

**R O M Â N I A**  
**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**  
**SECȚIA PENALĂ**

**Sentința nr.292**

**Dosar nr...../1/2015**

***Ședința publică din 11 mai 2018***

Pe rol pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect rechizitoriul nr. ..../P/2011 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, prin care au fost trimiși în judecată inculpații **G., B., P., G. și D.**, după cum urmează:

**1. G.** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- fals în declarații în formă continuată, prev. de art.326 Cod penal cu ref. la art.28 din Legea nr.176/2010 cu aplic. art.35 alin.1 Cod penal (13 acte materiale).

- trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.5 Cod penal;

- trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.35 alin.1 Cod penal și cu aplic. art.5 Cod penal (două acte materiale);

- trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.5 Cod penal;

- efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată;

- constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art.367 alin.1 Cod penal (în forma constituirii și în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate, prev. de art.273 din Legea nr.86/2006 – Codul Vamal),

toate cu aplic. art.38 alin.1 Cod penal privind concursul de infracțiuni.

**2. B.** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.5 Cod penal;

- constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art.367 alin.1 Cod penal (în forma constituirii și în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate, prev. de art.273 din Legea nr.86/2006 – Codul Vamal),

toate cu aplic. art.38 alin.1 Cod penal privind concursul de infracțiuni.

**3. P.** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de:

- cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.5 Cod penal;

**4. G.** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de:

- complicitate la infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul

de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, în forma prev. de art.48 alin.1 Cod penal rap. la art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată;

- spălare de bani, prev. de art.29 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002 modificată,

toate cu aplic. art.38 alin.1 Cod penal privind concursul de infracțiuni.

**5. D.** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de:

- constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art.367 alin.1 Cod penal (în forma constituirii și în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate, prev. de art.273 din Legea nr.86/2006 – Codul Vamal).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 martie 2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea reprezentantului Ministerului Public și apărătorilor aleși ai inculpaților să depună la dosar concluzii scrise, Înalta Curte a amânat pronunțarea sentinței la datele de 5 aprilie 2018, 19 aprilie 2018, 2 mai 2018 și 11 mai 2018, când în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

#### **ÎNALTA CURTE,**

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

**1.Prin rechizitoriul nr. ....P/2011 din data de 07 septembrie 2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, în temeiul art. 327 lit. a Cod procedură penală au fost trimiși în judecată inculpații:**

- G. sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de fals în declarații în formă continuată, prev. de art.326 Cod penal cu ref. la art.28 din Legea nr.176/2010 cu aplic. art.35 alin.1 Cod penal (13 acte materiale); trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.5 Cod penal; trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.35 alin.1 Cod penal și cu aplic. art.5 Cod penal (două acte materiale); trafic de influență, prev. de art.291 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.5 Cod penal; efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată și constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art.367 alin.1 Cod penal (în forma constituirii și în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate, prev. de art.273 din Legea nr.86/2006 – Codul Vamal), toate cu aplic. art.38 alin.1 Cod penal.

În esență, s-a reținut că inculpatul G., în perioada 2010 – 2015, aflat în exercitarea funcției de .... (2010 – 2013) și, ulterior, .... (2013 – 2015), a pretins și primit de la omul de afaceri, inculpatul B., cu titlu de foloase necuvenite mai multe bunuri, după cum urmează: în perioada 2010 – 2015, folosința gratuită, service-ul și asigurarea pentru autoturismul marca BMW Serie 5, cu numărul de înmatriculare .... (înmatriculat succesiv pe S.C. H. S.R.L., S.C. A. S.R.L., S.C.

E. S.R.L. și S.C. E. S.R.L. – firme controlate de B.), în echivalent de .... euro; folosința gratuită a postului telefonic cu numărul ...., înregistrat pe S.C. .... S.R.L., în cuantum de .... lei; la data de 02.11.2011, suma de .... lei (echivalentul a două articole de îmbrăcăminte pentru soția sa) iar în luna octombrie 2012, materiale electorale pentru campania electorală privind alegerile parlamentare (șase capsatoare, 150.000 de capse, 2/3 km de cordelină de 6 și alte materiale, toate pentru lipirea a 20.000 de afișe și alte materiale electorale) în cuantum total de .... lei iar în schimbul acestor foloase necuvenite i-a promis inculpatului B. că va interveni și determina diferiți funcționari publici – din cadrul societăților și companiilor naționale cu capital de stat, ministere, autorități publice centrale și locale – să îndeplinească și să urgenceze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile de serviciu ale acestora pentru ca firmele controlate de inculpatul B. (cu interese în domenii de activitate diversă – energie, transport fier vechi ș.a.) să obțină contracte comerciale sau alt tip de facilități comerciale.

S-a mai reținut că, în perioada 2008 – 2012 (punctual în legătură cu campaniile electorale din 2008 și 2012), inculpatul T. a primit foloase electorale necuvenite în cuantum total de .... euro (câte .... de euro pe campanie) de la inculpatul B. în schimbul promisiunii de a interveni și determina diferiți funcționari publici din cadrul companiilor și societăților naționale, respectiv autorități publice centrale și locale, să îndeplinească și să urgenceze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu în folosul firmelor controlate de cumpărătorul de influență.

Totodată, inculpatul G., în perioada 2009 – 2015, în calitate de .... (2008 – 20013) și ulterior judecător de Curte Constituțională (decembrie 2013 – 2015), a pretins și primit, direct și indirect, de la cumpărătorul de influență P. mai multe foloase necuvenite în cuantum total de .... lei, din care .... lei reprezentau investiții în curs consemnate în lista activelor societății I. S.A. (una bucată tractor HI 504 cu remorcă și marfă aflată în custodie, respectiv contravaloarea a 80 bucăți struți, materiale de tip tâmplărie PVC și alte materiale de construcție pentru reabilitarea clădirilor de la ferma din B.) și .... lei reprezentau cheltuielile salariale pentru un număr de șase angajați în perioada 2011 - 2015, pe firma C. (care lucrau în realitate la ferma din B.), în schimbul promisiunii de a interveni și determina diferiți funcționari publici din cadrul companiilor și societăților naționale, respectiv autorități publice centrale și locale, să îndeplinească și să urgenceze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu în folosul firmelor controlate de cumpărătorul de influență P., cu interese în domeniul energiei.

De asemenea, în perioada 2010 – 2015, aflat în exercitarea funcției de .... și ulterior ...., inculpatul G. a exercitat în fapt activități specifice calităților de asociat (perceperea de dividende), administrator (reprezentarea societății) și director general (operațiuni financiare ca acte de comerț), astfel cum sunt reglementate de Legea nr.31/1990 modificată, în mod ocult și prin interpuși, încălcând dispozițiile de incompatibilitate, prev. de art.102 lit.b și c rap. la art.110 și art.82 alin.1 lit.a din Legea nr.161/2003 (privind incompatibilitățile judecătorului de la Curtea Constituțională și senatorului).

Referitor la infracțiunea de grup infracțional organizat s-a reținut că, inculpatul G., începând cu luna august 2014, a constituit un grup infracțional

organizat împreună cu inculpatul B. și inculpatul D., având drept scop crearea unui mecanism de eludare a obligațiilor față de statul român în activitatea comercială de export produse alimentare către Federația Rusă prin interpunerea Turciei (stat care nu avea impuse sancțiuni economice de export, așa cum avea Uniunea Europeană din partea Federației Ruse pentru exportul de produse agro-alimentare), mecanism care avea ca premisă folosirea la autoritatea vamală a documentelor de transport și comerciale falsificate (în sensul ascunderii provenienței reale a bunurilor – țară din Uniunea Europeană).

Tot în sarcina inculpatului G. s-a reținut că, în exercitarea funcțiilor de .... și respectiv, ...., în perioada 2008-2015, a omis să declare în cele 13 declarații de avere din datele de 15.12.2008, 21.05.2009, 25.10.2010, 12.05.2011, 30.05.2012, 15.10.2012, 18.12.2012, 13.06.2013, 18.12.2013, 06.01.2014, 11.06.2014, 05.02.2015, 10.02.2015, faptul dobândirii de la fratele său, G., prin contractul de donație autentificat sub nr.718/25.02.2008 la BNP, a unui teren în suprafață de 10.000 mp, cu nr. cadastral ...., situat în extravilanul .....

- B. sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.5 Cod penal și constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art.367 alin.1 Cod penal (în forma constituirii și în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate, prev. de art.273 din Legea nr.86/2006 – Codul Vamal), toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

Cu privire la activitatea infracțională a inculpatului B. s-a reținut, în concret că, în perioada 2010 – 2015, **a dat** inculpatului G., aflat în exercitarea funcției de .... (2010 – 2013) și, ulterior, .... (2013 – 2015), **foloase necuvenite**, respectiv: în perioada 2010 – 2015, folosința gratuită, service-ul și asigurarea pentru autoturismul marca BMW Serie 5, cu numărul de înmatriculare .... (înmatriculat succesiv pe S.C. H. S.R.L., S.C. A. S.R.L., S.C. E. S.R.L. și S.C. E. S.R.L. – firme controlate de B.), în echivalent de .... euro, folosința gratuită a postului telefonic cu numărul ...., înregistrat pe S.C. .... S.R.L., în cuantum de .... lei; la data de 02.11.2011, suma de .... lei (echivalentul a două articole de îmbrăcăminte pentru soția acestuia) și în luna octombrie 2012, materiale electorale pentru campania electorală privind alegerile parlamentare: șase capsatoare, 150.000 de capse, 2/3 km de cordelină de 6 și alte materiale, toate pentru lipirea a 20.000 de afișe și alte materiale electorale, în cuantum total de .... lei, în schimbul promisiunii inculpatului G. că **va interveni și determina** diferiți funcționari publici – din cadrul societăților și companiilor naționale cu capital de stat, ministere, autorități publice centrale și locale – să îndeplinească și să urgenceze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile de serviciu ale acestora pentru ca firmele controlate de inculpatul B. (cu interese în domenii de activitate diversă – energie, transport fier vechi ș.a.) să obțină contracte comerciale sau alt tip de facilități comerciale.

Totodată, începând cu luna august 2014, inculpatul B. a constituit un grup infracțional organizat împreună cu inculpații G. și D., având drept scop crearea unui mecanism de eludare a obligațiilor față de statul român în activitatea comercială de export produse alimentare către Federația Rusă prin interpunerea Turciei (stat care nu avea impuse sancțiuni economice de export, așa cum avea

Uniunea Europeană din partea Federației Ruse pentru exportul de produse agro-alimentare), mecanism care avea ca premisă folosirea la autoritatea vamală a documentelor de transport și comerciale falsificate (în sensul ascunderii provenienței reale a bunurilor – țară din Uniunea Europeană).

- P. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.5 Cod penal.

Referitor la activitatea infracțională desfășurată de inculpatul P. s-a reținut că, în perioada 2009 – 2015, **a dat** inculpatului G., aflat în exercitarea funcției de .... (2010 – 2013) și, ulterior, .... (2013 – 2015), direct și indirect, mai multe foloase necuvenite în cuantum total de .... lei, din care .... lei reprezentau investiții în curs consemnate în lista activelor societății I. S.A. (una bucată tractor HI 504 cu remorcă și marfă aflată în custodie, respectiv contravaloarea a 80 bucăți struți, materiale de tip tâmplărie PVC și alte materiale de construcție pentru reabilitarea clădirilor de la ferma din B.) și .... lei reprezentau cheltuielile salariale pentru un număr de șase angajați în perioada 2011 - 2015, pe firma C. (care lucrau în realitate la ferma din B.), în schimbul promisiunii inculpatului G. de a interveni și determina diferiți funcționari publici din cadrul companiilor și societăților naționale, respectiv autorități publice centrale și locale, să îndeplinească și să urgenceze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu în folosul firmelor controlate de cumpărătorul de influență, cu interese în domeniul energiei.

- G. sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de complicitate la infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, în forma prev. de art.48 alin.1 Cod penal rap. la art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată și spălare de bani, prev. de art.29 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002 modificată, toate cu aplic. art.38 alin.1 Cod penal.

Concret, în conturarea activității infracționale a inculpatului G. s-a reținut că, în perioada 2010 – 2015, cu intenție, i-a înlesnit și l-a ajutat pe inculpatul T. în săvârșirea faptei de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția (de .... și ....) și a acceptat să acționeze în mod ocultat și disimulat în sensul asumării în mod nereal a calității de proprietar al fermei, efectuând pentru inculpatul G. diferite acte de gestionare și administrare a fermei, inclusiv operațiuni financiare ca acte de comerț (negocieri, contracte ș.a.), cunoscând realitatea surselor de finanțare și realitatea proprietarului fermei (exploatației agricole), care era a inculpatului G., situate în ...., în scopul obținerii pentru sine a unui folos necuvenit în cuantum total de .... lei, reprezentând contravaloarea beneficiilor salariale necuvenite plătite de inculpatul P. prin Asociația C. și pentru altul (inculpatul G.) a unui folos necuvenit în cuantum total de .... lei, din care .... lei reprezentau investiții în curs consemnate în lista activelor societății I. S.A. (una bucată tractor HI 504 cu remorcă și marfă aflată în custodie, respectiv contravaloarea a 80 bucăți struți, materiale de tip tâmplărie PVC și alte materiale de construcție pentru reabilitarea clădirilor de la ferma din B.) și .... lei reprezentau cheltuielile salariale pentru un număr de șase angajați în perioada 2011 - 2015, pe firma C. (care lucrau în realitate la ferma din B.).

În același registru al acuzațiilor aduse inculpatului G. s-a mai reținut că, în perioada 2010 – 2015, cu intenție, a ascuns și disimulat adevărata natură a provenienței și proprietății fermei din ...., și drepturilor asupra acesteia (care, de facto, era o societate comercială cu răspundere limitată aparținând inculpatului T.), respectiv a beneficiilor rezultate, în cuantum de .... lei, prin asumarea rolului de proprietar ocult al acesteia, cunoscând că provin din infracțiunea prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

- D. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat prev. de art.367 alin.1 Cod penal (în forma constituirii și în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate, prev. de art.273 din Legea nr.86/2006 – Codul Vamal), constând în aceea că, începând cu luna august 2014, a constituit un grup infracțional organizat împreună cu inculpații G. și B., având drept scop crearea unui mecanism de eludare a obligațiilor față de statul român în activitatea comercială de export produse alimentare către Federația Rusă prin interpunerea Turciei (stat care nu avea impuse sancțiuni economice de export, așa cum avea Uniunea Europeană din partea Federației Ruse pentru exportul de produse agro-alimentare), mecanism care avea ca premisă folosirea la autoritatea vamală a documentelor de transport și comerciale falsificate (în sensul ascunderii provenienței reale a bunurilor – țară din Uniunea Europeană).

Prin actul de sesizare s-a mai dispus, în temeiul dispozițiilor art.314 alin.1 lit.a teza a II-a rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, *clasarea prin stingerea acțiunii penale* cu privire la inculpatul G., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată (în legătură cu S.C. E. S.R.L.), favorizarea făptuitorului, prev. de art.269 Cod penal și folosirea în orice mod direct sau indirect de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații dacă este folosită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

Întemeiat pe dispozițiile art.314 alin.1 lit.a teza I rap. la art.16 alin.1 lit.c Cod procedură penală s-a dispus prin actul de sesizare și *clasarea cauzei prin neexercitarea acțiunii penale* cu privire la suspectii C. și C., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat (în forma constituirii și în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate, prev. de art.273 din Legea nr.86/2006 – Codul Vamal), prev. de art.367 alin.1 Cod penal.

Totodată, în temeiul art.46 alin.1 rap. la art.63 alin.1 și la art.43 alin.2 lit.c Cod procedură penală s-a dispus *disjungerea cauzei și reunirea acesteia* pentru continuarea cercetărilor în dosarul nr...../P/2015 față de B., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de dare de mită, prev. de art.290 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 Cod penal (pe relația cu H.) și cumpărare de influență, prev. de art.292 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.35 alin.1 Cod penal (anterior prev. de art.6<sup>1</sup>

din Legea 78/2000 cu aplic. art.41 al.2 C.p.) cu aplicarea art.5 Cod penal (pe relația cu G. – două elemente materiale) și față de H., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de complicitate la folosirea influenței de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere în partid în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de alte foloase, prev. de art.48 alin.1 Cod penal rap. la art.13 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal și art.5 Cod penal și luare de mită prevăzută de art.289 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.5 Cod penal, toate cu aplicarea art.38 alin.1 Cod penal.

*Disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor într-un nou dosar* a fost dispusă prin actul de sesizare, în baza dispozițiilor art. 46 alin.1 rap. la art.63 alin.1 Cod procedură penală, față de I. și S., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de folosirea influenței de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere în partid în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de alte foloase, prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 modificată cu aplic. art.35 alin.1 Cod penal (anterior prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal) cu aplic. art.5 Cod penal.

Întemeiat pe aceleași dispoziții procedurale, în cauză s-a dispus *disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor într-un nou dosar* cu privire la:

- celelalte aspecte de fapt consemnate în procesul verbal de sesizare din oficiu din 05.10.2011, în vederea verificării aspectelor de legalitate a expropriierilor din timpul mandatelor lui G., T., B. și C. (directori în cadrul S., C., C. și respectiv președinte al F.), inclusiv în raport de modificările Legii nr.85/2003 (Legea minelor) cu privire la noi proceduri de expropriere pentru cauză de utilitate publică;

- elementele materiale ale instigării la fals în înscrisuri sub semnătură privată săvârșită de B. față de martorul – denunțator G. pe relaționarea G. – B. – F. (consemnate în procesul verbal din 23.02.2015);

- elementele materiale care fac obiectul sesizării din 12.02.2015 privind posibile fapte de corupție ale numitului G. legate de deținerea unor terenuri pe raza com. ....;

- elementele materiale ale unei infracțiuni de abuz în serviciu, prev. de art.13<sup>2</sup> din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.p., care fac obiectul sesizării din 05.03.2015 formulate de S.C. L. S.A., prin reprezentant legal O.;

- elementele materiale ale unei infracțiuni de abuz în serviciu, prev. de art.13<sup>2</sup> din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.p., care fac obiectul sesizării din 24.02.2015, formulate de J. împotriva numiților G. și C. precum și

- verificarea condițiilor privind suportarea de către B. a cheltuielilor cu apartamentul lui G. din zona .....

În ceea ce privește sesizările anonime din 11.02.2015, respectiv 15.02.2015 ș.a. din prezenta cauză, în temeiul art.315 alin.1 lit.a Cod procedură penală s-a dispus clasarea, întrucât nu întrunesc condițiile de fond și formă esențiale ale unei sesizări.

Tot prin actul de sesizare s-a dispus în temeiul art.315 alin.1 lit.b rap. la art.16 alin.1 lit.b Cod procedură penală – fapta nu este prevăzută de legea penală -, *clasarea* elementelor de fapt reclamate de H. în data de 02.02.2015 și 03.07.2015 cu privire la legalitatea semnăturii aplicate de numitul G., în calitate

de prefect, pe titlul de proprietate nr.101601 cod 082396 din 10.11.1992, emis pe numele T. și respectiv pe Hotărârea nr.161 a Comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor din 14.09.1992, deoarece infracțiunea de conflict de interese, prev. de art.301 alin.1 Cod penal, nu era în vigoare la data săvârșirii faptei din 1992.

**2. Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală** la data de 09 septembrie 2015, sub nr. ....1/2015, iar, prin încheierea nr.864 din data de 06 noiembrie 2015 Judecătorul de cameră preliminară a respins, ca nefondate, cererile și excepțiile formulate de inculpații G., P., G. și D., prin apărătorii aleși, a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și efectuării actelor de urmărire penală în cauză de către procuror și a dispus începerea judecării.

Împotriva încheierii prin care s-a dispus începerea judecării au formulat contestații, în termen legal, inculpații P. și D., respinse prin încheierea **nr. 1/C din 6 ianuarie 2016** pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr. ....1/2015.

După parcurgerea etapei camerei preliminare a fost fixat prim termen de judecată la data **03 februarie 2016** când, față de lipsa de apărare a inculpatului B. (deși a fost efectuată adresă la Baroul București în vederea asigurării asistenței juridice din oficiu pentru toți inculpații din cauză) și solicitarea inculpatului B. de a i se acorda un nou termen pentru angajarea unui apărător ales, instanța, în conformitate cu dispozițiile art. 364 alin. 6 rap. la art.356 alin.3 Cod procedură penală, a amânat cauza la data de **24 martie 2016**.

La acest termen de judecată, Înalta Curte, în conformitate cu dispozițiile art. 374 alin. 1 și 2 Cod procedură penală, a dat citire actului de sesizare a instanței, după care a adus la cunoștința inculpaților prevederile art. 374 alin. 4 și art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, potrivit cărora pot solicita ca judecata să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, în condițiile recunoașterii integrale a faptelor, astfel cum au fost descrise în actul de sesizare, consecința fiind aceea a reducerii limitelor de pedeapsă în condițiile legii, în măsura în care instanța va aprecia că sunt îndeplinite condițiile legale pentru admiterea unei astfel de cereri. Inculpații G., B., D., G. și P., după consultarea apărătorilor aleși, au învederat instanței că nu doresc să beneficieze de dispozițiile privind judecarea cauzei conform procedurii simplificate.

La același termen de judecată, în conformitate cu dispozițiile art.374 alin. 2 Cod procedură penală, s-a adus la cunoștința inculpaților G., B., D., G. și P. acuzațiile care li se aduc prin actul de inculpare, dreptul de a da o declarație, situație în care tot ceea ce vor declara va putea fi folosit împotriva lor, precum și dreptul la tăcere conferit de dispozițiile art.10 alin.4 Cod procedură penală. Toți cei cinci inculpați au precizat că doresc să dea declarații în cauză, audierea acestora fiind realizată la mai multe termene, după cum urmează: inculpați B. și D. la data 6 mai 2016 (filele 145-151, 152-154 Vol. 2 dos. instanță), inculpatul P. la data de 06 iunie 2016 (filele 169-173 Vol. 2 dos. instanță), inculpatul G. la data de 19 iulie 2016 și inculpatul G. la datele de 23 septembrie și 14 octombrie 2016 (filele 215-221 și 250- 253 vol. 2 dos. instanță).

Totodată, la termenul de judecată din **24 martie 2016**, apărătorii aleși ai inculpatului G. au invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.66

alin.1 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale susținând, în esență, că această normă instituie o garanție a exercitării mandatului de judecător al Curții Constituționale, diferită de cea conferită altor demnitari, respectiv magistrați, parlamentari și miniștrii, ceea ce impunea necesitatea obținerii unui aviz pentru arestarea și trimiterea în judecată a inculpatului T., cu efecte și asupra neconstituționalității dispozițiilor art. 281 alin. 1 lit. a)-d), art. 16 alin. 1 lit. e), art. 96 alin. 6, art. 421 și art. 448 Cod procedură penală și, pe cale de consecință, au solicitat înlăturarea mijloacelor de probă obținute în cursul urmăririi penale și din perspectiva Deciziei nr.51/2016 a Curții Constituționale. Ambele cereri formulate de inculpat au fost respinse prin încheierea din data de **31 martie 2016** pentru considerentele arătate pe larg în cuprinsul încheierii, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 123 din 30 mai 2016, pronunțată de Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul nr. ..../1/2016 prin care a fost respins, ca nefondat, apelul formulat de inculpatul G..

**În cursul cercetării judecătorești**, în conformitate cu prevederile art.381 Cod procedură penală, s-a procedat la audierea martorilor din lucrări și a martorilor propuși de inculpații G., B., G. și P. și încuviințați de instanță prin încheierea din data de **14 octombrie 2016**, după cum urmează: C. și B. (termenul din data de 4 noiembrie 2016, filele 150-153 și 154-156, Vol. 3 dos. instanță), F., P., F., B. și G. (termenul din data de 2 februarie 2017, filele 324-325, 326-327, 328-331, 332-335 și 336-340, Vol. 3 dos. instanță), D., N. și I. (termenul din data de 13 februarie 2017 filele 34-35, 36-37 și 38 -40, Vol. 3 dos. instanță), I. (termenul din data de 3 martie 2017 fila 65, Vol. 3 dos. instanță), V., S., S., B. și C. (termenul din data de 3 aprilie 2017 fila 124, 125, 126, filele 127-128 și 129-130, Vol. 3 dos. instanță), L., C. și C., cu privire la martora C., față de precizările făcute de martorul C. și împrejurările pe care acuzarea tinde a le dovedi, instanța a apreciat, în conformitate cu prevederile art. 383 alin. 1 și 2 Cod procedură penală, că nu mai este necesară administrarea acestei probe fiind suficiente elemente care îi permit să aprecieze asupra situației de fapt reținute în actul de inculpare privind activitatea fermei de la ....., unde martora și-a desfășurat activitatea în calitate de angajat (termenul din data de 19 mai 2017 fila 167, filele 168-169 și 170-171, Vol. 3 dos. instanță), A., T., S., S., S., A., A., O. (termenul din data de 16 iunie 2017 filele 1-2, 3-4, 5, 6-8, 9-10, 11-12, 13-14 și 15-16, Vol. 5 dos. instanță), N., P., C. și B. (termenul din data de 15 septembrie 2017 filele 106, 107-109, 110-112 și 113-114, Vol. 5 dos. instanță), P., B., B., C. și V. (termenul din data de 2 octombrie 2017 filele 222-224, 225-226, 227-228, 229-231 și 232, Vol. 5 dos. instanță), C., O. și C. (termenul din data de 13 octombrie 2017 filele 71-73, 74-75 și 76-77, Vol. 6 dos. instanță), T. și G. (termenul din data de 2 noiembrie 2017 filele 123-124 și 125-127, Vol. 6 dos. instanță), P. - martor propus și încuviințat de instanță pentru inculpatul G. -, S., D. și I. - martor propus și încuviințat de instanță pentru inculpatul G. - (termenul din data de 28 noiembrie 2017 filele 203-204, 205-206, 207, 208-210, Vol. 6 dos. instanță), M., M. și C. - martori propuși și încuviințați de instanță pentru inculpatul G. - (termenul din data de 8 decembrie 2017 filele 71, 72-74, 75-76, Vol. 7 dos. instanță), S. și S. - martor propus și încuviințat de instanță pentru inculpatul G. - (termenul din data de 19 ianuarie 2018, 105-106, 107-

108, Vol. 7 dos. instanță), G., D., B., P. și B. - martori propuși și încuviințați de instanță pentru inculpatul B. – (termenul din data de 26 februarie 2018 filele 4-7, 8-9, 10-11, și 12-13, Vol. 8 dos. instanță) și C. - martor propus și încuviințat de instanță pentru inculpatul B. – (termenul din data de 16 martie 2018 filele 66 67, Vol. 8 dos. instanță).

Totodată, la termenul de judecată din **19 ianuarie 2018**, instanța față de imposibilitatea obiectivă de audiere a martorilor N. (determinată de starea de sănătate a acestuia, astfel cum rezultă din actele medicale depuse la dosarul cauzei, filele 181-186, vol. 3, filele 167-221, Vol. 4, filele 33-36, vol. 5 și filele 43-66, vol. 7 dos. instanță) și T. (determinată de împrejurarea că nu mai locuiește la adresa indicată în dosar și nici nu se cunoaște un alt domiciliu al martorului, deși instanța a efectuat demersurile legale necesare în vederea citării acestuia în vederea audierii, astfel cum rezultă din actele și lucrările dosarului fila 189, Vol. 6, fila 102, filele 67-69 vol. 7 dos. instanță), a dat eficiență dispozițiilor art. 383 alin. 3 și 4 Cod procedură penală și a dispus citirea în ședință publică a depozițiilor celor doi martori, date în cursul urmăririi penale.

La termenul de judecată din data de **14 octombrie 2016**, instanța a admis, în parte, cererile de probatorii formulate de inculpații G., B., G. și P. de audiere a martorilor, ascultarea în ședință publică a conținutului convorbirii telefonice dintre inculpații G. și B. din data de 08.08.2014, redată în procesul verbal din data de 23.02.2015, a probei cu înscrisuri în circumstanțiere și în dovedirea împrejurărilor faptice, depuse de inculpați la dosarul cauzei (filele 1-148 vol. 3, filele 211-217, Vol. 6 dos instanță) iar, la termenul de judecată din data de **04 noiembrie 2016**, a admis cererea de probatorii formulată de inculpatul G., prin apărători aleși, de audiere în ședință publică a înregistrării convorbirii telefonice din data de 22.01.2015, ora 12:05, pretins a fi purtată între inculpat și martorul B..

Prin încheierea din data de **05 decembrie 2016**, a fost respinsă cererea reiterată de inculpatul G., prin apărător ales, de înlăturare a probatoriului administrat în cursul urmăririi penale și din perspectiva incidenței Deciziei nr. 383/2015 a Curții Constituționale, pentru aceleași argumente arătate pe larg în conținutul încheierii din 31 martie 2016.

La termenul de judecată din data de **03 martie 2017**, instanța a admis cererea formulată de inculpatul G. și a dispus efectuarea unei adrese la Direcția Națională Anticorupție - Structura centrală - Secția de combatere a corupției și a infracțiunilor asimilate pentru a comunica transcriptul integral al convorbirilor telefonice efectuate de inculpat în perioada 23.02.2015 și 10.03.2015 și care au legătură cu prezenta cauză. Prin adresa nr. ....P/2011 din 30 martie 2017 (fila 242, vol. 4 dos. instanță), Direcția Națională Anticorupție - Structura centrală - Secția de combatere a corupției și a infracțiunilor asimilate a comunicat instanței că la dosar se regăsesc toate procesele verbale de certificare a convorbirilor redade și că au fost identificate 15 convorbiri telefonice purtate de G., B. și F. care nu au fost redade și ar putea avea legătură cu prezenta cauză, redarea acestor convorbiri fiind înaintată, inițial, instanței la data de 16 iunie 2017 (fila 172, Vol.4 dos. instanță) și în formă certificată de procuror, împreună cu suportul digital la data de 23 mai 2017 (filele 194, 202-229, Vol. 4 dos. instanță).

Prin încheierea din data de **21 iunie 2017** instanța a respins cererea în completare formulată de inculpatul G., prin apărător ales, de a se efectua o nouă adresă la Direcția Națională Anticorupție în vedere depunerii transcriptului integral al tuturor convorbirilor telefonice și comunicațiilor purtate între G., B. și F., în perioada 23.02.2015-10.03.2015 și ascultarea în ședință publică, pentru argumentele expuse pe larg în conținutul încheierii.

La termenul de judecată din data de **02 noiembrie 2017**, instanța a procedat la audierea în ședință publică a convorbirii telefonice din data 08.08.2014, ora 20:04:32, purtată între inculpații T. și B. și redată în procesul verbal din 03 iunie 2015, probă încuviințată inculpatului G., prin încheierea din **14 octombrie 2016**, în dovedirea împrejurării că această convorbire nu a fost redată integral în procesul verbal și a vizat alte aspecte decât cele reținute de acuzare.

După audiere, inculpații G. și B. nu au avut de făcut obiecțiuni cu privire al conținutul înregistrării, inculpatul G. precizând că își recunoaște vocea dar nu poate preciza dacă la acel moment au existat și alte replici între cei doi interlocutori sau doar cele din înregistrare, întrucât nu a primit decât procesul verbal de transcriere.

La același termen, s-a procedat la audierea în ședință publică a convorbirii telefonice din data de 22.01.2015, ora 12.05, redată în procesul verbal din data de 30.07.2015, probă încuviințată inculpatului G. prin încheierea din data de **04.11.2016**, când instanța, reprezentantul Ministerului Public și inculpații au constatat existența unei neconcordanțe cu privire la ora la care s-ar fi purtat acea convorbire menționată în procesul verbal de redare și actul de sesizare (12:05) și cea menționată pe suportul digital unde se notează intervalul orar 8:24:08-08:25:10, inculpatul G. și apărătorii acestuia susținând, în plus, existența unei erori și cu privire la data purtării acelei convorbiri telefonice, determinat de faptul că inculpatul s-a aflat între orele 8:00- 8:15 , în ziua de 22.01.2015, la sediul D.N.A. iar procesul verbal întocmit la data de 30.07.2015, ora 15:40, unde este redată și convorbirea telefonică din 22.01.2015, cuprinde înregistrări efectuate în baza mandatelor emise de instanța supremă în perioada 12.09.2014-09.01.2015, prin urmare, acea convorbire a fost înregistrată fără autorizație legală.

Față de solicitarea reprezentantului Ministerului Public de a efectua verificări cu privire la aspectele constatate, instanța a încuviințat eliberarea unor copii pentru parchet de pe suportul optic ce conține înregistrarea convorbirii telefonice din data de 22.01.2015 și pentru inculpatul T. de pe suportul ce conține înregistrarea convorbirii din data de 08.08.2014, copiile fiind eliberate chiar la termenul de judecată (fila 7, încheierea din data de 2.11.2017).

Prin adresa nr. 1219/VIII/1/2016 din data de 07 decembrie 2017 Direcția Națională Anticorupție a comunicat instanței că, în urma verificărilor efectuate s-a constatat că în procesul verbal de redare din data de 30.07.2015, în mod eronat a fost menționată ora 12.05 pentru convorbirea telefonică din 22.01.2015, eroare preluată și în actul de sesizare, intervalul orar în care s-a desfășurat convorbirea este 08:24:08-08:25:10, astfel cum se poate constata din conținutul fișierului „TranlatedPri.xml” aferent fișierului audio „0000000085224075.wav” (fila 100, Vol.6 dos. instanță).

La termenul de judecată din data de **19 ianuarie 2018**, față de conținutul adresei nr.1219/VIII/1/2016 din data de 07 decembrie 2017 comunicată de Direcția Națională Anticorupție, inculpatul G., prin apărători aleși a formulat o nouă cerere de probatorii, respectiv de emitere a unei adrese către D.N.A. pentru a depune la dosarul cauzei procesul verbal de punere în executare a mandatului de aducere a inculpatului T. la această instituție, o copie a registrului de intrări - ieșiri al D.N.A și a referatului nr. 4610/VIII/1/2017 la care se face trimitere în cuprinsul adresei, pentru a dovedi că aspectele comunicate de parchet nu sunt reale, cerere respinsă de instanță pentru considerentele arătate pe larg în considerentele încheierii de la acea dată.

Prin încheierea din data de **07 martie 2018** instanța a prorogat pronunțarea asupra cererilor formulate de inculpații G., B. și D. referitoare la excepția nulității absolute și înlăturarea mijloacelor de probă, astfel cum au formulate în scris și susținute la termenul de judecată din 26 februarie 2018, până la soluționarea cauzei pe fond, argumentele instanței cu urmând a fi arătate în cele ce urmează.

**3.1 Prioritar** analizării materialului probator administrat în cauză în cele două etape procesuale (urmărire penală și cercetare judecătorească) și fără a se pronunța expres, prin sentință, având în vedere dispozițiile art. 396 rap. la 404 Cod procedură penală privind rezolvarea acțiunii penale și sub acest aspect conținutul dispozitivului, Înalta Curte va analiza cererile inculpaților G., B. și D., astfel cum au fost susținute la termenul de judecată din data de 26 februarie 2018, reținând următoarele:

Prin cererile formulate la data de 2.11.2017 (completată la data de 26.02.2018) pentru inculpatul G., la data de 19.02.2018 pentru inculpatul B. și la data de 22.02.2018 pentru inculpatul D., apărătorii aleși ai inculpaților au solicitat instanței, în considerarea Deciziilor nr. 302/2017, nr.51/2016 și nr. 22/2018 ale Curții Constituționale, să constate nulitatea absolută a probelor obținute nelegal, cu încălcarea normelor privind competența materială a organelor a organelor de urmărire penală, cu referire la art. 143 alin. 1 teza finală și alin. 4 Cod procedură penală, și pe cale de consecință, excluderea lor din materialul probator.

În esență, argumentele invocate de inculpați au vizat faptul că mandatele de supraveghere tehnică, inclusiv autorizațiile de interceptare a convorbirilor tehnice precum și redarea în formă scrisă a convorbirilor telefonice interceptate în cauză au fost puse în executare, respectiv au fost efectuate, urmare dispozițiilor date de procuror, de către S.R.I. sau M.A.I.-D.G.I.P.I., instituții care nu fac parte din categoria organelor de cercetare penală sau lucrători specializați din cadrul poliției judiciare, astfel cum a apreciat Curtea Constituțională în Decizia nr. 51/2016. Criticile inculpaților au vizat toate probele administrate în cauză sau relevate de procuror în susținerea acuzațiilor aduse inculpaților (inclusiv cele obținute în alte cauze, respectiv dosarul nr...../P/2010, nr...../P/2010 și ..../P/2014 dosar conexat la prezenta cauză și ulterior, disjuns prin rechizitoriul nr. ..../P/2011), efectuate atât sub imperiul normelor penale și procedurale anterioare cât și al noului Cod penal și de procedură penală.

Inculpații G. și B. au invocat și faptul că, în cauză au fost efectuate înregistrări ale convorbirilor telefonice purtate de inculpați de către Serviciul

Român de Informații, în baza unor mandate acordate potrivit Legii nr. 51/1991, în condițiile în care obiectul prezentei cauze nu se încadrează în cazurile prevăzute de art. 3 din Legea nr. 51/1991.

În analiza consecințelor deciziilor Curții Constituționale asupra probelor administrate în cauză se impune a fi făcută o primă distincție între activitățile de strângere de probe prin interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor, realizate anterior datei de 01.02.2014 și întemeiate pe dispozițiile art. 91<sup>1</sup> și urm. Cod procedură penală anterior, cele efectuate după intrarea în vigoare a noului Cod penal și de procedură penală și activitățile de supraveghere tehnică desfășurate în baza unui mandat emis de în condițiile Legii nr.51/1991(anterior sau ulterior datei de 01.02.2014).

Astfel, prin decizia Curții Constituționale nr.51 din 16.02.2016, publicată în Monitorul Oficial nr.190 din data de 14.03.2016, a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că sintagma „*ori de alte organe specializate ale statului*” din cuprinsul dispozițiilor art.142 alin.1 Cod procedură penală este neconstituțională.

Din examinarea considerentelor Deciziei nr. 51/16.02.2016 se constată că activitățile de supraveghere tehnică realizate în baza unui mandat emis în condițiile Legii nr. 51/1991 (art. 14-21 din legea specială) nu intră sub incidența efectelor acestei decizii, având în vedere atât sediul reglementării (legea specială și Codul de procedură penală) cât și obiectul acestor activități care nu vizează sfera investigațiilor penale la care se face referire în cuprinsul paragrafului 34 (singurele organe care pot participa la îndeplinirea procedurilor probatorii la care se referă art. 142 alin. 1 Cod procedură penală sunt organele de urmărire penală având în vedere limitările impuse de dispozițiile art. 138 alin. 1 lit. a)-e) Cod procedură penală), ci o instrucție penală justificată de apărarea securității naționale.

De asemenea, se mai constată că aspectele relevate de inculpații G. și B. în sensul că, aceste mandate de supraveghere tehnică întemeiate pe dispozițiile art. 14-21 din Legea nr. 51/1991 sunt nelegale, întrucât obiectul prezentei cauze nu se încadrează în cazurile prevăzute de art. 3 din Legea nr. 51/1991, nu mai pot face obiectul verificărilor sub aspectul legalității administrării probei, în condițiile în care nu au fost invocate în procedura de cameră preliminară, iar prin hotărârea pronunțată în acea fază procesuală s-a apreciat cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Așa cum am arătat, efectele Deciziei nr.51/2016 a Curții Constituționale se referă la măsurile de supraveghere tehnică dispuse în baza art.142 Cod procedură penală și, ca atare, nu pot fi extinse și asupra altor dispoziții legale, cu atât mai mult la prevederile art. 91<sup>1</sup> și urm. Cod procedură penală anterior, care limitau sfera organelor ce puteau efectua interceptări, la procuror și organul de urmărire penală, iar considerentele pentru care s-a apreciat că dispozițiile art. 142 alin. 1 Cod procedură penală sunt neconstituționale au vizat lipsa de predictibilitate și claritate a legii doar cu referire la sintagma „sau alte organe specializate ale statului ”.

Fără a ignora cele statuate de Curte în paragraful 52, extinderea efectelor deciziei și la activitățile de interceptare și înregistrare a comunicărilor și

convorbirilor executate de către alte organe specializate ale statului anterior datei de 01.10.2014, care s-au făcut în temeiul unor norme penale prezumate constituționale și apreciate ca atare de către instanța de contencios constituțional în mai multe decizii, ar conduce la nesocotirea principiului instituit de art. 147 alin. 4 din Constituție și acordării unor valențe mai largi efectelor deciziei sub aspectul întinderii lor în timp decât cele ale abrogării normei (astfel cum s-a și realizat prin adoptarea noului Cod penal și de procedură penală.) Mai mult, aspectele legate de necompetența organului de cercetare penală care a pus în executare mandatele de interceptare putea fi invocată și anterior pronunțării deciziei Curții Constituționale, împrejurare ce nu a fost relevantă de niciunul dintre inculpații din prezenta cauză.

Față de toate aceste argumente, Înalta Curte apreciază că efectele Deciziei nr. 51/2016 nu pot fi extinse și la activitățile de strângere de probe prin interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor, realizate anterior datei de 01.02.2014 și întemeiate pe dispozițiile art. 91<sup>1</sup> și urm. Cod procedură penală anterior, precum și la activitățile de supraveghere tehnică desfășurate în baza unui mandat emis de în condițiile Legii nr. 51/1991 (anterior sau ulterior datei de 01.02.2014), astfel că, aceste probe nu pot fi excluse și înlăturate din ansamblul probator administrat, fără a avea relevanță dacă au fost obținute în prezenta cauză sau în alte cauze.

Pe cale de consecință, pentru aceleași argumente, nici efectele Deciziilor Curții Constituționale nr. 302/04.05.2017 și nr. 22/18.01.2018 nu pot fi aplicate activităților de strângere de probe prin interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor, realizate anterior datei de 01.02.2014 și întemeiate pe dispozițiile art. 91<sup>1</sup> și urm. Cod procedură penală anterior și nici activităților de supraveghere tehnică desfășurate în baza unui mandat emis de în condițiile Legii nr. 51/1991 (anterior sau ulterior datei de 01.02.2014).

În ceea ce privește activitățile de strângere de probe prin interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate după intrarea în vigoare a noului Cod penal și a Codului de procedură penală, Înalta Curte, în considerarea acelorași argumentele expuse pe larg în încheierea din data de 31 martie 2016, reține că, efectele Deciziei nr. 51/2016 pot fi analizate și în cauzele aflate în curs de judecată la momentul publicării deciziei în Monitorul Oficial, chiar dacă a fost depășită etapa camerei preliminare, ipoteză în care se regăsește și prezenta cauză.

Astfel, în doctrină s-a apreciat că principiul neretroactivității este respectat și în cazul în care decizia de constatare a neconstituționalității s-ar aplica proceselor în curs, nefinalizate printr-o hotărâre judecătorească, întrucât de efectele declarării neconstituționale a unui text legal o instanță judecătorească investită cu soluționarea cauzei nu poate face abstracție, teză preluată ulterior și de jurisprudența instanței supreme (Decizia în interesul legii nr. 477/2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiile Unite, publicată în M. Of. nr. 761 din 15.10.2012).

În analiza efectelor Deciziei nr. 51/2016 asupra cauzei deduse judecății, Înalta Curte reține că, în considerentele acesteia se statuează că realizarea supravegherii tehnice, ca procedeu probator, cu încălcarea condițiilor legale prev. de art. 138 – 146 din Codul procedură penală, inclusiv a celor referitoare la

organele abilitate să pună în executare mandatul de supraveghere, are ca efect nulitatea probelor astfel obținute (...) astfel că, neregularitatea determinată de calitatea organului care a executat metodele de supraveghere tehnică nu poate fi încadrată decât în categoria nulităților virtuale și relative, reglementate de art.282 Cod procedură penală, deoarece nu se regăsesc în niciuna dintre ipotezele prevăzute în dispozițiile art. 281 alin. 1 Cod procedură penală.

Reținând că, în cauză, orice activități de supraveghere tehnică realizate de către alte organe decât cele de urmărire penală sunt sancționate cu nulitatea relativă, în raport de succesiunea în timp a Deciziilor Curții Constituționale nr. 51/2016 și nr. 302/2017 și prezumția de constituționalitate a oricărei dispoziții legale, se impun a fi realizate îndeplinirea cerințelor cerute de norma legală, cea a producerii unei vătămări a drepturilor părților ori ale altor subiecți procesuali principali și dacă acea vătămare nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.

În concret, în cauză, din conținutul actelor și lucrărilor dosarului rezultă că și după data de 1.02.2014, interceptările convorbirilor telefonice și alte activități de supraveghere tehnică efectuate în baza mandatelor nr. 0086/25.02.2014, nr. 00422/22.08.2014 emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, declassificate potrivit mențiunilor din adresa nr. 67/CDC din 27.05.2014, au fost realizate de către alte organe decât de procuror sau ofițerii de poliție judiciară, respectiv de către S.R.I. sau M.A.I.-D.G.I.P.I., în baza dispoziției procurorului (astfel cum rezultă din conținutul adreselor nr. 2438/C/2014 din datele de 09.01.2015, 10.10.2014, 10.11.2014, 10.12.2014 și 12.09.2014 - filele 90, 92, 100, 104 și 110, vol. 7 d.u.p.), care nu fac parte din categoria organelor de cercetare penală sau a ofițerilor de poliție judiciară în sensul art. 142 alin. 1 Cod procedură penală, prin urmare, mijloacele de probă obținute în această modalitate sunt sancționate cu nulitatea relativă potrivit Deciziei nr. 51/2016.

Fiind o nulitate relativă trebuie analizat dacă prin dispozițiile legale privind realizarea procedurii probator, ca efect al Deciziei nr. 51/2016, au fost vătămăte drepturile inculpaților (respectiv, dreptul la un proces echitabil, la viață intimă și familială și privată precum și dreptul la secretul corespondenței), vătămare ce trebuie dovedită de către cel care o invocă și dacă acea vătămare nu poate fi înlăturată în alt fel decât prin excluderea probatoriului nelegal obținut.

Referitor la prima cerință se constată că, în cauză, în cursul cercetării judecătorești au fost încuviințate și administrate în mod nemijlocit în condiții de oralitate și contradictorialitate în dovedirea situației de fapt proba cu martori, înscrisuri și audierea în ședință publică a unor convorbiri telefonice purtate între inculpații G. și B., sau între inculpatul G. și alte persoane al căror conținut nu a fost contestat de interlocutori și nici nu au fost formulate alte cereri referitoare la aceste înregistrări (cu excepția convorbirii telefonice din data de 22.01.2015 cu privire la care s-a constatat de către instanță și a fost confirmat de procuror că aceasta nu a fost purtată la ora 12.01 ci în alt interval orar fără însă a fi contestat conținutul acelei convorbiri). Totodată, niciunul dintre inculpați ori martorii audiați în cauză nu au formulat critici în legătură cu purtarea convorbirilor telefonice, a dialogurilor din mediul ambiental sau conținutul acestora, relevate de procuror în susținerea acuzațiilor, punctual fiind făcute precizări de către persoanele audiate în legătură cu împrejurările faptele, natura și contextul în care

au avut loc întâlnirile dintre inculpați și alte persoane audiate ca martori și au fost purtate acele convorbiri.

Prin urmare, având în vedere că din conținutul convorbirilor telefonice și a înregistrărilor efectuate în mediu ambiental nu rezultă alte elemente de fapt decât cele relevate de celelalte probe administrate în cauză sub aspectul acuzațiilor aduse de procuror și asupra cărora instanța urmează a aprecia, Înalta Curte constată că nu este îndeplinită nici cea de-a doua cerință cerută de dispozițiile art. 282 Cod procedură penală, în sensul că vătămarea drepturilor inculpaților nu este de natură a determina înlăturarea mijloacelor de probă obținute nelegal, astfel cum au solicitat apărătorii aleși ai inculpaților.

Înlăturarea acestor mijloace de probă în sensul Deciziei nr. 22/18.01.2018 nu se poate realiza nici din perspectiva efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 302/04.05.2017, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. 1 lit. b Cod procedură penală, determinat de faptul că nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală.

Efectele acestei decizii prin care s-a lărgit sfera nulităților absolute prin includerea ipotezei nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, se aplică cauzelor aflate în curs de judecată la momentul publicării deciziei, în sensul că fiind vorba de o nulitate absolută poate fi invocată oricând în cursul procesului penal, însă nu poate crea o extindere în timp mai mare decât a unei norme modificatoare/abrogatoare, astfel că, nu poate conduce la nulitatea actelor procedurale întocmite legal sub imperiul legii până la publicarea deciziei instanței de contencios constituțional, întrucât s-ar încălca principiul statuat de art.147 alin.4 din Constituția României și coerența normelor procedurale apreciate din perspectiva principiului legalității încă din etapa camerei preliminare. De altfel, aspectele legate de necompetența organului de cercetare penală puteau fi invocate și anterior pronunțării deciziei Curții Constituționale, împrejurare ce nu a fost relevată de niciunul dintre inculpații din prezenta cauză.

În considerarea acestor argumente arătate pe larg, Înalta Curte apreciază că prin Deciziile nr. 51/2016, nr. 302/2017 și nr. 22/2018 ale Curții Constituționale nu au intervenit elemente noi care să înlăture prezumția de constituționalitate a normelor procedurale sub imperiul cărora au fost efectuate și administrate probele din prezenta cauză și, pe cale de consecință, nu pot fi înlăturate din ansamblu probator interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice sau în mediu ambiental ori alte activități de supraveghere tehnică, potrivit solicitărilor inculpaților G., B. și D..

Ca atare, fără a antama aspectele de legalitate a mijloacelor de probă asupra cărora a apreciat deja judecătorul de cameră preliminară și pentru respectarea dreptului inculpaților și a părților la un proces echitabil pentru argumentele expuse pe larg în încheierea din 31 martie 2016, Înalta Curte urmează a analiza în considerentele hotărârii, valoarea probatorie a tuturor mijloacelor probatorii administrate în cursul urmăririi penale și al judecății, în ce măsură se coroborează cu alte elemente probatorii și relevanța acestora în susținerea acuzațiilor aduse inculpaților.

**3.2. Pe fondul cauzei,** Înalta Curte în urma analizei materialului probator administrat în cauză atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, constată următoarele:

**3.2.1** În legătură cu acuzația de fals în declarații, în formă continuată, faptă prev. de art. 326 Cod penal cu referire la art. 28 din Legea nr. 176/2010 adusă inculpatului G. (pct. 5 rechizitoriu, filele 127-128), s-a reținut în actul de sesizare că, în perioada 2008 – 2015, în care inculpatul a ocupat succesiv funcțiile de .... (2008 – 2013) și respectiv .... (2013 – 2015), numit prin Hotărârea nr.73/16.12.2013 a Senatului României, funcție din care în timpul urmăririi penale și-a dat demisia, *a omis să declare, în cele 13 declarații de avere* din datele de: 15.12.2008, 21.05.2009, 25.10.2010, 12.05.2011, 30.05.2012, 15.10.2012, 18.12.2012, 13.06.2013, 18.12.2013, 06.01.2014, 11.06.2014, 05.02.2015 și 10.02.2015, faptul dobândirii de la fratele său, G., prin contractul de donație autentificat sub nr.718/25.02.2008, a unui teren în suprafață de 10.000 mp, cu nr. cadastral ..., situat în extravilanul .....

În dovedirea acestei acuzații au fost invocate de către procuror: declarațiile de avere ale inculpatului G., contractul de donație nr.718/25.02.2008, patru cereri în original înregistrate sub nr.3713-3714/20.10.2008, 9396-9397/20.10.2008, formulate de T. și G. având ca obiect asigurarea de pază și servicii publice, conform legii, pentru 10.000 mp teren vegetație forestieră și respectiv marcarea unor arbori necesari pentru foc (încălzirea fermei) - înscrisuri ridicate de la domiciliul inculpatului cu ocazia percheziției domiciliare - și extrasul de carte funciară privind dovada intabulării imobilului pe numele inculpatului.

Probele administrate în cauză, astfel cum au fost relevate și de procuror în susținerea acuzației fac dovada că, în perioada 2008 – 2015, când inculpatul G. a ocupat succesiv, funcțiile de .... (2008 – 2013) și respectiv .... (2013 – 2015) a completat la datele de 15.12.2008, 21.05.2009, 25.10.2010, 12.05.2011, 30.05.2012, 15.10.2012, 18.12.2012, 13.06.2013, 18.12.2013, 06.01.2014, 11.06.2014, 05.02.2015 și 10.02.2015, un număr de 13 declarații de avere (filele 524-571-declarații avere și interese, vol. 5 d.u.p., 465-499 Vol. 11 d.u.p.), astfel cum îi impuneau dispozițiile art. 1 alin.1 pct.3 și pct. 9 Legea nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr.144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea ANI, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în care a omis să menționeze că a dobândit de la fratele său, G., prin contractul de donație autentificat sub nr.718/25.02.2008 la BNP, un teren în suprafață de 10.000 mp, cu nr. cadastral ....., situat în extravilanul .... (filele 271-271, vol. 10 d.u.p și 462-465 Vol.11 d.u.p.).

În legătură cu această acuzație inculpatul G. a recunoscut, în cursul cercetării judecătorești (în cursul urmăririi penale nu a fost audiat sub acest aspect în niciuna din declarațiile date în fața procurorului) împrejurarea că, a omis să menționeze în cele 13 declarații de avere terenul în suprafață de 10.000 mp, situat în extravilanul ....., dobândit prin donație de la fratele său, G., însă nu în scopul de a se sustrage de la o verificare a bunurilor deținute ci, determinat de faptul că în prima declarație de avere pe care a dat-o, după dobândirea funcției de ....., au fost preluate de către persoanele abilitate, mențiunile din declarația de

avere din perioada cât a îndeplinit funcția de prefect al județului .... și când terenul aparținea fratelui său, situație care s-a perpetuat ulterior, până la data de 10.02.2015, când acesta și-a îndeplinit obligația impusă de legea specială în virtutea funcțiilor publice deținute. Totodată, inculpatul nu a negat împrejurarea că deși aceste declarații erau completate de persoanele desemnate în acest sens dintre funcționarii de la Senat, corectitudinea datelor completate pentru fiecare rubrică din formular era verificată de titularul declarației, respectiv de inculpat (declarația inculpatului din data de 14 octombrie 2016, filele 250-253, vol. 2 dos. instanță).

Apărările inculpatului au fost susținute de către martora M. (72-74, vol. 7 dos. instanță) care, în perioada 2008-2013, a îndeplinit în Senatul României funcțiile de: ....., director de cabinet al .... la cărei președinte era G., .... și director de cabinet al ....., sens în care a arătat că, declarațiile de avere ale inculpatului G. au fost completate de martoră pe calculator, iar la momentul completării primei declarații, după investirea în funcția de ....., a preluat conținutul declarației senatorului de la biroul județean electoral .... de unde acesta venea și al declarației de la ultimul loc de muncă, respectiv Prefectura județului ....., După completarea formularului acesta era printat și dat spre verificare senatorului G. care, ulterior, o remitea martorei pentru a fi depusă la Direcția Secretariat general a Senatului.

Analizând situația de fapt, astfel cum rezultă din probatoriul administrat în cauză, raportat la conținutul constitutiv al infracțiunii de fals în declarații, Înalta Curte reține că fapta incriminată în dispozițiile art. 326 Cod penal se încadrează în categoria infracțiunilor de fals propriu-zis și presupune o alterare a adevărului care operează asupra unui înscris, respectiv o declarație cu însușiri probatorii stabilite de dispoziții legale.

În cauză, prin actul de sesizare încadrarea juridică a fost stabilită prin raportare la dispozițiile art. 28 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr.144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea ANI, care prevăd că, fapta persoanelor prevăzute la art. 1 care cu intenție, fac declarații de avere care nu corespund adevărului, constituie infracțiunea de fals în declarații și se pedepsește potrivit Codului penal. Or, potrivit art.2 și art.3 alin.2 din legea specială, senatorilor și judecătorilor Curții Constituționale, funcții exercitate succesiv de către inculpat, corelativ obligației înscrise în conținutul art. 1 alin.1 pct.3 și pct. 9 din același act normativ, le incumbă și obligația de a declara averea dobândită, în formă scrisă și corespunzător realității.

Pentru a aprecia asupra existenței elementului material al laturii obiective a infracțiunii de fals în declarații, este necesară verificarea îndeplinirii unei condiții esențiale și anume, dacă declarația este aptă să servească potrivit legii sau împrejurărilor la producerea unor consecințe juridice. Aprecierea producerii acestor consecințe se face în raport de actul normativ care prevede condițiile și scopul pentru care o asemenea declarație este necesară.

Or, depunerea declarațiilor de avere necorespunzătoare adevărului, are drept consecință în interpretarea și aplicarea legii speciale, împiedicarea efectuării controlului asupra averii deținute, respectiv, constatarea unor

eventuale diferențe între averea declarată la data numirii în funcție și cea dobândită pe parcursul exercitării funcției potrivit art. 7 din Legea nr.176/2010.

Totodată, în dispozițiile art. 4 din legea specială se arată că, verificarea declarațiilor de avere se face prin compararea datelor din declarații pentru a se constata dacă există diferență vădită între averea dobândită pe parcursul exercitării funcției și veniturile realizate în aceeași perioadă.

Prin urmare, omisiunea inculpatului G. de a menționa în cuprinsul celor 13 declarații de avere, terenul în suprafață de 10.000 mp, situat în extravilanul ....., dobândit prin donație de la fratele său, G., se circumscrie *laturii obiective* a infracțiunii de fals în declarații din perspectiva exigențelor impuse de norma specială privind obligațiile impuse persoanelor enumerate la art. 1 din lege de a da declarații corespunzătoare realității în ceea ce privește averea deținută anterior și ulterior exercitării acestor funcții publice.

Sub aspectul *laturii subiective*, Înalta Curte apreciază că în raport de scopul prevăzut de norma specială, imposibilitatea efectuării controlului asupra averii deținute la data numirii în funcție și cea dobândită pe parcursul exercitării funcției și aprecierea asupra existenței unei diferențe vădită, acesta nu este realizat.

Astfel, din probele administrate rezultă că respectivul teren a fost dobândit de inculpatul G. în baza unui contract de donație, autentificat la un notar public, de la fratele său și înscris în evidențele cărții funciare, publicitate care este opozabilă tuturor terților, inclusiv instituțiilor abilitate în realizarea controlului asupra averii persoanelor enumerate în conținutul art. 1 din legea specială, prin urmare, prin omisiunea de a menționa acest teren în declarațiile de avere inculpatul G. nu a urmărit împiedicarea controlului asupra averii ci a fost rezultatul unei omisiuni (lipsei de diligență) în verificarea rubricilor completate de martora M. încă de la prima declarație, după investirea sa în funcția de ....., Or, dacă scopul urmărit de inculpat ar fi fost acela al împiedicării controlului averii, menționarea acestui teren în declarația de avere era în interesul său, în condițiile în care s-ar fi apreciat în sensul existenței unei diferențe vădită între averea dobândită pe parcursul exercitării funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă.

Nu este lipsit de relevanță nici faptul că, potrivit înscrisurilor ridicate cu ocazia percheziției domiciliare la gospodăria com. .... se constată că inculpatul a formulat mai multe cereri la Primăria comunei pentru a asigura paza și alte servicii publice pentru terenul de 10.000m.p. cu vegetație forestieră (proces verbal de percheziție din 22.01.2015, filele 271, 251-254 Vol. 10 d.u.p.), cereri care fac dovada că inculpatul nu a avut în intenție de a ascunde dobândirea acestui teren, dimpotrivă s-a comportat ca un proprietar al bunului.

Reținând că în cauză, activitățile inculpatului G. de a completa în mod necorespunzător cele 13 declarații de avere, în modalitatea reținută prin actul de sesizare și analizată de instanță în cele ce preced se circumscriu *laturii obiective* a infracțiunii de fals în declarații, însă nu s-a dovedit săvârșirea faptei cu forma de vinovăție cerută de lege, respectiv intenția calificată de scopul urmărit de legiuitor prin norma specială - imposibilitatea efectuării controlului asupra averii deținute la data numirii în funcțiile de .... și .... și cea dobândită pe parcursul exercitării funcțiilor publice și aprecierea asupra existenței unei diferențe vădită

-, Înalta Curte urmează a dispune, întemeiat pe dispozițiile art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. b teza a II-a Cod procedură penală, achitarea inculpatului G. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals în declarații, în formă continuată, prev. de art. 326 Cod penal cu referire la art. 28 din Legea nr. 176/2010, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal.

**3.2.2. Trafic de influență și cumpărare de influență, fapte prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 292 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, acuzații formulate împotriva inculpaților G. și B. (pct.1 rechizitoriu, filele 7-49).**

În actul de sesizare s-a reținut că, în perioada 2010 – 2015, aflat în exercitarea funcției de .... (2010 – 2013) și, ulterior, .... (2013 – 2015), *a pretins și primit* de la omul de afaceri, inculpatul B., cu titlu de foloase necuvenite mai multe bunuri, respectiv: folosința gratuită, service-ul și asigurarea pentru autoturismul marca BMW Serie 5, cu numărul de înmatriculare .... (înmatriculat succesiv pe S.C. H. S.R.L., S.C. A. S.R.L., S.C. E. S.R.L. și S.C. E. S.R.L. – firme controlate de B.), în echivalent de .... euro; folosința gratuită a postului telefonic cu numărul ...., înregistrat pe S.C. .... S.R.L., în cuantum de .... lei; la data de 02.11.2011, suma de .... lei (echivalentul a două articole de îmbrăcăminte pentru soția sa) iar, în luna octombrie 2012, materiale electorale pentru campania electorală privind alegerile parlamentare (șase capsatoare, 150.000 de capse, 2/3 km de cordelină de 6 și alte materiale, toate pentru lipirea a 20.000 de afișe și alte materiale electorale), în cuantum total de .... lei.

În schimbul acestor foloase necuvenite primite, inculpatul G. i-a promis inculpatului B., promisiune reînnoită de fiecare dată după primirea acelor bunuri, că va interveni și determina diferiți funcționari publici – din cadrul societăților și companiilor naționale cu capital de stat, ministere, autorități publice centrale și locale – să îndeplinească și să urgenceze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile de serviciu ale acestora pentru ca firmele controlate de inculpatul B. (cu interese în domenii de activitate diversă – energie, transport fier vechi ș.a.) să obțină contracte comerciale sau alt tip de facilități comerciale.

S-a mai reținut de către procuror că, inculpatul G. a și realizat promisiunea făcută (satisfacerea intereselor comerciale ale inculpatului B.), concretizată în intervenții directe sau indirecte, determinate, față de C. (director general al C. și ulterior, O.) cu privire la cumpărarea de energie electrică și cărbune, respectiv aprobarea stingerii unei creanțe reale – inițial de .... lei și ulterior de .... lei – prin compensare cu un teren supraevaluat și aparatură electronică inutilă pe relația S.C. I. S.A. – C.), C. (președinte al ....), G. (director C.), B. (director la Societatea N.), T. (director C.) cu privire la cumpărarea de energie electrică și cărbune, M. (primar la ....) cu privire la inițierea unor afaceri în domeniul energiei, N. (funcționar în cadrul ....), A. (funcționar în cadrul ....), T. (secretar de stat la ....) cu privire la interesele legate de obținerea unui aviz de descărcare arheologică pentru continuarea lucrărilor de către S.C. T. S.R.L. pe autostrada Lugoj - Deva (cu care inculpatul B. avea interese de subcontractare), F. (primar al ...., cu privire la obținerea unor lucrări de reabilitare termică blocuri de către firmele controlate de B.) ș.a.

În legătură cu activitatea desfășurată de inculpatul B. s-a reținut că, în perioada 2010 – 2015, a dat inculpatului G., aflat în exercitarea funcției de ....

(2010 – 2013) și, ulterior, .... (2013 – 2015), foloase necuvenite, respectiv, în perioada 2010 – 2015, folosința gratuită, service-ul și asigurarea pentru autoturismul marca BMW Serie 5, cu numărul de înmatriculare .... (înmatriculat succesiv pe S.C. H. S.R.L., S.C. A. S.R.L., S.C. E. S.R.L. și S.C. E. S.R.L. – firme controlate de B.), în echivalent de .... euro; folosința gratuită a postului telefonic cu numărul ...., înregistrat pe S.C. .... S.R.L., în cuantum de .... lei; la 02.11.2011, suma de .... lei (echivalentul a două articole de îmbrăcăminte pentru soția sa) și în octombrie 2012, materiale electorale pentru campania electorală privind alegerile parlamentare: șase capsatoare, 150.000 de capse, 2/3 km de cordelină de 6 și alte materiale, toate pentru lipirea a 20.000 de afișe și alte materiale electorale, în cuantum total de .... lei. Scopul remiterii acestor foloase necuvenite era ca inculpatul G. să-i promită că va interveni și determina diferiți funcționari publici – din cadrul societăților și companiilor naționale cu capital de stat, ministere, autorități publice centrale și locale – să îndeplinească și să urgenteze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile de serviciu ale acestora pentru firmele controlate de inculpat.

În dovedirea acestei acuzații procurorul a reținut ca fiind relevante: declarațiile martorilor F., N., C., C., G., T., B., N., S., C. și S. (dată în calitate de suspect), declarația de suspect a lui G., procesul verbal privind consemnarea activității de percheziție a vehiculului marca BMW, cu nr. ...., aflat în garajul Senatului României efectuată la data 22.01.2015, proces verbal din data de 13.01.2015 cu privire la tarifele de închiriere a unui autoturism similar, în raport de care s-a apreciat că pentru cele 1.446 de zile costul de închiriere ar fi fost de .... euro, proces verbal din 9 februarie 2015 privind însumarea celor 61 de facturi emise pentru postul telefonic utilizat de inculpatul T. și înregistrat pe SC .... S.R.L., proces verbal privind ofertele de preț pentru materialele publicitare folosite de inculpatul T. în campania electorală, prin care s-a apreciat că valoarea acestora însuma .... lei, proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 30.07.2015 efectuate în dosarul nr. ..../P/2014 conexas la prezenta cauză, proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 05.10.2011 efectuate în alte cauze (dosarele nr...../P/2010 și ..../P/2010), proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 26.01.2015 privind înregistrările efectuate în baza mandatelor declasificate conform adresei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 125/CDC/27.04.2014; proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 03.06.2015 privind înregistrările efectuate în baza mandatelor declasificate conform adresei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.67/CDC/27.05.2015, proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 07.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 în legătură cu B., proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 05.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 în legătură cu C., proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 05.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 în legătură cu G., proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 05.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 în legătură cu T., proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor

telefonice din data de 05.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 în legătură cu I., proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 04.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 în legătură cu inculpatul B., proces verbal de certificare a comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicații la distanță din data de 31.03.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 și care au legătură cu G., proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 30.06.2015 privind pe G. și proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 21.07.2015 privind pe B. (întâlnirea din 25.09.2014 din clădirea Aviației Civile Utilitare cu suspectul S.).

Înalta Curte constată că acuzația penală, chiar dacă oferă elemente ce au permis stabilirea obiectului judecății, este formulată în mod deficitar și imprecis sub aspectul activităților desfășurate de inculpatul G. în realizarea actelor de *pretindere și primire* a unor foloase necuvenite pentru traficarea influenței corelativ momentului temporal în care se susține de acuzare că a realizat aceste acte în îndeplinirea funcțiilor publice deținute în perioada 2010-2015, iar concluziile procurorului nu au un suport probator în sensul acuzației penale aduse inculpatului.

Astfel, se reține de către procuror la fila 7 din actul de sesizare că „în fapt, promisiunea inc. G. făcută inc. B. s-a realizat în perioada cât acesta dintâi avea calitatea de ...., ea fiind reînnoită permanent și dezvoltându-se în mod concret în zona ilicit-penală odată cu transformarea relației de tip fin-naș într-o relație de tip cumpărător de influență - traficant de influență, această promisiune fiind una „în alb”, adică pentru orice fel de „nevoie” comercială pe care inc. B. o va reclama” iar la fila 8, că „în schimbul foloaselor necuvenite primite, inc. T., de la nivelul funcției de ... și ulterior ...., i-a promis inc. B. – promisiune pe care a reînnoit-o tot timpul pe măsură ce se reînnoia și primirea foloaselor din partea cumpărătorului de influență – că va interveni la nivelul funcționarilor publici cu funcții de conducere din cadrul C., Societatea N., C., respectiv C., C., Primăria ...., Ministerul ...., Primăria ...., în vederea obținerii de contracte comerciale pentru firmele controlate de inc. B. și respectiv satisfacerea intereselor comerciale punctuale și de moment ale inculpatului” fără a preciza în concret în ce au constatat acțiunile inculpatului G. de pretindere la momentul efectuării promisiunii generale „în alb”, pentru ca ulterior să primească foloasele necuvenite și să determine „diverși funcționari să-și îndeplinească sau nu îndatoririle de serviciu”.

Totodată la fila 27 reține că „un exemplu deosebit de relevant al concretizării promisiunilor făcute de traficantul de influență G. cumpărătorului de influență B. rezultă și din depoziția martorului C., din care rezultă că inc. G., în anul 2008, i-a reproșat în mod direct faptul că nu este de acord cu compensarea (privind stingerea unei datorii), propusă de o firmă a inc. B., respectiv S.C. I. S.A., având ca obiect stingerea unui debit neachitat la C., inițial de .... lei și ulterior de .... lei”, în condițiile în care se susține tot de acuzare că activitatea infracțională a fost realizată în perioada infracțională **2010-2015**, iar așa cum rezultă din actele dosarului inculpatul G. a deținut funcția de .... încă din **anul 2008**.

Mai mult, *promisiunea* despre care acuzarea reține că a fost făcută o singură dată, în cursul anului 2010, față de inculpatul B., și care este concomitentă cu actul de pretindere, ca modalitatea de realizare a elementului material al laturii obiective a faptei de trafic de influență, este una „în alb” pentru satisfacerea oricărei nevoi comerciale a lui B. (contracte comerciale sau alt tip de facilități comerciale), or, *promisiunea* vizată de norma de incriminare presupune un angajament, o făgăduială din partea autorului infracțiunii, prin care acesta își asumă obligația să facă ceva pentru a îndreptăți speranțele cumpărătorului de influență în sensul determinării funcționarului public să adopte conduita ce formează obiectul vânzării – cumpărării de influență.

Totodată, Înalta Curte, în urma analizei probatoriului administrat în cauză, reține că, aspectele relevate de acuzare în sensul că relația dintre inculpatul G. și B., om de afaceri prosper din ...., care controla prin interpuși mai multe firme (SC A. S.R.L., S.C. H. S.R.L., S.C. R. S.R.L., S.C. B. S.R.L., S.C. H. S.A., S.C. E. S.R.L. (fostă S.C. E. S.R.L.), S.C. .... S.R.L. ș.a) cu obiect de activitate divers (vânzare - cumpărare energie electrică, lucrări instalații electrice, extracție cărbune inferior, comerțul cu ridicata al altor produse) este una veche (din anul 2000), consolidată în anul 2004 de o relație de cumetrie (când G. a devenit nașul de cununie a uneia dintre fiicele cumpărătorului de influență) și care, a dobândit în timp o altă dimensiune, astfel că, relația patrimonială dintre cei doi a căpătat aspecte penale pornind de la cointeresarea inculpatului G. de către inculpatul B. în scopul de a obține contracte pentru firmele pe care le controla, prin exercitarea influenței celui dintâi asupra unor funcționari publici din diferite companii și societăți de stat, ministere, autorități publice locale și centrale, nu sunt susținute de probe administrate.

Potrivit înscrisurilor de la dosar și declarațiilor date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești rezultă că, inculpatul G. a exercitat mai multe funcții publice cu relevanță sub aspectul acuzațiilor aduse acestuia respectiv, în perioada 1990-1993 și 2000-2003 prefect al județului ...., în perioada 2008-2013 .... (fiind și .... al Comisiei .... din cadrul Senatului) și în perioada decembrie 2013 - februarie 2015 .... (fila 10, vol. 2 d.u.p.).

Referitor la relația cu B., în declarațiile date (din 29 ianuarie 2015 și din 23 septembrie 2016) inculpatul G. a arătat că, în perioada cât a fost prefect al județului ...., s-a implicat, împreună cu reprezentanții altor instituții publice din zonă în activitățile de integrare a cetățenilor de etnie romă în societate, împrejurare în care l-a cunoscut și pe inculpatul B..

În perioada 2002-2003 când B. s-a mutat cu serviciul la ...., la societatea „S.”, inculpatul G. care era consilier la Asociația „P.”, a reluat legătura cu acesta petrecând împreună o parte din timpul liber (jucau table sau serveau masa împreună) iar, în anul 2006, relația de prietenie a devenit o relație de cumetrie, inculpatul G. acceptând să devină nașul de cununie al uneia dintre fiicele lui B..

În toată această perioadă între inculpați nu au fost realizate relații comerciale iar, în perioada 2006-2008, inculpatul G. a fost angajat ca și consilier juridic la SC I. SRL, la recomandarea lui B. care deținea funcția de director la acea societate.

În același sens a declarat și inculpatul B. care, în depoziția dată în cursul cercetării judecătorești (din 06 mai 2016) a arătat că, l-a cunoscut pe inculpatul G. din perioada în care acesta era prefect al județului .... (2000-2001), când s-a implicat în soluționarea problemelor de integrarea în societate a cetățenilor de etnie romă din județ, că a continuat relația de prietenie cu acesta după ce s-a mutat în .... la societatea „S.” (2002-2003) iar inculpatul G. era consilier la Asociația „P.”, relație consolidată în anul 2006 printr-o legătură de afinitate, inculpatul G. devenind nașul de cununie al fiicei sale. Totodată, a mai arătat că, în perioada 2006-sfârșitul anului 2008, inculpatul G. a fost angajat ca și consilier la firmele deținute de fiul său B. și ceilalți membri ai familiei sale.

Susținerile inculpaților sunt confirmate de declarațiile martorilor C. (din 8 decembrie 2017), primar al .... care a arătat că, în perioada în care T. a fost prefect al .... acesta s-a implicat în rezolvarea problemelor cetățenilor de etnie romă din județ, fapt ce i-a profitat și martorului în perioada mandatului de primar, niciodată T. nu i-a cerut să se întâlnească cu B. pentru satisfacerea intereselor comerciale ale acestuia din urmă, persoană pe care martorul a cunoscut-o din anul 1999, când a îndeplinit funcția de director la SC G. și al cărui acționar majoritar era B.; I. (din 15 mai 2015 și 13 februarie 2017) care a arătat că, inculpatul G. a lucrat ca și consilier la SC I., firmă deținută de martor în perioada 2005-2007, iar la întâlnirile cu T. și B., la care martorul a participat, niciodată nu s-a discutat despre o eventuală intervenție a lui G. în sprijinul activităților comerciale desfășurate de B.; C. (din 13 octombrie 2017) în care a arătat că, între B. și G. era o relația familială, cel din urmă fiind nașul de cununie al fetei lui B., D. (din 26 februarie 2018) care a arătat că relațiile dintre inculpații G. și B. sunt de naș-fin, T. fiind nașul de cununie al unui dintre copii lui B.; N. (din 13 februarie 2017) care a arătat că inculpatul G. era nașul de cununie al unei din fiicele lui B., acesta fiind un motiv de laudă pentru B. însă nu știe ca G. să fi intervenit pentru B. sau să îl fi ajutat și martora B. (din 26 februarie 2018) care a arătat că, pe G. l-a cunoscut la un eveniment privat al inculpatului B..

Așadar, din probele administrate rezultă că, în perioada 2010 - 2015, dar și anterior acestei perioade, inculpatul B. desfășura activități comerciale, prin intermediul societăților deținute de fiul său și membrii familiei sale, însă niciunul dintre martorii audiați în cauză și nicio altă probă nu confirmă împrejurarea că inculpatul G. ar fi intervenit pentru satisfacerea intereselor comerciale ale lui B.. Totodată, probele administrate fac dovada că legătura de prietenie și, ulterior de cumetrie, dintre cei doi inculpați s-a realizat și consolidat în perioada **2005-2008** și a continuat și după această dată, când inculpatul G. a exercitat funcțiile de .... (**2008-2013**) și .... (**2013-februarie 2015**) și a fost asumată de inculpați prin întâlnirile avute în mediu privat și în locuri publice la care participau și alte persoane. Prin urmare, aprecierea procurorului că relația dintre cei doi inculpați „a căpătat o nouă dimensiune” începând cu anul 2010, când s-a realizat și promisiunea „în alb” a inculpatului G. de a-și trafica influența pentru satisfacerea intereselor comerciale ale inculpatului B. nu este susținută în plan probator și nu poate fi justificată nici în contextul existenței unei relații de prietenie și cumetrie dezvoltate în timp întrucât, inculpatul G. a obținut primul mandat de .... încă din anul 2008 când

relațiile de prietenie-cumetrie erau deja consolidate, iar până la acea dată (2008), acesta și-a desfășurat activitatea ca și consilier la una dintre firmele deținută de fiul inculpatului B., astfel că, o eventuală promisiune din partea traficantului de influență ar fi putut avea o justificare, în sensul aprecieri făcute de procuror, la momentul obținerii primului mandat de .....

Revenind la „mecanismul de traficare a influenței” și materializarea intervențiilor făcute de inculpatul G. la presiunile lui B., se reține în actul de sesizare că, începând cu anul 2010, în contextul ocupării funcției de .... de către inculpatul G. și creșterii activității comerciale a firmelor controlate de B., pentru a-și respecta promisiunea făcută în anul 2010 acestuia din urmă, pe care a reînnoit-o în timp, a intervenit la diferiți funcționari publici din cadrul companiilor și societăților naționale, respectiv autorități publice centrale și locale, să îndeplinească și să urgenteze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu, primind în schimb de la inculpatul B. folosința gratuită, service-ul și asigurarea pentru autoturismul BMW Seria 5, cu nr. de înmatriculare ....., folosința gratuită a unui post telefonic, înregistrat pe S.C. ...., suma de .... lei, echivalentul a două articole de îmbrăcăminte pentru soția sa și materiale electorale pentru campania electorală privind alegerile parlamentare din anul 2012.

În legătură cu modalitatea în care se realiza intervenția inculpatului G. se reține de către procuror că, în funcție de natura problemei ridicate de inculpatul B., acesta își trimitea unul din oamenii de încredere, martorul I. la o întâlnire în Palatul Parlamentului cu G., pentru a avea asigurată confidențialitatea discuțiilor, iar pentru ușurarea comunicării dintre ei, inculpatul B. a suportat timp de 5 ani costurile legate de utilizarea telefonului cu nr. ...., folosit de inculpatul G. precum și costurile privind folosința, service-ul și asigurarea pentru autoturismul BMW Seria 5, cu nr. de înmatriculare ....., cumpărat inițial pe SC H. SRL și trecut succesiv pe alte societăți, deținute de membrii familiei lui B..

Referitor la aceste aspecte relevate de acuzare, Înalta Curte constată că interpretarea dată de procuror convorbirilor telefonice și de tip sms purtate între inculpatul G. și B. (din datele de 24.09.2010, ora 19:53:27, 09.10.2010, ora 17:17:05, 12.10.2010, ora 14:52:38, 16.10.2010, ora 15:16:07, 17.10.2010, ora 18:07:48, 24.10.2010, ora 10:34:10, 24.10.2010, ora 14:17:38, 09.12.2010, ora 12:11:28, 02.01.2011, ora 17:24, 26.01.2011, ora 13:19:54, 03.11.2012, orele 12:00:49, 12:02:24, 13:10:58 și 16:35:29, 07.12.2012, ora 19:39:47 și 10.03.2012, ora 15:32:12, filele 54 și urm. Vol. 6 d.u.p.) și între inculpatul B. cu martorul N. sau cu alți interlocutori (din datele de 13.10.2010, ora 14:18:21, 21.03.2013 ora 14:35:27, 02.04.2013, ora 13:58:34 aflate în Vol. 6 d.u.p.) nu este susținută de materialul probator administrat în cauză.

Astfel, din conținutul convorbirilor telefonice și de tip sms rezultă că inculpații B. și G. (acesta din urmă folosind postul telefonic cu numărul .... ce este înregistrat la societatea .... deținută de unul din membrii familiei B.) se consultă în legătură cu anumite activități și întâlniri pe care inculpatul B. intenționează să le facă în derularea activităților sale comerciale, sens în care stabilesc să se vadă amândoi la sediul Senatului sau ca inculpatul B. să îl trimită pe I. la inculpatul G. pentru a discuta în legătură cu problema lui B. („Auziți, să

*nu mă uitați și pe mine dacă vă întâlniți cu omul ăla pentru (... Cu treaba aia (...); ” (...)Măine îl și sun dar eu cred că... ”; „(...) Vă întrebai, vă întâlnești cu băiatul ăla de la V., cumva?, „Nu” „ Da, vorbii în schimb cu ...., ăăă... luni, la 9 și jumătate, să fii acolo (...); „ (...) eu voiam să-ți spun că mâine, I., la 9 jumătate, să fie la birou (... )”),* totodată, convorbirile telefonice dintre cei doi inculpați fac dovada unor discuții referitoare la folosința unui autoturism BMW de către G. și la împrejurarea că întreținerea acestuia era realizată de inculpatul B. (*„(...)Da, merge foarte bine, foarte bine.... „ (...) Păi stați un pic că am, i-am, v-am pus și cauciucurile, de le aveți acolo, la om, de iarnă. (...) eu vi le-am schimbat. V-am pus tot la punct. Nu mai e de făcut nimic la ea(...)”*) însă, astfel cum rezultă din declarațiile inculpaților care se coroborează cu cele ale martorilor audiați în cauză, nu se circumscriu ilicitului penal, al materializării promisiunii de traficare a influenței făcute în anul 2010 inculpatului B., așa cum se susține de acuzare.

În declarațiile sale inculpatul G. a arătat, în mod constant, că prin natura relațiilor de prietenie și cumetrie pe care le are cu inculpatul B., pe care nu le-a ascuns ci și le-a asumat prin întâlnirile avute cu acesta în locuri publice și mediu privat, precum și în considerarea faptului că, anterior, a asigurat consilierea juridică a firmelor deținute de membrii familiei lui B., după ce a devenit ...., a avut două întâlniri cu martorul I. chiar la sediul Parlamentului, în cursul anului 2009, iar la una dintre întâlniri, martorul i-a adus și o mapă de prezentare a SC I. la care inculpatul și-a adus anterior contribuția și a făcut câteva sugestii privind modul de prezentare dar nu au discutat despre afaceri.

Aspectele relevate de inculpat au fost susținute și de către inculpatul B. cu anumite nuanțări, în sensul că, I. s-a prezentat în mai multe rânduri la Parlament, la biroul lui G. cu oferte de prezentare întocmite pentru societatea H. SRL pentru a-i fi prezentate și lui G., însă în scopul verificării acestor oferte și dacă persoanele care reprezentau instituțiile publice și private către care urmau a fi trimise aceste prezentări mai erau în funcție, întrucât site-ul instituțiilor nu era actualizat. Totodată, inculpatul a arătat că, niciodată G. nu a intervenit la vreun reprezentant al unei societăți de stat sau private ori companie națională în scopul facilitării activităților comerciale pentru societățile deținute de membrii familie sale și reprezentate în fapt de inculpat.

În legătură cu aceste împrejurări, martorul I. a declarat în cursul cercetării judecătorești că, în perioada 2008-2012, l-a vizitat pe G. la sediul Parlamentului de circa 4 ori, în scopul de a-i prezenta mapele de oferte pentru societățile controlate de B. ce urmau a fi date societăților naționale din domeniul energetic, în special cele din ...., pentru a primi îndrumări din partea lui G. în legătură cu departamentul și directorul de departament ce ar putea fi interesat de aceste prezentări. Referitor la mențiunea făcută în declarația dată la organul de urmărire penală, în sensul că G. i-ar fi spus lui B. la ce director să meargă, martorul a precizat că se referea la faptul că T. îi spunea cine este directorul departamentului unde urma să lase mapa cu prezentarea, astfel că, aprecierea procurorului privind relevanța acestei depoziții în susținerea acuzării nu poate fi primită.

De asemenea, martorul a arătat că, la întâlnirile la care a participat împreună cu G. și B., niciodată nu a auzit ca inculpatul G. să îi propună ori

inculpatul B. să îi ceară celui dintâi să intervină pentru derularea relațiilor comerciale pentru firmele controlate de B., dimpotrivă G. îl tempera pe B. atunci când acesta era interesat de anumite activități comerciale, unele „extrem de fanteziste”.

În același registru al concretizării promisiunii făcute de inculpatul G. cumpărătorului de influență B., s-a reținut de către procuror și intervenția directă făcută de G. la martorul C., director la C., pentru satisfacerea intereselor comerciale ale lui B., în sensul că i-ar fi reproșat martorului, în anul 2008, că nu este de acord cu o compensare privind stingerea unei datorii, propusă de firma SC I. S.A. pentru un debit neachitat la C., de .... lei și redus ulterior la .... lei. Pentru stingerea creanței s-a oferit de către debitor un teren supraevaluat și aparatură electronică inutilă pentru compania națională.

S-a mai reținut de acuzare că, în anul 2013, martorul C., a primit amenințări directe de la inculpatul G. în cadrul unei întâlniri pe holurile Prefecturii ....., că va fi demis ca urmare a refuzurilor repetate de a satisface interesele grupului B..

Un prim aspect care se impune a fi subliniat în legătură cu această pretinsă intervenție directă a inculpatului G. asupra martorului C., director la C., în scopul satisfacerii intereselor comerciale ale cumpărătorului de influență vizează faptul că *excede perioadei infracționale reținută de procuror în actul de sesizare, 2010-2015*, astfel că nu poate susține acuzația adusă inculpatului.

Astfel potrivit declarațiilor inculpaților G. și B., a actelor aflate la dosarul cauzei, depuse chiar de C. la data de 3 februarie 2015 (filele 152-2011, Vol. 4 d.u.p.) dar și declarațiilor martorului C. din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 3 februarie 2015 și 4 noiembrie 2016) rezultă că, martorul a revenit pe funcția de director la C. (devenit în anul 2012 C. din care mai făceau parte C., C. și S.) în anul 2006 și a constatat că SC I. avea un debit mai mare către societate (aprox. .... euro, echivalent a peste .... Ron), sens în care, a verificat contractul și constatat că nu exista o garanție bancară sau de altă natură, a purtat mai discuții cu reprezentanții societății debitoare, însă la aceste discuții nu a participat și inculpatul B. pe care martorul a arătat că nu îl cunoștea decât din vedere, ca fiind din ....., S-a solicitat de către societatea debitoare amânarea plăților și, întrucât nu s-a respectat acest termen a fost reziliat contractul de furnizare de energie. La plecarea martorului de la conducerea C., în luna octombrie 2006, contractul era reziliat și mai exista un debit de .... Ron, iar la revenirea în funcție, în mai 2007, a constatat că au avut loc câteva modificări la contractul cu SC I., în sensul că au fost depuse bilete la ordin, existând o datorie de .... Ron, iar după 2-3 luni de la numirea sa s-a încercat o compensare de plăți pentru stingerea datoriei dar care nu a fost acceptată de martor, întrucât terenul propus la schimb era supraevaluat, aspect confirmat ulterior și de un expert în raportul de expertiză depus în instanță, iar aparatura electronică era uzată, fiind scoasă din garanție.

Totodată, Înalta Curte având în vedere susținerilor inculpaților G. și B. și actele de la dosar, constată că litigiul dintre cele două societăți a fost soluționat în fața instanței comerciale încă din data de 8 februarie 2007 (*sentința comercială nr.1587 din 08.02.2007*, fila 170 Vol. 4 d.u.p.), fiind recunoscută creanța pe care SC C. o avea față de SC I. SA în baza contractului nr.7392/

10.11.2005, astfel că, pretinsa intervenție directă a inculpatului G. asupra martorului C., director la SC C. chiar dacă s-ar fi realizat, nu poate fi plasată decât în anul 2008, după obținerea mandatului de ...., perioadă care nu se circumscrie temporal perioadei infracționale reținută de procuror în actul de inculpare (2010 -2015).

Distinct însă de acest aspect care nu mai justifică nici o altă analiză și interpretare a materialului probator, Înalta Curte nu poate să nu constate că, influența ce se pretinde a fi realizată de G. nu era necesară nici după dobândirea calității de ...., la sfârșitul lunii decembrie 2008, în considerarea faptului că instanța comercială s-a pronunțat asupra litigiului dintre părți încă din anul 2007 și orice intervenție în vederea satisfacerii intereselor comerciale ale firmei controlate de B. ar fi fost inutilă și lipsită de finalitate. Mai mult, în luna ianuarie 2009, martorul C. a fost revocat din funcția de director al C. iar, la revenirea sa pe funcția de director al C., în cursul anului 2012, o eventuală intervenție pentru satisfacerea intereselor comerciale ale inculpatului B. în legătură cu acea compensare de plată nu poate fi justificată, având în vedere că SC I. a intrat în procedura de insolvență în anul 2007.

Tot pentru a contura activitatea desfășurată de inculpatul G. în realizarea influenței promisă inculpatului B. se reține de către procuror că, în anumite situații, acesta a acceptat ca B. să-i folosească numele la diferiți funcționari pentru a-și rezolva punctual interesele comerciale, după ce se consultau, în prealabil, la telefon, fiind relevantă în acest sens modalitatea în care martorul F. a ridicat o documentație de la Ministerul ....

Referitor la această împrejurare, inculpatul G. a arătat în declarația dată în fața instanței, că îl cunoaște pe A. de la Ministerul .... și este posibil să fi participat cu acesta la anumite ședințe din partea Senatului, însă nu a trimis și nu a facilitat primirea unor persoane de către acesta, iar dacă a trimis vreo persoană la Ministerul .... a fost doar pentru a ridica o documentație privind o descărcare arheologică pentru care autorizațiile se dădeau cu mare întârziere, inculpatul făcând și propuneri de modificare legislativă pentru a reduce termenul în care se eliberau aceste autorizații. În legătură cu faptul că numele său a fost folosit în convorbirile telefonice relevate de acuzare a arătat că, este posibil să fi primit în audiență persoane în legătură cu acele autorizații și să le fi îndrumat la Ministerul ...., însă nu a discutat niciodată cu T. și nici nu cunoaște nimic în legătură cu societatea T. SRL.

La rândul său inculpatul B. a arătat că, în perioada 2010 – 2011, l-a cunoscut pe B., director la SC T. SRL, care i-a spus că are de ridicat o documentație de la Ministerul .... și pentru că acesta avea locul de muncă în ...., inculpatul i-a propus să îi ridice el documentația, sens în care a primit de la martor și o procură, în baza căreia a ridicat și alte documentații de la C...., A...., Ministerul ...., etc. A mai susținut că, în timp s-a împrietenit cu B. și au luat masa împreună cu inculpatul G., context în care, martorul i-a spus nașului său despre problema cu documentația pentru descărcarea arheologică de la Ministerul ...., iar G. s-a oferit să îl ajute, să o găsească. Ulterior, G. i-a comunicat lui B. că documentația a fost refuzată și trebuie să o ridice, astfel că, inculpatul l-a trimis pe martorul F. la Ministerul .... pentru a ridica actele. Inculpatul a precizat că nu a desfășurat nicio activitate cu societatea T. SRL.

Sușinerile inculpaților sunt confirmate de depozițiile martorilor F. (din 19 iunie 2015 și 02 februarie 2017) și B. (din 27 martie 2018) cu anumite nuanțări care nu infirmă apărările inculpaților. Astfel, martorul F. a arătat că, în cursul anului 2011, la solicitarea lui I., director la SC A. SRL, firmă ce aparținea lui B., a ridicat de la Ministerul .... o documentație de la N., persoană pe care a recunoscut-o după planșele foto prezentate de procuror, pe care a predat-o lui I. Tot martorul a mai arătat că, la Ministerul ....., deși persoana de care a întrebat și al cărei nume nu și-l mai amintește, nu era la birou, a primit acea documentație de la persoana identificată din planșele foto. Ceea ce a declarat la urmărire penală în legătură cu conținutul convorbirii telefonice din data de 13.10.2011, ora 10:50:28, purtată cu martorul I. corespunde realității și se referă la detalii privind scopul deplasării la Ministerul ....., natura documentației, persoana pe care urma să o contacteze și faptul că vine din partea lui G., însă nu își amintește aceste detalii la momentul audierii sale de către instanță dată fiind perioada de timp care a trecut de la acel moment.

De asemenea, martorul B. a arătat că, l-a cunoscut pe G. prin intermediul lui B.. Întrucât a câștigat o licitație pentru o porțiune din autostrada Lugoj-Deva, avea nevoie de o documentație de descărcare arheologică cerută de Muzeul .... la Ministerul ....., sens în care B. i-a spus că știe o persoană ce ar putea face o interpelare în Parlament pe această temă, cu referire la G., care i-a și fost prezentat martorului. La o lună după întâlnirea cu G., celor de la Muzeul .... li s-a comunicat că documentația este incompletă și că a fost găsită cererea; în acest timp martorul a mai purtat o discuție telefonică cu G. care nu știa de situația cererii sau dacă Ministerul .... a dat vreun răspuns.

După completarea documentației de către martor, actele au fost retransmise Ministerului .... care, în decurs de o lună și jumătate, a eliberat autorizația de descărcare arheologică, context în care martorul l-a împuternicit pe inculpatul B. să ridice actele de la Ministerul ....., Referitor la I. martorul a arătat că îl cunoaște, l-a văzut de 2 ori și au purtat convorbiri telefonice în legătură cu derularea unor relații comerciale cu societatea acestuia dar care nu s-au finalizat și nu cunoaște vreo persoană cu numele N. însă cunoaște o persoană „N.”.

Deși cei doi martori au prezentat într-o manieră nuanțată împrejurările în care a fost ridicată documentația de la Ministerul ....., Înalta Curte reține însă că depozițiile martorilor nu susțin interpretarea dată de procuror probelor, în sensul că inculpatul G. ar fi exercitat indirect o influență asupra unor funcționari din cadrul Ministerului .... pentru satisfacerea intereselor comerciale ale inculpatului B., având în vedere că din probele administrate nu rezultă care ar fost acest interes comercial, în contextul în care nicio societate controlată de B. nu a derulat activități comerciale pentru care să fie necesară obținerea autorizației de descărcare arheologică, după cum nu rezultă că vreuna din societățile inculpatului ar fi avut raporturi comerciale cu SC T. care să fi justificat acest interes de obținere a autorizației de descărcare, sigura interesată fiind firma unde lucra martorul B., care a obținut lucrarea la autostrada Lugoj-Deva.

Și martorul N. a arătat în depozițiile din data de 18 iunie 2016 și 13 februarie 2017 că, în luna octombrie 2011, au fost purtate discuții între I.,

angajat la una din societățile lui B. și B., reprezentantul SC T. SRL, pentru subcontractarea unor lucrări la autostrada Lugoj-Deva care însă nu au fost finalizate, iar în legătură cu acea convorbire telefonică din 13.10.2011, ora 10:47:30, purtată cu B. a menționat că a vizat transmiterea unui mesaj către I. legat de obținerea unei documentații pentru descărcarea arheologică de la Ministerul .... dar nu știe detalii, aceste aspecte fiind discutate de B. direct cu B., la o întâlnire la care a participat și martorul dar nu cunoaște nimic concret.

Chiar dacă s-ar aprecia în sensul celor reținute de procuror, respectiv că a existat o intervenție indirectă din partea lui G. la Ministerul ....., aceasta nu se poate circumscrie sferei ilicitului penal, în realizarea promisiunii făcute inculpatului B., aspect ce rezultă chiar din depoziția martorului F. care a arătat că, persoana indicată de I. de la Ministerul .... și pe care martorul urma să caute și să ia legătura, nu se afla la birou, astfel că a fost îndrumat la altă persoană pe care a identificat-o după planșele foto, N., care i-a predat documentația. Or, dacă intervenția indirectă prin folosirea numelui inculpatului G. s-ar fi realizat în scopul reținut de acuzare, doar acea persoană care se presupune că ar fi cunoscut scopul intervenției ar fi putut remite actele și nu orice alt funcționar aflat la birou în ziua respectivă.

Aprecierea instanței este susținută și de depoziția martorului I. care a arătat că a primit un telefon de la N. care i-a transmis că F. trebuie să meargă la Ministerul .... să ridice o documentație și să spună că vine din partea lui G., era necesar să indice numele lui G. pentru că era o persoană din exterior, altfel acea persoană nu știa cui să înmâneze documentația, prin urmare, faptul că documentația a fost înmănată de o un alt funcționar aflat la serviciu în acea zi confirmă împrejurarea că nu s-a realizat nicio intervenție în sensul reținut de acuzare.

S-a mai reținut de către parchet că materializarea promisiunii făcute inculpatului B. este dovedită și de intervențiile realizate în mod direct sau indirect la C. - președinte al ....., G. - director C.-, B. - director la S., T. - director C.-, pentru a facilita cumpărarea de energie electrică și cărbune pentru firmele controlate de B., la M. - primar al ....- și N. - funcționar în cadru C.... - cu privire la inițierea unor afaceri în domeniul energetic precum și la C. - primar al .... - în legătură cu obținerea unor lucrări de reabilitare blocuri în .... de către firmele controlate de B..

În legătură cu pretinsa intervenție pe lângă reprezentanții companiilor naționale în domeniu pentru a facilita cumpărarea de energie și cărbune pentru firmele controlate de B., inculpatul G. a susținut, în mod constant, în declarațiile date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, că nu a intervenit niciodată pentru a-l ajuta pe B. în derularea relațiilor comerciale iar, în perioada 2008-2015, acesta nici nu a desfășurat activități economice pe raza jud. .... și nici în domeniul energetic. Inculpatul a arătat că pe C. îl cunoaște încă din anul 1990 când era președinte al Uniunii ....., că nu a deținut nicio funcție la C. devenit ulterior C. S.A.; în anul 2010 a purtat cu acesta mai multe discuții legate de înființarea unei asociații de dezvoltare regională, ca alternativă la dezvoltarea zonei mono industriale din jud. ...., proiect care nu s-a mai realizat.

Pe G., director la C. îl cunoaște de 10-12 ani, s-au întâlnit de mai multe ori și de circa 3-4 ori în perioada cât era ....., la o cafea sau au servit masa, fiind

prezent și B., însă nu s-au purtat discuții privind activitățile comerciale desfășurate de B..

Cu privire la B. a arătat că îl cunoaște de 10-20 de ani, din perioada când acesta era director la Societatea N. și s-au întâlnit de mai multe ori în ...., fiind prezent și B., întâlniri prilejuite de organizarea unui meci de fotbal sau activități la nivel local la care au participat mai multe persoane.

Și pe T. îl cunoaște de peste 25 de ani, acesta a deținut mai multe funcții în cadrul C., s-au întâlnit de mai multe ori, în perioada 2012 sau 2013, când i-a solicitat numărul de telefon al lui B. pentru a se întâlni și discuta probleme personale, însă nu cunoaște dacă cei s-au întâlnit sau nu. A mai arătat că T. îl știa bine pe B. doar că îi pierduse numărul de telefon.

N., a fost președinte la C.... și îl cunoaște de peste 25 de ani, s-au întâlnit întâmplător în ...., după 20 de ani, însă, niciodată nu a intervenit la acesta pentru B. sau alte persoane.

Sușinerile inculpatului G. sunt confirmate și de inculpatul B. care a arătat că îl cunoaște de aprox. 20 de ani pe C., președinte al ...., este un împătimit al jocului de table și, în mod frecvent, jucau table împreună și cu G. dar nu a discutat cu acesta probleme ale cetățenilor de etnie romă din zonă, deși era o persoană care l-ar fi putut ajuta.

Pe G. l-a cunoscut în urmă cu patru ani, acasă la G., la o partidă de table, atunci a aflat că este director la C. și l-a întrebat dacă are un excedent de 5 MWh, întrucât avea un prieten interesat, însă G. i-a comunicat doar prețul pentru un megawatt și nu au mai purtat alte discuții, dealtfel, a fost și singura dată când s-au întâlnit.

Și pe T., director la S., îl știe de circa 10-15 ani, mergea la acesta ca reprezentat al romilor din zonă pentru a le rezolva problemele sociale, la un moment dat a fost rugat de cetățenii de etnie romă să îi ajute în legătură cu un alt rom care era pacient al fiului lui T.. A mai arătat că nu a purtat nicio discuție cu T. în legătură cu activitățile comerciale desfășurate de firmele pe care reprezenta în fapt și în drept.

Cât privește convorbirea telefonică din data de 16.10.2010, ora 15:16:07, a arătat că a fost purtată cu G. iar referirea la „*vă întrebai, vă întâlnirăți cu băiatul ăla la V., cumva?*” și în care G. a confirmat că a vorbit la .... să fie acolo la 9:30, a vizat schimbul unor jucători de fotbal dintre clubul J., unde inculpatul era acționar și clubul P., unde G. era președinte de onoare, ambele echipe fiind în Divizia A.

Referitor la aspectele relevate de procuror privind pretinsa intervenție a inculpatului G. pentru a facilita cumpărarea de energie și cărbune pentru firmele controlate de B., martorul G. în depozițiile date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 9 martie 2015 și 2 noiembrie 2017 a precizat că, niciodată G. nu i-a cerut să ajute sau să intermedieze în vreun fel obținerea unor contracte de cumpărare energie electrică pentru B. sau altă persoană. Îl cunoaște pe G. din anul 2007, au participat la ședințe ce vizau dezvoltarea zonei miniere și se întâlneau frecvent la meciurile de fotbal al echipei P..

În perioada 2008-2010, în calitate de director al C. a participat la 4 -5 întâlniri cu senatorii și deputații jud. ...., printre care și T., reprezentanții

Prefecturii și Consiliului Local, problemele discutate vizau Complexul .... și localitățile afectate, noile legi în domeniul energiei.

Atunci când echipa P. a jucat pe stadionul G. s-a întâlnit cu G. la București și împreună cu acesta, D., C. și alte persoane, după meci, au mers la un bar în zona Piața .... unde a venit și B., pe care martorul nu îl cunoștea. În cadrul discuțiilor purtate, B. a părut interesat de cumpărarea de cărbune sau energie electrică însă nu știa ca acesta să dețină o firmă în domeniu iar prin obiectul de activitate al C. nu se puteau derula activități comerciale privind vânzarea de cărbune.

Cu B. s-a mai întâlnit de circa 4-5 ori la Hotel .... în București iar la una dintre întâlniri la care au participat G., D., R., A. și alte persoane, B. s-a arătat interesat de cumpărarea de energie electrică dar nu avea potențial financiar pentru a cumpăra pachetul de 5 MWh, pe care nici nu putea să îl cumpere direct la C. ci numai prin bursă, unde se vindeau pachete de peste 100MWh.

În legătură cu convorbirea telefonică din 9.11.2011, ora 17:54 martorul a recunoscut că a fost purtată cu B. care i-a comunicat că T. i-a trimis un domn interesat să cumpere energie pe care îl va trimite la el iar, ulterior, B. i-a reproșat că „l-a trimis la plimbare”.

La rândul său, martorul B. în depozitiile date (din 9 martie 2015 și 4 noiembrie 2016) a arătat că, în anul 2005 când și-a desfășurat activitatea la S.... (în 2006-2007, 2007-2012 fiind director) l-a cunoscut pe T. iar pe B. l-a văzut în presă dar nu a desfășurat nicio relație economică cu acesta iar G. nu a intervenit pentru acesta. În anul 2011 S. avea excedent de cărbune și era interesat de vânzarea acestuia.

În legătură cu convorbirile telefonice din 26.10.2011, orele 09:53, 18:24 și 20:27 și 09.11.2011, ora 17:54 a arătat că au fost purtate cu G. și G. și se referă la faptul că T. i-a solicitat să primească o persoană la birou, lucru pe care l-a și făcut, persoana respectivă fiind P.. A discutat cu acesta despre calitatea cărbunelui și că poate fi folosit la termocentrale, i-a comunicat și prețul dar nu a discutat despre vreo cantitate de care ar fi fost interesat P.. Tot cu această ocazie i-a comunicat lui P. că o procesare a cărbunelui se face la mai multe hidrocentrale printre care și C. și, în acest context, l-a contactat ulterior pe martorul G. pentru a-l primi pe P.. Nu își amintește dacă i-a spus lui G. că P. a fost trimis de G.. A mai arătat că S. nu a vândut cărbune firmelor lui P. și firma I. nu îi spune nimic.

Referitor la B., martorul a arătat că nu a purtat nicio discuție cu G. pentru a-l primi la birou pe B. și nici pe G. nu l-a sunat în legătură cu acest aspect, dealtfel, în opinia martorului s-a făcut o confuzie între dl.P. și B..

De asemenea, martorul T. în declarațiile date în cursul procesului penal (9 martie 2015 și 2 noiembrie 2017) a arătat că, îl știe pe G. din perioada când era prefect al județului ...., l-a cunoscut în anul 2004, când acesta era director general la P. iar martorul eravicepreședinte la P. și director la S.... însă, nicio dată cât martorul a îndeplinit funcția de director la C. sau la S...., T. nu a intervenit în vreun fel la acesta pentru a obține vreo favoare în derularea unor contracte sau favorizarea unor oameni de afaceri.

Pe B. l-a întâlnit de 2-3 ori și atunci când acesta a avut o problemă de sănătate cu mama sa, a fost contactat de G. să îl ajute, pentru că fiul său este medic, dar nu a reușit acest lucru.

Martorul nu a putut preciza nici la urmărire penală și nici în fața instanței cine a fost persoana cu care urma să se întâlnească la hotel .... din București, la solicitarea lui G., însă a recunoscut că a purtat acea convorbire la data de 24.10.2011.

Martorul N., director la C.... (2002-2011 și 2012-2016), în depozițiile din data de 9 martie 2015 și 15 septembrie 2017 a confirmat susținerile inculpatului G., sens în care a arătat că, îl cunoaște pe acesta din anii 1990, iar în perioada cât a fost director la C.... nu a purtat cu acesta nicio discuție, după mult timp, s-au întâlnit întâmplător în București fiind implicați într-o coliziune ușoară în trafic. După această dată s-au văzut, de două ori, în oraș, pentru a servi masa dar G. nu i-a cerut să îl ajute în vreun fel pe el sau altă persoană.

Pe B. și nici o altă persoană din dosar nu o cunoaște.

A mai arătat martorul că, în perioada cât a fost director la C.... nu i-a fost solicitat de nicio persoană sprijinul în derularea vreunei activități și care să menționeze că a fost trimis de G. și nici acesta nu i-a solicitat vreun serviciu în acest sens.

Referitor la convorbirea telefonică din 31.10.2011, ora 1:55, purtată de G. cu B. și în care acesta din urmă îi cere interlocutorului să îl contacteze pe martor ( „ (...) *nenea ăla de la proiectări de la autostrăzi....N. (...)*”) pentru a discuta despre „*una câte alta*”, martorul a precizat că în acea perioadă nu mai era director la C...., se afla în Germania și nu fost contactat de G..

În depozițiile sale (din 27 ianuarie 2015 și 2 octombrie 2017) martorul C. a arătat că, se cunoștea cu G. din anul 1990, iar în perioada cât martorul a fost președintele Federației .... și a Uniunii ...., inculpatul G. nu i-a solicitat niciodată sprijinul pentru el sau altă persoană ori obținerea unui avantaj de natură comercială sau de altă natură. De altfel, nu avea nicio calitate pentru a-l ajutat în vreun fel. Atunci când se întâlnea cu G. discuțiile vizau situația mineritului și energiei din Oltenia și vulnerabilitate societăților care depindeau de S., C. T. și R., având în vedere că acestea asigurau 40% din energia electrică a țării.

Înalta Curte reține că, niciuna dintre persoanele la care se susține de către parchet că inculpatul G. ar fi realizat vreo intervenție pentru a facilita cumpărarea de energie și cărbune de către firmele lui B., nu confirmă împrejurările faptice reținute de procuror și nici interpretarea dată conținutului convorbirilor telefonice relevate în susținerea acuzației. Dimpotrivă, martorii audiați în cauză susțin apărările inculpaților și fac dovada că activitățile desfășurate de inculpatul G. nu au vizat vreo intervenție a acestuia pentru satisfacerea intereselor comerciale ale vreunei persoane, ci realizarea unor obiective stabilite în exercitarea mandatului de .... (întâlniri cu reprezentanții locali pentru a discuta problemele zonei miniere și a societăților naționale producătoare de energie, cărbune și lignit din ....), realizarea activităților impuse de funcțiile onorifice deținute (participarea la meciurile de fotbal ale echipei P. la nivel local și în deplasare), după cum unii dintre martorii audiați nici nu dețineau o funcție de natura celei care să justifice traficul influenței în scopul

reținut de procuror la momentul când au fost purtate o parte din discuțiile telefonice (martorii C. și N.).

Totodată, Înalta Curte constată că aspectele reținute de parchet privind intervenția pe care G. ar fi realizat-o la martorii G. și B. îl vizează pe inculpatul P. și nu pe inculpatul B., astfel cum în mod eronat a fost reținut de procuror. De altfel, chiar procurorul reține aceleași împrejurări factice și relevă aceleași mijloace de probă în cadrul analizei acuzației aduse inculpatului G. de trafic de influență pe relația cu P..

Înalta Curte apreciază că nici interpretarea dată de procuror probelor privind pretinsa influență a inculpatului G. la M., primar al ...., în legătură cu inițierea unor afaceri în domeniul energetic sau la C., primar al ...., pentru obținerea unor lucrări de reabilitare blocuri în .... de către firmele controlate de B., nu poate fi primită.

Astfel, inculpatul G. a arătat în depozițiile sale că pe R. l-a cunoscut cu prilejul unei deplasări în mun. Constanța, unde urma să se întâlnească cu senatorul M., întâlnirea a avut loc la un restaurant din ...., a fost de scurtă durată, a vizat activitățile sportive pe care M. le practica și la ea au participat B. și alte trei persoane care îl însoțeau pe acesta.

La C. nu a intervenit niciodată pentru B., având în vedere că acesta a fost acționar la SC G., unde martorul era și el membru al AGA, deci aceștia se cunoșteau și nu ar fi avut cum sau de ce să intervină la el, iar B. nu a derulat activități comerciale cu primăria ....

Inculpatul B. confirmă susținerile inculpatului G. și în declarațiile date a arătat, că îl cunoaște pe M. de circa 10 ani, din perioada campaniilor electorale, cu M. s-a întâlnit o singură dată la restaurantul .... din Constanța, în anul 2011 sau 2012, scopul deplasării sale în mun. Constanța fiind de a vedea un teren pe care dorea să îl cumpere, despre care a aflat de la martorul S.. La întâlnire au participat mai multe persoane, a durat cca. 15 minute, a venit și R. care a purtat discuții de natură politică cu G. și A.. I-a cerut lui G. să îl însoțească la Constanța pentru a vedea și el terenul întrucât, îl considera un membru de familie și dorea să știe opinia acestuia. A mai arătat că a văzut terenul, avea chiar și actele primite de la S. care îl cunoștea pe proprietar.

Aspectele relatate de inculpați și care prezintă relevanță sub aspectul acuzației penale au fost confirmate de martorul R. care a arătat în declarațiile date (la 18 iunie 2015 și la 8 decembrie 2017) că a participat la întâlnirea din data de 26 noiembrie 2011, de la restaurantul .... din Constanța, la rugămintea fratelui său R., ...., care i-a comunicat că se va întâlni cu un coleg al său, G. și să treacă să îl salute, lucru pe care l-a și făcut. Martorul și fratele său au stat la o altă masă, au mers împreună la masa unde se afla G. și alte persoane pe care nu le poate identifica, l-a salutat, au schimbat câteva cuvinte în legătură cu situația politică și a mun. Constanța, după care s-au retras la masa lor.

În același sens sunt și depozițiile martorului S. (din 2 februarie 2015 și 19 ianuarie 2018), inspector general la T. S.A. la acel moment, care a arătat că, îl cunoaște pe B. din anul 2011, cu aprox.2-3 luni înainte de face deplasarea în mun. Constanța. A acceptat invitația întrucât dorea să-l cunoască pe R.. La masa la care se afla martorul împreună cu B. și G., la un moment dat au venit R. și fratele acestuia, s-a purtat o discuție care nu a durat mai mult de 20 de

minute, în care R. și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu percepția publică în ceea ce îl privește și le-a arătat câteva poze cu locurile unde a schiat.

A mai arătat martorul că, la acea întâlnire nu i s-a propus și nici nu a simțit vreo insinuare care să aibă legătură cu atribuțiile sale de serviciu și nici nu i s-a cerut să aibă vreo intervenție legat de atribuțiile de serviciu.

În același cadru se înscrie și depoziția martorului C. (din 8 decembrie 2017) care a arătat, că îl cunoaște pe B. din anul 1999 când acesta a devenit acționar la Sc G. SRL, unde martorul era director iar ulterior, după ce a devenit primar al ..., a colaborat cu B. pentru rezolvarea problemelor cetățenilor de etnie romă din zonă. A mai relevat că, niciodată, G. nu i-a cerut să se întâlnească cu B. pentru a-i facilita acestuia obținerea unor avantaje pentru societățile sale, iar atribuirea contractelor pentru reabilitarea blocurilor din oraș se făcea prin licitație publică.

Totodată, în perioada cât a deținut funcția de primar al ..., Primăria nu a derulat nicio activitate comercială cu firmele lui B..

În consecință, având în vedere probele administrate în cauză, astfel cum au fost analizate în cele ce preced, Înalta Curte reține că acestea nu fac dovada că activitățile desfășurate de inculpatul G. se circumscriu laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, așa cum reține acuzarea, respectiv a *pretinderii* unor bunuri în scopul realizării promisiunii făcute inculpatului B. în anul 2010, o singură dată și reînnoită ulterior, pentru satisfacerea intereselor comerciale ale firmelor controlate de acesta, dimpotrivă acțiunile întreprinse de către G. au vizat realizarea unor obiective propuse în exercitarea mandatului de ..., a activităților în care era implicat la nivelul jud. .... și unde deținea funcții onorifice.

Se mai reține de către acuzare că toate aceste pretinse intervenții ale inculpatului G. s-au realizat în baza promisiunii din anul 2010, făcute inculpatului B., promisiune care a fost reînnoită pe măsura *primirii* unor bunuri de la cumpărătorul de influență, cu referire la folosința autoturismului marca BMW, service-ul și asigurarea acestuia, folosința unui post telefonic, bunuri înregistrate pe firmele controlate de B., a două articole de îmbrăcăminte pentru soția sa și materiale electorale pentru campania privind alegerile parlamentare din 2012.

Infracțiunea de trafic de influență poate fi comisă și în modalitatea primirii de către cel care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public a unor bunuri sau sume de bani în schimbul promisiunii că îl va determina pe acel funcționar să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, însă, în cauză, probele administrate nu fac nici dovada primirii, în perioada 2010-2015, de către inculpatul G. a unor foloase necuvenite de la cumpărătorul de influență în schimbul promisiunii și realizării unor intervenții la diverși funcționari publici, în vederea satisfacerii intereselor comerciale ale firmelor controlate de B..

Cât privește bunurile pretins a fi primite de către inculpatul T. în schimbul traficării influenței de la B., Înalta Curte constată că, din probele administrate astfel cum au fost analizate și interpretate în considerentele

hotărârii, rezultă că inculpații s-au aflat într-o relație de prietenie și ulterior de cumetrie, încă din perioada 2004-2006, consolidată în timp, inculpatul G. fiind angajat la societatea I. SRL ce a aparținut membrilor familiei lui B., pe funcția de consilier, în perioada 2006-2008.

În această perioadă, inculpatul G. a beneficiat din partea societății de folosința unui autoturism marca BMW Seria 5, cu numărul de înmatriculare .... și a unui post telefonic cu numărul ....., bunuri pe care le-a folosit și după ce a obținut mandatul de .... în anul 2008, aspecte confirmate atât de inculpatul G. cât și de inculpatul B. în declarațiile lor.

Ceea ce trebuie subliniat este faptul că, deși aceste bunuri au fost folosite de inculpatul G. încă din timpul primului mandat de .... (decembrie 2008), parchetul a apreciat că acestea au dobândit caracterul unor foloase injuste, primite în schimbul traficării influenței și au determinat reînnoirea promisiunii făcute cumpărătorului de influență abia în perioada 2010-2015.

Referitor la folosința autoturismului, inculpați G. și B. au arătat că autoturismul marca BMW, cu nr. ...., a fost cumpărat în leasing pe firma SC H. SRL, a fost folosit ocazional de inculpatul G., la sfârșit de săptămână pentru a nu îl ține pe șoferul de la Senat, iar date fiind relațiile apropiate dintre inculpați și familiile acestora, obișnuiau să își împrumute mașinile reciproc, fiii inculpatului B. foloseau autoturismele deținute de familia lui G. ( Peugeot, Volvo și Kia ) după cum și membrii familiei lui G. foloseau, câteodată, mașinile deținute de familia lui B..

În declarația dată în cursul cercetării judecătorești (6 mai 2016) B. a mai arătat că, în .... locuiește aproape de G. și putea schimba ușor autoturismele, uneori plecau împreună la ....., Cât privește convorbirile telefonice din data de 3.11.2012. ora 16:35:209 și urm., a arătat că le recunoaște au fost purtate cu G. în legătură cu autoturismul marca BMW seria 5, folosit ocazional de nașul său și în care inculpatul era preocupat de starea tehnică autoturismului. Referirea la „mașina lui E.” a fost făcută de G. pentru a repera persoana care folosea mașina. A mai arătat că, inculpatul G., atunci când folosea autoturismul, suporta contravaloarea combustibilului (motorina) iar cheltuielile pentru reparații erau suportate de societate, întrucât G. folosea mașina ocazional.

La rândul său, inculpatul G. a arătat că, în perioada exercitării mandatelor de ....., când a îndeplinit și funcția de președinte al Comisiei ....., avea alocate 2 autoturisme, unul pentru .... și altul pentru ....., iar în mandatul de .... avea în folosință un alt autoturism.

Împrejurările relatate de inculpați privind folosința ocazională a autoturismului de către inculpatul G. sunt confirmate și de către martorii D., B. (declarațiile din 26 februarie 2018 date în fața instanței de judecată) care au arătat că, în perioada 2006-2014 au fost angajați la mai multe firme a lui B., (A., S., B.), în calitate de conducători auto, iar autoturismul marca BMW cu nr. .... era înregistrat pe una din societățile lui B.. În perioada cât G. era .... avea un autoturism de la Senat (Volkswagen Pasat de culoare închisă), cu șofer, ambii martori au arătat că mergeau cu mașinile firmei lui B. în parcare de la Hotel .... București unde stătea G. pentru că li se furau oglinzile. Aceștia au mai arătat că, fiii lui B. foloseau și alte autoturisme cu referire la un Volvo argintiu, Peugeot,

dar nu cunosc dacă erau deținute de familia lui G., relațiile dintre inculpații fiind de naș-fin.

În același sens sunt și depozițiile martorului C. (declarațiile din 23 ianuarie 2015 și 13 octombrie 2017), care a arătat că, în perioada cât a fost conducător auto la firmele lui B. (SC H. SRL), autoturismul marca BMW cu nr. .... era folosit de B. și angajații firmei (B., E., D.), ocazional de G., la sfârșit de săptămână când mergea la .... sau în vacanțe. A mai relatat că lua cheile de la paznic unde le lăsa G., că reparațiile erau suportate de firmă, iar atunci când lua autoturismul din parcare hotelului .... nu îl anunța pe G. ci pe B.. Acesta cunoștea relațiile dintre T. și B. ca fiind de naș-fin.

Faptul că inculpatul G. folosea ocazional autoturismul marca BMW cu nr. .... este confirmată de martorul P. care a arătat că, la biroul parlamentar din .... exista un autoturism marca Dacia Logan, autoturism folosit uneori și de G. în deplasările făcute de martor de la .... la ...., însă acesta folosea autoturismul marca Volkswagen primit de la Senat iar, ocazional, l-a văzut că utiliza și autoturismul marca BMW (declarația din 28 noiembrie 2017) și de martorul P. care a arătat că, atunci când făcea naveta cu T. la .... se deplasau cu mașina martorului sau cu ce a lui G. de la Parlament, în câteva ocazii l-a văzut pe G. că folosea un autoturism marca BMW. De asemenea, martorul I. a arătat în fața instanței la data de 28 noiembrie 2017, că nu l-a văzut pe G. să conducă un autoturism de culoare neagră, marca BMW, acesta în perioada cât era .... și .... avea două mașini de serviciu iar atunci când mergeau împreună foloseau autoturismele de serviciu sau autoturismele proprietate personală ale martorului (Mercedes sau Range Rover).

Este real că autoturismul marca BMW, cu nr....., a fost identificat la data de 22 ianuarie 2015, cu ocazia efectuării percheziției (filele 49-51, Vol.5 d.u.p.), în garajul Senatului României, că planșele foto efectuate cu ocazia activităților de supraveghere fac dovada utilizării autoturismului de către G., însă nu sunt suficiente pentru a susține aprecierea procurorului că acesta ar reprezenta prețul plătit de cumpărătorul de influență pentru traficare influenței de către G., ci dovedesc doar folosința autoturismului de către inculpat care era una ocazională așa cum au arătat inculpatul B. și martorii audiați în cauză, justificată de relațiile apropiate, de familie, dintre inculpați.

Prin urmare, având în vedere că toți martorii audiați în cauză au arătat că inculpatul G. a folosit autoturismul marca BMW cu nr. .... ocazional, că utilizarea acestuia s-a făcut în considerarea unor relații de cumetrie dintre inculpați dovedite de probe administrate, împrejurarea că utilizarea autoturismului s-a realizat încă din anul 2008 din perioada când inculpatul G. a dobândit primul mandat de ...., astfel că, folosința bunului nu putea căpăta o altă conotație în perioada 2010-2015 (reținută ca perioadă infracțională de parchet), decât cea de la momentul când B. a permis folosirea în continuare a acestui bun de către G., Înalta Curte nu poate primi interpretarea dată de procuror că folosința gratuită a bunului, service-ul și polița de asigurare reprezintă prețul pretensei traficări de influență plătit de cumpărătorul de influență, în condițiile în care nu s-a făcut dovada unei pretinderi și nici a traficării de influență (materializarea promisiunii făcute în anul 2010 inculpatului B.).

În legătură cu împrejurările în care inculpatul G. a folosit telefonul cu nr..... înregistrat pe firma SC .... controlată de B., acesta a arătat în declarațiile date în cursul procesului penal că l-a rugat pe B. să-i permită să păstreze acest număr, întrucât a promis alegătorilor că poate fi contactat și după ce obține mandatul de ....., iar numărul l-a menționat pe verso-ul cărților de vizită, solicitare acceptată de inculpatul B.. Totodată, a arătat că îi achita lui B. contravaloarea facturilor pentru telefon și faptul că de la .... și .... avea spre utilizare două telefoane mobile, fără restricție a minutelor alocate, astfel că, valoarea facturilor pentru numărul .... era mică.

Toate aceste aspecte au fost confirmate și de inculpatul B. în declarația dată în fața instanței de judecată (6 mai 2016), precizând în plus că, postul telefonic cu numărul .... a aparținut lui G. încă din perioada când era prefect al județului ....., fiind preluat ulterior pe una dintre societățile sale, că atunci când facturile de plată erau mari inculpatul G. îi achita contravaloarea acestora. A mai arătat inculpatul că obișnuia să joace table cu inculpatul G. și când acesta îi datora la joc sume de .... lei insista ca B. să primească banii pentru plata facturii de telefon.

Tot datorită relațiilor de prietenie și cumetrie dintre ei obișnuiau să își împrumute frecvent sume mici de bani, de .... Ron, nu țineau o evidență a acestor sume ori a sumelor remise de G. pentru plata contravalorii facturii telefonice.

Referitor la utilizarea de către G. a telefonului mobil înregistrat pe una din societățile controlate de B., martorul I. a arătat că, firma I. SRL în perioada cât G. era angajat i-a dat un telefon mobil dar nu poate preciza dacă era al societății sau al lui G.. Mențiunile pe care le-a făcut în agenda ridicată de către organele de cercetare cu ocazia percheziției domiciliare, cu referire la „T. și sumele de .... lei sau .... lei” îi aparțin și reprezintă facturi neplătite dar sumele erau trecute eronat, în realitate, fiind vorba de .... lei, valoare comunicată și serviciului contabilitate. A mai precizat că acele notițe erau din perioada când G. era angajat la I..

Prin urmare, susținerile inculpaților sunt credibile și nu au fost înlăturate de nicio o altă probă administrată în cauză care să susțină aprecierea procurorului că folosința gratuită a bunului, reprezintă prețul pretensei traficării de influență plătit de cumpărătorul de influență, în condițiile în care nu s-a făcut dovada unei pretinderi și nici a traficării de influență în scopul reținut de acuzare, iar folosința telefonului în modalitatea descrisă s-a realizat încă din anul 2008 când inculpatul G. a obținut primul mandat de ....., astfel că, nu putea reprezenta un folos necuvenit începând cu anul 2010.

S-a mai reținut de procuror că, în perioada 2010-2015, în aceleași condiții ale materializării traficului de influență la diverși funcționari publici, inculpatul G. ar fi primit de la B. la data de 2.11.2011 suma de .... lei echivalentul a două articole de îmbrăcăminte pentru soție iar în luna octombrie 2012 materiale electorale pentru campania privind alegerile parlamentare, (șase capsatoare, 150.000 de capse, 2/3km de cordelină de 6 mm ș.a.), în sumă de .... lei.

În legătură cu aceste bunuri inculpatul G. a menționat în declarațiile date că, în virtutea relațiilor de prietenie și cumetrie obișnuia să își facă diverse

cadouri între familii, aceasta fiind împrejurarea în care de ziua onomastică a soției, B. i-a făcut acesteia cadou două rochii.

În toamna anului 2012, în luna octombrie, în perioada campaniei electorale, întrucât candida pentru funcția de .... și se afla în ...., l-a contactat pe B. care se afla în .... pentru a-i cumpăra materiale pentru campanie: capse, cordelină, capsatoare ș.a. necesare lipirii/ fixării materialelor electorale, solicitându-i să ia bon. Materialele au fost cumpărate de B. care le-a adus la Tg. Jiu, nu reține dacă i-a adus bonul dar i-a plătit contravaloarea lor, suma de ...., de față fiind și C..

Inculpatul B. în declarația dată în fața instanței a confirmat susținerile inculpatului G. și a arătat că, în toamna anului 2010 sau 2011, a fost sunat de G. pentru a-i da fiului acestuia suma de .... lei, întrucât soția sa și-a ales două rochii și trebuia să le plătească urmând să-i dea banii la ...., acesta i-a dat suma respectivă dar nu mai fost de acord să-i fie restituită, întrucât se apropia ziua de naștere a nașei sale și a dorit să-i facă cadou cele două rochii.

În ceea ce privește materialele electorale pentru campania electorală din anul 2012 a precizat că, în timp ce se afla la București a fost sunat de G. pentru a-i cumpăra materiale publicitare, cordelină, capsatoare, capse, materiale pentru lipit, întrucât la magazinele din .... nu erau materialele de calitate și se dezlipseau afișele electorale. A cumpărat materiale în valoarea totală de .... lei pe care le-a și dus la .... lui G., acesta i-a remis suma de .... lei, fără a verifica bonul pe care i l-a dat pentru că avea încredere în el și chiar i-a spus că dacă o să mai aibă nevoie de ceva îl va suna, la discuție fiind prezent și un colaborator al său.

Apărările inculpaților privind împrejurările în care au fost cumpărate materialele electorale și plata contravalorii lor de către inculpatul G. sunt susținute și de martorul C. care în declarația dată în fața instanței, la data de 16 martie 2018, a arătat că îi cunoaște de mai mulți ani pe cei doi inculpați iar, în anul 2012, l-a însoțit pe B. într-o deplasare de la .... la ...., în drum s-au oprit și în ...., la domiciliul lui G., unde în fața casei lui G., acesta a purtat o discuție cu B. în legătură cu achiziționarea unor materiale publicitare, cu acea ocazie G. i-a dat lui B. suma de .... Ron. B. i-a spus că valoarea era mai mică decât suma primită de la G. de .... lei, însă au stabilit ca într-o discuție ulterioară să se regleze în legătură cu plata făcută de G.; cu acea ocazie B. nu i-a dat vreun document justificativ lui G..

Înalta Curte analizând materialul probator administrat în cauză, care dovedește relațiile de cumetrie și apropiere dintre familiile celor doi inculpați, apreciază că, oferirea celor două rochii pentru soție inculpatului G. în modalitatea descrisă anterior nu se circumscrie sferei ilicitului penal, astfel cum reține acuzarea, ci unor relații sociale firești determinate de natura relațiilor dintre familiile inculpaților. Mai mult, aprecierea procurorului nu este susținută de niciun alt mijloc de probă decât de interpretarea unor convorbiri telefonice purtate între cei doi inculpați și care nu fac decât dovada că a fost dată o sumă de bani pentru achiziționarea celor două articole de îmbrăcăminte, aspect ce nu a fost contestat de către inculpați și nu al împrejurării că bunul a constituit prețul pentru cumpărare presupusei influențe a inculpatului G..

Cât privește remiterea și primirea materialelor publicitare pentru campania electorală, se constată că inculpatul G. a achitat contravaloarea

acestora, deși nu i-a fost remis vreun document justificativ, plătind chiar mai mult decât costul lor efectiv, fapt ce denotă că era în relații apropiate cu B. și avea încredere în el, prin urmare, cererea adresată inculpatului B. de a-i achiziționa din București materiale pentru campania electorală și onorată de acesta în condițiile menționate, nu poate fi apreciată ca o pretindere, respectiv primire a unui bun în schimbul traficării vreunei influențe, ori ca un preț plătit de cumpărătorul de influență pentru satisfacerea intereselor sale comerciale.

În consecință, față de toate considerentele anterior expuse și având în vedere că materialul probator administrat în cauză nu dovedește că inculpatul G., în exercitarea mandatelor de ... și ..., în perioada 2010- 2015, ar fi primit și pretins de la B. mai multe bunuri, cu titlu de foloase necuvenite, în schimbul promisiunii traficării influenței pe lângă funcționari din cadrul societăților și campaniilor naționale cu capital de stat, ministere, autorități publice și locale pentru satisfacerea intereselor comerciale ale firmelor controlate de B., condiții esențiale pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin.5 rap. rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală va achita pe inculpatul G., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (pe relația cu B.).

Totodată, probele administrate (declarațiile martorilor audiați în cauză, declarațiile inculpaților, convorbirile telefonice purtate între inculpați sau între inculpați și martorii din cauză, înscrisurile aflate la dosarul cauzei și cele încuviințate și depuse de inculpați în apărare) nu fac dovada că inculpatul B., în perioada 2010-2015, ar fi comis vreuna dintre acțiunile ce formează elementul material al infracțiunii de cumpărare de influență, oferirea acelor bunuri, respectiv folosința gratuită a autoturismului marca BMW, Seria 5, cu nr. ...., serice-ul, asigurarea și folosința unui telefon mobil (bunuri ce aparțineau societăților controlate de inculpat), a unei sume de bani pentru achiziționarea a două articole de îmbrăcăminte pentru soția lui G., materiale electorale pentru campania de la alegerile parlamentare din anul 2012, nu s-a făcut în schimbul determinării inculpatului G., ... și ulterior, ..., de a promite și interveni la diverși funcționari din cadrul societăților și campaniilor naționale cu capital de stat, ministere, autorități publice și locale pentru obținerea unor contracte comerciale sau alt tip de facilități pentru firmele pe care le controla. Astfel, probele au relevat faptul că, parte din aceste bunuri au fost remise inculpatului G. încă din anul 2008 (folosința autoturismului și a telefonului mobil), când a obținut primul mandat de ..., prin urmare, oferirea lor nu puteau determina pretinsa promisiune făcută de traficantul de influență abia în anul 2010 și nici nu putea căpăta natura unui folos injust în perioada 2010-2015. De asemenea, celelalte bunuri au fost remise/achiziționate pentru inculpatul G. de către B. în considerarea relațiilor de prietenie și cumetrie dintre familiile inculpaților (naș-fin), relații recunoscute și asumate de inculpați în spațiu public și mediu privat. Mai mult, probele administrate au dovedit că pentru materialele electorale achiziționate de inculpatul B. în anul 20102, la solicitarea inculpatului G., acesta a plătit contravaloarea lor, chiar într-un quantum mai mare, astfel că, nu susține aprecierea procurorului că a reprezentat un preț plătit de cumpărătorul de influență pentru satisfacerea interesului comercial al firmelor pe care le controla.

Ca atare, Înalta Curte, în temeiul art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. b teza I Cod procedură penală va achita pe inculpatul B., pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărarea de influență, prev. de art. 292 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

**3.2.3. Trafic de influență, faptă prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, acuzație formulată împotriva inculpatului G. -2 acte materiale (pct.2 rechizitoriu, filele 49-52).**

În actul de sesizare s-a reținut că, în perioada 2008-2012 (punctual în legătură cu campaniile electorale din anii 2008 și 2012), inculpatul G. a primit foloase electorale necuvenite în cuantum de .... euro (câte .... euro pe campanie) de la inculpatul B., în schimbul promisiunii de a interveni și determina diferiți funcționari publici din cadrul campaniilor și societăților naționale, respectiv autorități publice centrale și locale, să îndeplinească și să urgenteze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu în folosul firmelor controlate de cumpărătorul de influență B., cu interese în domenii de activitate diverse (energie, construcții, transport, fier vechi etc.).

În formularea acuzației se mai reține de către Parchet, că foloasele necuvenite sunt diferite de cele menționate la pct.1 din actul de sesizare, că inculpatul B. a acționat pentru sprijinirea lui G. în vederea alegerii acestuia în funcția de ...., chiar dacă interesul și scopul inculpatului era unul și același, respectiv de a se folosi de influența senatorului pentru obținerea de contracte comerciale. În plus, inculpatul G. i-a lăsat impresia cumpărătorului de influență că poate interveni oricând în favoarea sa pentru orice problemă, prin determinarea unor funcționari.

În dovedirea acuzației s-a reținut de către procuror ca fiind relevante: depoziția martorului I., denunțul inculpatului B. din data de 29.01.2015 și procesele verbale de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din datele de: 05.10.2011 privind înregistrările efectuate în alte cauze penale (dosarele nr..../P/2010 și ..../P/2010), 30.07.2015 (efectuate în dosarul nr..../P/2014, conexat la prezenta cauză), 05.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr..../P/2011 pe I., 04.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr..../P/2011 pe B., 31.03.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr..../P/2011 pe G., 26.01.2015 privind înregistrări efectuate în baza mandatelor declasificate conform adresei Înaltei Curți de Casație și Justiție 125/CDC/27.06.2014 și 03.06.2015 privind înregistrări efectuate în baza mandatelor declasificate conform adresei Înaltei Curți de Casație și Justiție 67/CDC/27.05.2015.

Înalta Curte constată că și acuzația penală descrisă la pct. 2 din actul de sesizare este formulată în mod deficitar și imprecis sub aspectul activităților desfășurate de inculpatul G. în realizarea actelor de *primire* a unor foloase necuvenite (reprezentând contravaloarea meselor festive organizate în rândul cetățenilor de etnie romă pentru obținerea mandatului de .... în cele două campanii electorale, 2008 și 2012 ) de la B., în schimbul promisiunii de a interveni și determina „diferiți funcționari publici” din cadrul unor instituții publice centrale și locale, societăți ori companii private (fără a preciza care sunt acești funcționari și în cadrul căror instituții își desfășoară activitatea), de a

îndeplini și urgenta realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu în folosul firmelor controlate de cumpărătorul de influență B..

Totodată, se reține de parchet că rezoluția infracțională și foloasele necuvenite sunt diferite de acuzația de la pct. 1, însă în dovedirea acesteia sunt relevate aceleași convorbiri telefonice sau în mediu ambiantal purtate între cei doi inculpați sau cu alte persoane (martori în prezenta cauză ori față de care cercetările au fost disjuncte), deși perioada infracțională este diferită și circumscrisă punctual campaniilor electorale din anii 2008 și 2012, iar din conținutul lor nu rezultă elemente care să susțină acuzația de trafic de influență adusă inculpatului G., în modalitatea pretinderii unui folos în scopul cerut de norma de incriminare (exercitarea influenței), pentru considerentele arătate deja la pct. 3.2.2. din hotărâre.

Un alt aspect ce trebuie subliniat în legătură cu acuzația adusă inculpatului G. este faptul că față de cumpărătorul de influență, B., parchetul a dispus disjungerea cauzei, reunirea acesteia la dosarul nr..../P/2015 (conexat, inițial, la dosarul cauzei) pentru continuarea cercetărilor sub aspectul infracțiunii prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 (pe relația cu G.) - 2 acte materiale. Or, în contextul formulării unei acuzații împotriva traficantului de influență, în modalitatea primirii unor foloase necuvenite, urmare chiar a denunțului cumpărătorului de influență, se presupune că probele administrate în cauză fundamentează atât acțiunea de primire cât și de remitere a folosului necuvenit în scopul urmărit de cumpărătorul de influență, fiind acțiuni corelative, astfel că, continuarea cercetărilor față de cumpărătorul de influență într-un dosar separat, în contextul dat, justifică aprecierea privind inconsecvența procurorului în formularea acuzației și a unui probatoriu incomplet în susținerea acesteia.

Pe fondul acuzației, Înalta Curte constată, contrar susținerilor acuzării, că probele administrate nu fac dovada că inculpatul G. a primit, în anii 2008 și 2012, foloase electorale necuvenite, în cuantum total de .... euro, de la inculpatul B. și nici că ar fi promis acestuia că va interveni și determina anumiți funcționari publici pentru a îndeplini sau a urgenta realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu, acțiuni ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii.

În legătură cu această acuzație, inculpatul G. a relevat faptul că, în campaniile electorale din anii 2008 și 2012, a candidat pentru funcția de .... și avea sloganul „eu nu cred în campaniile de 30 de zile”, întrucât consideră că ceea ce contează pentru electorat este activitatea desfășurată anterior, fiind atenționat de colegii de partid în legătură cu pasivitatea electorală cu referire la martorul I., care candida în aceleași colegiu. A avut cheltuieli modeste în cele două campanii electorale, și-a promovat imaginea singur, doar prin postarea de materiale electorale. În colegiul în care a candidat nu are cunoștință să fi fost organizată vreo masă festivă de către cetățenii de etnie romă iar dacă ar fi auzit nu ar fi fost de acord cu ele. Inculpatul B. nu locuia în zona în care era colegiul său electoral și, prin urmare, nu putea influența electoratul să îl voteze. Sumele reținute de parchet de câte .... euro pe campanie sunt exorbitante și depășesc cheltuielile făcute în campaniile electorale de el sau ceilalți trei colegi de partid. Astfel de mese festive nu au fost organizate, iar dacă ar fi fost organizate, ar fi

fost o împrejurare cunoscută de colegii săi care doreau să participe la aceste evenimente și ar fi ajuns în spațiul public. Nu a purtat nicio discuție cu B. sau cu altă persoană pentru a-i fi promovată imaginea și pentru a obține votul pentru mandatul de .... La .... au fost organizate mese festive cu comunitățile de romi încă din anul 1990 când venea B., dar nu în scop electoral, ci pentru a marca întâlnirile din comunitățile romi.

Pe I. îl cunoaște încă din perioada cât desfășura activități la SC I., cunoaște că acesta se afla în relații foarte bune cu B.. S-a întâlnit cu I. și B. de mai multe ori, au servit masa. Cunoaște că I. a purtat cu B. mai multe discuții în cele două campanii electorale dar în care B. îi reproșa că nu are suficiente materiale publicitare și nu organizează spectacole dar, niciodată, nu s-a discutat despre organizarea unor mese festive. I. nu l-a însoțit în .... în perioada celor două campanii electorale (declarațiile din 29.01.2015 și 23 septembrie 2016).

Inculpatul B. în depoziția din fața instanței (6 mai 2016) a arătat că este de notorietate faptul că cetățenii de etnie romă sunt simpatizanți ai P.... și, de fiecare dată, în perioada campaniilor electorale, au fost organizate mese festive cu întreaga comunitate romă. A organizat aceste mese festive în campaniile electorale din anii 2008 și 2012, cu cetățenii de etnie romă, la solicitarea președintelui Consiliului județean, C., inclusiv cu cei din colegiul din care face parte G. și alți deputați P....

După organizarea meselor a discutat cu G. care i-a comunicat că, personal nu este de acord cu aceste evenimente, că au fost cheltuiți doar bani, că nu îl ajută cu nimic pentru că au fost două mandate prefect al județului .... și oricum v-a obține voturi.

În ceea ce privește denunțul formulat de inculpatul B. la data de 29.01.2015 se constată că, în conținutul acestuia, inculpatul a făcut referire la împrejurarea că în campaniile electorale, din anii 2008 și 2012, l-a sprijinit financiar pe G., prin suportarea costurilor meselor festive și a serbărilor organizate în comunitățile cu cetățeni de etnie romă, din colegiul unde acesta candida, dar „fără a-i solicita nimic și fără a-mi promite el un ajutor. L-am ajutat în virtutea relațiilor de prietenie care ne leagă de mulți ani” (filele 3 24-29, vol. 2 d.u.p.).

Susținerea inculpatului B. din cuprinsul denunțului, în sensul că a organizat acele mese festive pentru T. fără a-i solicita nimic și fără ca acesta să-i promită vreun ajutor, în virtutea relațiilor de prietenie care îi leagă de mai mult timp, nu vine în contradicție cu probele administrate, astfel cum susține procurorul, dimpotrivă, este confirmată de depozițiile inculpaților și martorilor audiați în cauză.

Astfel, martorul I. în depozițiile date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 29 ianuarie 2015 și 13 februarie 2017) a arătat că știe de la B., fiind în relații apropiate cu acesta, că în perioada campaniilor electorale din anii 2008 și 2012, când candida și G., B., a organizat mese festive pentru cetățenii de etnie romă din județul ...., contravaloarea acestor mese fiind de câte .... euro pe fiecare campanie.

Martorul a arătat că nu a participat la aceste mese însă, în perioada uneia dintre campaniile electorale a asistat la o discuție dintre G. și B., în care G. i-a spus lui B. că nu are nevoie de nicio susținere din partea nimănui, că îi este

suficientă notorietatea și simpatia de care se bucură în zonă pentru a fi ales. G. i-a spus lui B. că nu mai este necesar să facă niciun fel de cheltuieli.

Astfel, susținerile martorului nu infirmă aspectele relevate de B. în denunțul formulat privind împrejurarea că organizarea acelor mese festive în cele două campanii electorale și suportarea contravalorii cheltuielilor s-a realizat fără a-i cere nimic lui G. și fără ca acesta să-i promită ceva, ci confirmă faptul că G. nu era de acord cu organizarea unor astfel de mese și că în campaniile electorale se baza pe notorietatea de care se bucura în județul ...., câștigată din perioada cât a deținut funcția de prefect.

În același sens sunt și depozițiile martorului I., din data de 28.11.2017, care a arătat că a participat la alegerile parlamentare din anii 2008 și 2012 pentru obținerea unui mandat de deputat, în același colegiu cu G. care dorea obținerea unui mandat de ...., mandate pe care acesta din urmă le-a și obținut. G. în campaniile electorale din 2008 și 2012 nu a beneficiat de propagandă electorală, întrucât a deținut anterior funcții în zonă și era o persoană cunoscută în comunitate, chiar i-a reproșat acestuia că nu desfășoară activități pentru convingerea electoratului deși colegiul în care acesta candida era mai mare. Nu cunoaște să se fi organizat mese festive de către comunitatea de etnie romă în vederea susținerii candidaturii lui G.. Și martorul P., în declarația din data de 15 septembrie 2017, a arătat că, îl cunoaște pe G. de aprox. 30 de ani, au fost colegi în .... și au candidat în colegii diferite ale aceleiași formațiuni politice în anul 2012. Nu a auzit să fie organizate mese festive în vederea susținerii candidaturii lui G. iar dacă ar fi fost organizate ar fi fost invitat.

De asemenea, martorul P. în declarația dată în fața instanței la data de 28 noiembrie 2017 a precizat, că a candidat la alegerile parlamentare din anii 2008 și 2012, în colegiul 5, pentru mandatul de deputat pe care l-a și obținut în ambele alegeri iar, uneori, a luat parte și la acțiunile din campania electorală a lui G., activitățile care în anumite situații s-au suprapus. Nu a avut cunoștință despre organizarea unor mese festive de către comunitatea de etnie romă din colegiul 5, pentru susținerea candidaturii lui G.; în colegiul 5 exista o comunitate de etnie romă, care este destul de numeroasă (peste 1500 votanți).

Și martorul C. a arătat în fața instanței, la data de 8 decembrie 2017 că, în perioada 2008-2012, a îndeplinit funcția de primar al .... și prin prisma funcției deținute în partid, președinte al P.... Gorj, s-a implicat la nivel local în campaniile electorale din anii 2008 și 2012, cunoștea programul fiecărui candidat pentru funcția de ...., inclusiv a lui G.. La acțiunile pentru campanie lui G. au participat și ceilalți candidați, iar datorită reputației de care se bucura G. în rândul populației județului ...., l-a rugat pe acesta să îl însoțească în acțiunile desfășurate pentru toți candidații pentru a convinge electoratul să îi voteze. Nu cunoaște dacă au fost organizate în perioada campaniilor electorale mese festive în comunitatea de etnie romă pentru susținerea candidaturii lui G., dar nici nu era necesară organizarea unor astfel de activități, întrucât candidatul se bucura de o bună reputație în rândul acestei comunități încă din perioada cât a deținut funcția de prefect, prin modalitatea în care a reușit să le rezolve problemele personale. Respectul de care martorul se bucură în rândul comunității de etnie romă s-a datorat și activităților desfășurate de G., anterior.

Relevanță sub aspect probator prezintă și depoziția martorului P. care în declarația dată în fața instanței, la data de 26 februarie 2018, a arătat că îl cunoaște de mult timp pe B. și de cca. 8 ani este expert la local pe problemele comunității de etnie romă în cadrul Primăriei .... Știe că B. a organizat mese festive în cadrul comunității de etnie romă din ...., în perioada campaniilor electorale pentru alegerile parlamentare din anii 2008 și 2012, însă pentru candidatul P., activitate în care era implicat și domnul C., președintele Consiliului județean ...., care se ocupa și de campania electorală a acestuia. Mesele au fost organizate în ...., din colegiul domnului P. care cuprinde zona N., S., A. și alte localități și nu în colegiul lui G., martorul fiind invitat la aceste activități de domnul C., activități la care a și participat. Nu cunoaște să fi fost organizate mese festive la nivelul com. .... și nici nu a auzit ca astfel de mese să fi fost organizate în afara județului ....

Prin urmare, niciunul dintre martorii audiați nu confirmă împrejurarea că organizarea acestor mese festive de către B., în perioada campaniilor electorale pentru alegerile parlamentare din anii 2008 și 2012, ar fi reprezentat un preț plătit de B. pentru cumpărarea influenței lui G. la diferiți funcționari în scopul obținerii unor contracte pentru firmele pe care le controla, ci susțin precizările făcute de inculpatul B. chiar în denunț, în sensul că inculpatul G. nu i-a cerut și nu i-a promis nimic, iar faptul că a organizat și plătit aceste mese, în campaniile electorale din anii 2008 și 2012, s-a datorat relațiilor de prietenie care îi leagă de foarte mult timp pe cei doi inculpați.

Pe cale de consecință, având în vedere că depozițiile martorilor nu susțin interpretarea dată de procuror conținutului denunțului formulat de B. și nici a declarației martorului I., că interceptările convorbirilor telefonice, invocate în susținerea acuzației, sunt aceleași cu cele relevate în susținerea acuzației de trafic de influență adusă inculpatului G. în perioada 2010-2015 și analizată la pct. 3.2.2., precum și considerentele arătate de instanță în hotărâre cu privire la inaptitudinea acestor convorbiri telefonice și în mediu ambiantal de a susține o pretinsă intervenție a inculpatului G. la funcționarii publici din cadrul companiilor și societăților comerciale de stat și private, administrație publică locală și ministere în scopul satisfacerii intereselor comerciale ale cumpărătorului de influență (inculpatul B.), și nu în ultimul rând, împrejurarea că față de cumpărătorul de influență (și autor al denunțului din 29 ianuarie 2015), cercetările au fost disjuncte și urmează a fi continuate într-un dosar separat, Înalta Curte apreciază că, din probele administrate nu rezultă că inculpatul G. a comis vreuna dintre acțiunile ce conturează conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de influență, sub aspect obiectiv, în modalitatea primirii de foloase necuvenite, în quantum total de .... euro de la inculpatul B., în campaniile pentru alegerile parlamentare din anii 2008 și 2012, în schimbul promisiunii de a interveni la diferiți funcționari publici pentru satisfacerea intereselor comerciale ale acestuia.

Ca atare, Înalta Curte, întemeiat pe dispozițiile art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală va achita pe inculpatul G., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (pe relația cu B.).

**3.2.4. Trafic de influență și cumpărare de influență, fapte prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 292 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, acuzații formulate împotriva inculpaților G. și P. (pct.3 rechizitoriu, filele 53-68).**

În actul de sesizare s-a reținut cu privire la inculpatul G. că, în perioada 2009-2015, în calitate de .... (2008 – 2013) și, ulterior, .... (decembrie 2013 – 2015), *a pretins și primit, direct și indirect*, de la cumpărătorul de influență P. mai multe foloase necuvenite în cuantum total de .... lei, din care .... lei, reprezentând investiții în curs consemnate în lista activelor societății I. S.A. (una bucată tractor HI 504 cu remorcă și marfă aflată în custodie, respectiv contravaloarea a 80 bucăți struți, materiale de tip tâmplărie PVC și alte materiale de construcție pentru reabilitarea clădirilor de la ferma din B.) și .... lei, reprezentând cheltuielile salariale pentru un număr de șase angajați în perioada 2011 - 2015, pe firma C. (care lucrau în realitate la ferma din B.), în schimbul promisiunii de a interveni și determina diferiți funcționari publici din cadrul companiilor și societăților naționale, respectiv autorități publice centrale și locale, să îndeplinească și să urgenteze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu în folosul firmelor controlate de cumpărătorul de influență P., cu interese în domeniul energiei.

În acest sens, inculpatul G., folosindu-se de influența pe care o avea în calitate de ....., în octombrie – decembrie 2011, a intervenit pe lângă B. (director tehnic S. în anul 2011) și G. (director general C. în 2011-2012), pentru a-i facilita cumpărătorului de influență P. obținerea unor contracte pe piața energiei.

Pentru inculpatul P. s-a reținut în actul de sesizare că, în perioada 2009-2015, a dat inculpatului G. foloase necuvenite în cuantum total de .... lei (aceleași bunuri menționate anterior), în schimbul promisiunii acestuia de a interveni și determina diferiți funcționari publici din cadrul companiilor și societăților naționale, respectiv autorități publice centrale și locale, să îndeplinească și să urgenteze realizarea unor acte ce intrau în atribuțiile acestora de serviciu în folosul firmelor controlate de cumpărătorul de influență.

Inculpatul P. a încercat disimularea proprietății acestor foloase printr-o convenție (datată 05.10.2009), încheiată cu inculpatul G., care nu a mai fost semnată, în realitate, bunurile au fost folosite strict în interesul senatorului/judecătorului de Curte Constituțională, în cadrul fermei din .....

S-a mai reținut că, interesul inculpatului P. nu are legătură cu acea convenție, preocupările și obiectul de activitate al SC I. S.A fiind producerea și vânzarea de energie electrică, aspect ce transpare și din modul în care au fost puse bazele unei afaceri în cadrul SC E. SRL, în care P. miza pe sprijinul lui G., astfel că acceptă să promită fără justificare un procent de 6% membrilor familiei G. din dreptul de proprietate al microhidrocentralelor și din profit, în schimbul sprijinului inculpatului G. în procesul de autorizare al acestora.

În dovedirea acuzațiilor aduse inculpaților au fost relevate de procuror: declarația suspectului P., a inculpatului G., ale martorilor B., G., C., înscrisuri privind lista activelor SC I. S.A, fișa analitică de cont privind investițiile în curs la ferma ....., contractul de custodie din 24.09.2010, nota de constatare a Gărzii financiare din data de 08.04.2011 privind cuantumul activelor și existența lor la SC I. S.A, decizia de impunere predată de S.C. E. SPRL privind lipsa unui

număr de 74 de struți din patrimoniul S.C. I. S.A, contract încheiat între o persoană fizică și I. S.A privind cumpărarea a 20 familii struți, convenția din 05.10.2009 dintre inculpații G. și P. privind „Exploatația agricolă de struți din ....”, înscris privind persoanele angajate și localizate în ...., care au fost încadrate cu carte de muncă la Asociația ...., procesul verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 05.10.2011 privind înregistrările efectuate în alte cauze penale, cu referire la dosarele nr...../P/2010 și ..../P/2010 și procesul verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 30.07.2015 (efectuate în dosarul nr...../P/2014, conexas la prezentul), din care rezultă aspecte de relaționare între inculpați.

În legătură cu modalitatea în care parchetul a formulat acuzațiile aduse inculpaților, Înalta Curte constată că, în esență, aceasta este identică sub aspectul materializării traficării influenței pretins a fi realizată de inculpatul G. la cei doi funcționari (B. și G. ) cu cea reținută la pct. 1 din rechizitoriu (traficul de influență pe relația cu B.), doar cumpărătorul de influență este altul, respectiv inculpatul P., astfel că, argumentele privind caracterul imprecis și vag al acuzației, expuse pe larg la pct. 3.2.2 din hotărâre sunt pe deplin aplicabile și în legătură cu aceste acuzații.

În plus, imprecizia acuzației rezultă și din faptul că, deși se reține de procuror că interesul inculpatului P. în domeniul energiei transpare și din modul în care au fost puse bazele unei afaceri în cadrul SC E. SRL, prin care membrilor familie G. (celor doi fii ai inculpatului) le-a fost atribuit un procent de 6% din dreptul de proprietate al hidrocentralelor și din profit, fără vreo justificare, context în care este evident că P. miza pe sprijinul inculpatului G., sub acest aspect s-a dispus clasarea și stingerea acțiunii penale față de G., întrucât fapta prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 modificată (în legătură cu SC E. SRL) nu există, cu motivarea că nu au fost efectuate acte de comerț pe această societate iar proiectul energetic propus nu a fost dus la îndeplinire din motive independente de voința asociaților.

Prin urmare, interesul inculpatului P. era unul real în domeniul energetic însă pentru realizarea proiectelor pe care acesta și le-a propus în domeniul regenerării energiei și nu în considerarea unui eventual sprijin din partea lui G. la diverși funcționari publici.

De asemenea, nici aprecierea parchetului în legătură cu ascendentul pe care G. l-ar fi avut asupra martorilor B. și G. determinat de implicarea acestuia în modificarea legislativă privind Legea minelor nr.85/2003, în perioada mandatului de ...., nu poate fi primită având în vedere că, sub acest aspect cauza a fost disjunsă, cercetările fiind continuate față de G., într-un alt dosar. Astfel, orice apreciere asupra unor împrejurări circumstanțiale care nu sunt susținute de elemente probatorii certe și complete, nu pot contura o situație de fapt clară ci, dimpotrivă, conferă acuzației penale caracterul unei supoziții.

Raportat la acuzațiile aduse inculpaților G. și P. (trafic de influență și cumpărare de influență) se impun a fi făcute câteva precizări de ordin teoretic în legătură cu fapta incriminată de art. 291 alin. 1 Cod penal.

Elementul material al infracțiunii de trafic de influență poate fi săvârșit alternativ în oricare dintre cele trei modalități normative constând în pretinderea ori primirea de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru

altul. Acțiunile care alternativ pot constitui elementul material al laturii obiective a infracțiunii trebuie să îndeplinească anumite cerințe esențiale: autorul să săvârșească faptele prevalându-se de influența reală sau pretinsă pe lângă un funcționar public și să promită că va interveni pe lângă acesta, aceste acțiuni să fie săvârșite de autor pe lângă un funcționar care are competența funcțională de a efectua actul solicitat, aceste acțiuni să fie săvârșite mai înainte ca funcționarul să fi îndeplinit actul cerut și care intră în atribuțiile sale de serviciu sau cel mai târziu în timpul efectuării lui ori concomitent cu acesta.

Pornind de la cerințele normei de incriminare pentru realizarea laturii obiective a traficului de influență, referitor la promisiunea făcută de inculpatul G. cumpărătorului de influență, se constată că parchetul nu a arătat momentul când a fost făcută, reținând însă că, în perioada 2009-2015, în exercitarea funcției de .... și ....., a pretins și primit direct și indirect de la P. mai multe foloase necuvenite, în cuantum total de .... lei, în schimbul promisiunii de a interveni pe lângă diverși funcționari publici pentru satisfacerea intereselor comerciale ale firmelor cumpărătorului de influență.

Noțiunea de *promisiune* presupune un angajament, o făgăduială din partea autorului infracțiunii, prin care acesta își asumă obligația să facă ceva pentru a îndreptăți speranțele cumpărătorului de influență în sensul determinării funcționarului public să adopte conduita ce formează obiectul vânzării - cumpărării de influență.

Or, dacă a existat o promisiune din partea inculpatului G., astfel cum susține parchetul, aceasta se putea realiza în anul 2009, moment la care se susține de acuzare că a existat și pretinderea și primirea de foloase necuvenite (un tractor HI 504 cu remorcă și marfă aflată în custodie, respectiv contravaloarea a 80 bucăți struți, materiale de tip tâmplărie PVC și alte materiale de construcție pentru reabilitarea clădirilor de la ferma din ....), aceasta fiind, în opinia parchetului, rațiunea pentru care cumpărătorul de influență a întocmit convenția datată 5 octombrie 2009, nesemnată de inculpați, iar pretinsa intervenție a lui G. pentru satisfacerea intereselor firmelor lui P. s-a realizat abia în toamna anului 2011 (astfel cum rezultă din conținutul convorbirilor telefonice relevate de procuror), dată după care au fost remise și alte foloase necuvenite traficantului de influență (suma de .... lei, reprezentând cheltuielile salariale pentru un număr de șase angajați, în perioada 2011 - 2015, pe firma C., persoane care lucrau în realitate la ferma din B.).

Prin urmare, nu se putea realiza o promisiune în anul 2009 din partea lui G. că va interveni pe lângă cei doi funcționari (B. și G.), iar aceasta să se materializeze în anul 2011 în împrejurările relevate de acuzare, la acei doi directori ai companiilor naționale, în contextul în care, la momentul promisiunii nu se cunoștea de către traficantul de influență și cumpărătorul de influență interesul pe care P. l-ar putea avea în satisfacerea intereselor comerciale ale firmelor sale (relevantă fiind și împrejurarea că în legătură cu realizarea hidrocentralei de la Șușița 1 și 2 s-a dispus o soluție de clasare prin stingerea acțiunii penale (fapta nu există) și s-a reținut că imposibilitatea realizării proiectului nu s-a datorat părților interesate).

Totodată, Înalta Curte constată că, probele administrate în cauză nu fac dovada că intervenția lui inculpatul G. (respectiv, discuțiile telefonice cu B.)

pentru stabilirea unei întâlniri dintre inculpatul P. cu martorii B., director S. și G., director la C., s-a datorat pretinderii și primirii unor foloase necuvenite de la P. și a vizat satisfacerea unor interese comerciale ale firmelor acestuia, în domeniul energiei.

În legătură cu acuzația adusă inculpatului G. acesta a arătat în declarațiile date că, în anul 1992, i-a fost reconstituit dreptul de proprietate a soacrei sale T., pentru o suprafață de 5 ha teren situat în ....., teren ce se învecinează cu cel al lui G., vecin și prieten de familie de mai mult timp. Întrucât, se gospodărea împreună cu soția și soacra sa pe acel teren, a hotărât să construiască o casă de locuit, care nu a fost finalizată încă și, întrucât în zonă exista riscul sustragerii de materiale, l-a rugat pe G. să cultive o parte din teren și să aibă grijă de gospodărie, acesta având propriile animale, sens în care folosea și adăposturile de animale de pe terenul soacrei sale, aflate în stare avansată de degradare. Ulterior, G. a construit și alte adăposturi pentru animale.

Întrucât i-au fost sustrate mai multe bunuri (ferestre, uși, inclusiv porțiuni din acoperiș) de la casa în construcție și cunoscând că P., pe care îl știa din anul 2005, era interesat de să investească în zonă, i-a propus acestuia să se asocieze în vederea exploatării terenului soacrei sale, fără a stabili o formă de asociere, sens în care a fost încheiată și convenția datată 5 octombrie 2009, nesemnată, privind organizarea unei ferme (cu obiect activități agricole) și în care se menționa aportul adus de fiecare dintre inculpați.

În anul 2009 P. a achiziționat 60 de struți din Ungaria, un tractor și o remorcă, mașini folosite la lucrări agricole și depozitate pe terenul soacrei sale. Cunoscând relația de prietenie pe care o avea cu P., G. a fost de acord, în baza unei procuri date de P., să achiziționeze pentru acesta din urmă mai multe terenuri amplasate în jurul terenului deținut de T..

Știe că G. avea 10 vaci, 60 de capre achiziționate din Transilvania și alte animale și de îngrijirea animalelor de la fermă (struți, vaci, capre etc.) se ocupa G. și alte câteva persoane din sat, cărora P. le-a încheiat contract de muncă pe firma C.. La această societate și inculpatul deținea funcția onorifică de vicepreședinte.

Bunurile aduse ca aport la fermă, de către P., figurează în patrimoniul I. S.A., societate ce aparține acestuia.

În anul 2011, P. avea un proiect privind realizarea de energie în cogenerare și avea nevoie de o documentare în legătură cu calitatea, cantitatea și eficiența surselor de combustibil existente în zonă, sens în care, a adresat conducerii S. un e-mail, la care nu a primit un răspuns.

Pentru a-l ajuta în realizarea proiectului, l-a contactat pe B., director la S. pentru a-l primi în audiență, context în care i-a spus că P. a trimis un e-mail la care nu a primit niciun răspuns. După 2-3 zile, P. a fost primit de B. iar, după întâlnire, i-a povestit de haosul care există pe piața energiei după liberalizarea vânzării, deși există legislație în domeniu.

Cunoaște încă din anul 1990 că S. nu putea vinde energie, astfel că putea și că obiectul discuției dintre P. și B. nu putea viza o eventuală vânzare cumpărare de energie.

Aspectele relevate de inculpatul G. sunt confirmate și de P. în declarațiile date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 23 iunie 2015 și 6

iunie 2016 ) în care a arătat că, din anul 1984 până în prezent, a avut o activitate continuă în domeniul cercetării și producției de energie. În anul 1996 a cumpărat pachetul majoritar de acțiuni de la FPS (în prezent AVAS) de la I. SA, societate care avea ca obiect principal de activitate cercetare și producție în domeniul energiei electrice. Pentru fiecare proiect inițiat de către societatea I. SA era necesar înființarea unei alte societăți, care să fie răspunzătoare pentru realizarea proiectului și așa au fost înființate SC E. SRL, unde este asociat alături de R. SRL, C., G., G., R., I. și SC T. SRL, precum și societatea B. SRL unde, de asemenea, are calitatea de acționar alături de C. și D..

Pe inculpatul G. l-a cunoscut în anul 2004 la restaurantul .... din Drobeta Turnu Severin, acesta fiind din zona Gorjului. De la acel moment au devenit prieteni și au ținut permanent legătura, chiar și când a deținut o funcție publică, cu referire la cea de .... și .....

Cu G. nu a desfășurat nicio activitate comercială, însă în perioada 2008 sau 2009 , posibil chiar 2010, când a schimbat statutul societății E. SRL, au devenit acționari cu un procent de 2% și fiii acestuia, G. și G., persoane care au venit în firmă împreună cu ceilalți asociați.

La sfârșitul anului 2008 - începutul anului 2009, a inițiat înființarea C. (unde deține funcția de președinte), membră a Camerei de Comerț și Industrie a României. Întrucât la înființare era necesar ca membrul fondator să fie și o societate comercială care ar fi putut susține din punct de vedere financiar existența C., în calitate de acționar majoritar la I. SA și inițiator al proiectului, a adus aceasta societate în acțiunea de înființare a C. menționate.

Având natura juridică a unui ONG, obiectivul acestuia era de a întrajutora persoanele defavorizate din anumite zone, cu referire la București, Gorj, Giurgiu, Mehedinți, dar și de a iniția relații cu firme din afara spațiului european, cu referire la Japonia, pentru a derula relații comerciale în România sau pentru a facilita locuri de muncă pentru persoanele din aceste zone în spațiul național.

Pentru că avea nevoie de resurse materiale în susținerea activității camerei de comerț și industrie s-a gândit că ar putea înființa o fermă pentru „a ajuta cu produse”, sens în care s-a consultat și cu G. pentru că era din aceeași zonă și îi era prieten. Întrucât, au apreciat la acel moment că un avantaj l-ar reprezenta creșterea struților, au luat decizia ca la viitoarea fermă să se ocupe și de acest sector, respectiv creșterea struților, sens în care a vorbit cu G. care i-a spus că un anume domn G., are în ....., lângă terenul deținut de G. o suprafață de 2 ha de teren, suprafața care îi era necesară pentru demararea unei gospodării de tip fermă. În acest context, G. i-a spus că ar putea face o fermă împreună.

Pentru perfectarea acestei afaceri, a încheiat documentul datat 5.10.2009, prin care se consfințea înființarea unei ferme de către cei doi inculpați, prin care P. se obliga să aducă struți și alte animale, iar G. venea cu terenul, construcțiile și culturile respective. Nu a semnat respectiva convenție pentru că practic a uitat și a considerat înțelegerea dintre ei ca suficientă, bazată pe încredere.

În anul 2010, a dus la fermă circa 60 de struți, 20 de pui de struț și utilaje agricole, toate aceste bunuri le-a lăsat în custodia lui G., pe care l-a și angajat la C.. A încheiat contracte, în aceeași modalitate, cu alte 4 persoane de etnie romă din zona, care se ocupau de îngrijirea bunurilor sale.

La fermă nu a angajat decât muncitori din zonă pe care i-a plătit conform contractelor de munca încheiate cu aceștia.

Referitor la întâlnirea cu B. a arătat că, în luna septembrie 2011, în calitate de reprezentant al I. SA a transmis un email către direcție tehnică de la S., în care a solicitat o audiență pentru informarea în domeniul producției de energie electrică de tip cogenerare.

Întrucât nu a primit niciun răspuns la mesajul transmis, a apelat la prietenul său G. care la acea dată era .... și l-a rugat să îi spună cum poate ajunge să discute cu cineva de la direcția tehnică, motivat de faptul că era din zonă și îi cunoștea pe reprezentanții S..

În aceeași zi sau la interval de o zi, a primit un telefon de la G., care i-a spus să meargă a doua zi în audiență la directorul tehnic al S., aspect ce rezultă și din conținutul convorbirii telefonice aflate la dosarul cauzei.

S-a deplasat a doua zi la directorul tehnic al S., B., i-a cerut acestuia să îi pună la dispoziție documentația privind calitatea cărbunelui care se extrage din zona Gorjului și aflate sub autoritatea S., informații care îi erau necesare pentru studiul de fezabilitate pe care îl făcea. Acele informații erau publice. Scopul discuției cu B. nu a vizat cumpărarea de energie, ci pentru a putea stabili și alege eventualii furnizori de materie primă, respectiv cărbune. B. i-a comunicat că îi va transmite acele fișe prin email însă, referitor la cantitatea de cărbune care i-ar fi necesară, nu se putea purta o discuție la acel moment deoarece întreaga producție era deja atribuită. Documentația nu i-a mai fost transmisă de către B. și nu a mai făcut niciun demers în acest sens.

Pe G., T. și C. nu îi cunoaște.

Referitor la întâlnirea pe care ar fi avut-o cu G., ca urmare a intervenției lui G., apreciază că este rezultatul unei interpretări eronate de către procuror a convorbirii telefonice dintre B., G. și G.. Informațiile în legătura cu calitatea cărbunelui folosit în centrala respectivă și randamentul obținut, le-a cerut de la C. tot prin e-mail, cunoscând faptul că aveau drept furnizor cărbune oferit de S.. Nu a primit un răspuns nici de această dată, iar, în cursul anului 2011, s-a deplasat la directorul tehnic al complexului, G., al cărui nume l-a aflat în cursul cercetărilor, însă nu poate preciza dacă aceasta este persoana cu care eu s-a întâlnit la acel moment. În urma discuțiilor purtate cu directorul tehnic acesta i-a spus că lucrează la un proiect de îmbunătățire a coșului de fum, realizat în anul 2010, în baza unui proiect japonez și că de aceasta lucrare se ocupă ISPE București. Nu a mai purtat alte discuții, ulterior, a obținut aceste informații de la ISPE București.

Intenția sa nu a fost să cumpere energie, astfel cum reține procurorul în interpretarea convorbirii telefonice aflate la dosarul cauzei, care de altfel nu îi aparține, în aceea perioadă exista o dispoziție legală care interzicea cumpărarea directă de energie electrică de la furnizori, achiziționarea acestui produs putându-se realiza doar prin bursă.

În decurs de 26 ani nu a desfășurat activități comerciale prin intermediul societăților sale cu statul român și nu există în tot materialul de urmărire penală redată vreo convorbire telefonică, din care să rezulte că G. ar fi dat vreun telefon pentru a-l favoriza într-un fel în derularea activităților de cercetare, producție la reprezentanții societăților comerciale sau cu acționariat

de stat. Toate realizările sale sunt rezultatul muncii sale, astfel cum rezultă din brevetele pe care le-a obținut de-a lungul timpului.

Sustinerile inculpaților referitoare la împrejurările în care inculpatul G. i-a solicitat telefonic lui B. să îl primească în audiență pe inculpatul P. și obiectul discuției dintre cei doi, sunt confirmate și de martorul B. care a arătat în declarațiile date în cursul procesului penal (din 9 martie 2015 și 4 noiembrie 2016) că, în anul 2005 când și-a desfășurat activitatea la S.... (în 2006-2007, 2007-2012 fiind director) l-a cunoscut pe T., iar în anul 2011, S. avea excedent de cărbune și era interesat de vânzarea acestuia.

În legătură cu convorbirile telefonice din 26.10.2011, orele 09:53, 18:24 și 20:27 și 09.11.2011, ora 17:54 a arătat că, au fost purtate cu G. și G. și se referă la faptul T. i-a solicitat să primească o persoană la birou, lucru pe care l-a și făcut, persoana respectivă fiind P.. A discutat cu acesta despre calitatea cărbunelui și că poate fi folosit la termocentrale, i-a comunicat și prețul dar nu a discutat despre vreo cantitate de care ar fi fost interesat P.. Tot cu această ocazie i-a comunicat lui P. că o procesare a cărbunelui se face la mai multe hidrocentrale printre care și C. și, în acest context, l-a contactat ulterior pe martorul G. pentru a-l primi pe P.. Nu își amintește dacă i-a spus lui G. că P. a fost trimis de G.. A mai arătat că S. nu a vândut cărbune firmelor lui P. și firma I. nu îi spune nimic.

La rândul său martorul G. a menționat în depozițiile date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 9 martie 2015 și 2 noiembrie 2017) că, niciodată G. nu i-a cerut să ajute sau să intermedieze în vreun fel obținerea unor contracte de cumpărare energie electrică pentru B. sau altă persoană. Îl cunoaște pe G. din anul 2007, au participat la ședințe ce vizau dezvoltarea zonei minier și se întâlneau frecvent la meciurile de fotbal al echipei P..

În perioada 2008-2010, în calitate de director al C. a participat la 4 -5 întâlniri cu senatorii și deputații jud. ...., printre care și T., reprezentanții Prefecturii și Consiliului Local, problemele discutate vizau C. și localitățile afectate, noile legi în domeniul energiei.

În legătură cu convorbirea telefonică din 9.11.2011, ora 17:54 martorul a recunoscut că a fost purtată cu B. care i-a comunicat că T. i-a trimis un domn interesat să cumpere energie pe care îl va trimite la el iar, ulterior, B. i-a reproșat că „l-a trimis la plimbare”. În discuțiile telefonice purtate cu B., acesta nu i-a precizat numele lui P.. În fața instanței, martorul a arătat că nu își amintește să fi văzut vreodată persoana care i s-a indicat ca fiind P..

Cât privește posibilitatea C. de a vinde energie, martorul a precizat că vânzarea se făcea doar prin bursă și pentru pachete mari de 100MWh.

De asemenea, relația de prietenie dintre inculpații G. și P. și interesul acestuia din urmă în domeniul energetic (cogenerare energie) este dovedită de depozițiile martorilor: B. (din 1 aprilie 2015 și 3 aprilie 2017) în care a arătat că îl cunoaște pe P. din anul 1997 fiind în relații de prietenie și cunoaște că acesta era prieten cu G. pe care martorul l-a cunoscut în timpul mandatului de .... și C. (din 1 aprilie 2015 și 3 aprilie 2017) în care a arătat, că pe G. l-a cunoscut prin intermediul lui P., că cei doi erau prieteni, că împreună cu P. a participat la

proiectul micro-hidrocentralei Sadu de unde nu și-a recuperat încă investiția, iar în proiectul micro-hidrocentralelor Șușița 1 și 2 a fost inițiat de P..

Relevante sub acest aspect sunt și depozițiile martorului P. (din 28 ianuarie 2015 și 15 septembrie 2017) în care a arătat că P. i-a fost prezentat de G. care se afla în relații de prietenie cu acesta, în discuțiile purtate și la care martorul a participat, cei doi au discutat și în legătură cu ferma de la .... unde mergea și P., martorul întâlnindu-l la acea locație, de câteva ori.

Prin urmare, probele administrate fac dovada că între cei doi inculpați a existat o relație de prietenie de mai mulți ani, că inculpatul G. știa de preocupările lui P. în domeniul construcției micro-hidrocentralelor, astfel că, acea intervenție la martorul B. de a-l primi în audiență pe P., recunoscută și de inculpați și confirmată de conținutul convorbirilor telefonice purtate între cei doi inculpați, între inculpatul G. și martorul B., nu s-a datorat unei promisiuni făcute în schimbul pretinderii și primirii unor foloase necuvenite ci a relațiilor de prietenie și nu poate fi circumscrisă sferei elementului material al traficării de influență.

Mai mult, bunurile presupus a fi pretinse și primite (respectiv date de cumpărătorul de influență) nu reprezintă decât investiții făcute de P. la gospodăria lui G. din .... în realizarea unor activități agricole în asociere cu G., asociere care însă nu a fost conturată într-o formă juridică, astfel cum rezultă și din convenția datată 5.10.2009 (aflată la filele 61 și 27 și 28, vol. 6 și 12 d.u.p.) și nesemnată de inculpați, tocmai datorită încrederii reciproce dintre cei doi, fundamentată de relația de prietenie în care se aflau.

Susținerea procurorului că încheierea convenției a fost făcută de P. pentru a disimula proprietatea acestor foloase care profitau în realitate inculpatului G. nu poate fi primită, în contextul în care, probele administrate fac dovada că aceste bunuri ce ar fi pretinse și primite de G. nu au ieșit niciodată din patrimoniul I. S.A., unde inculpatul P. era acționar majoritar, președinte al Consiliului de Administrație și director general (filele 6-7, Vol. 5 d.u.p.).

Astfel, potrivit listei activelor societății I. S.A. la data de 31.12.2014, fișei analitice cont 231.03 „Investiții în curs-B....”, notei de constatare a Gărzii Financiare nr. 22152/8.04.2011 și decizia de impunere din 31.12.2014, (filele 1-23, 62-84, Vol. 5 d.u.p.) rezultă că, achiziționarea celor 60 de struți și 20 pui de struți, a unui tractor HI 504 cu remorcă și a mărfii aflată în custodie, a materialelor de tip tâmplărie PVC și alte materiale de construcție pentru reabilitarea clădirilor de la ferma din .... s-a făcut de I. S.A. și au rămas în patrimoniul acesteia. Mai mult, lipsa din patrimoniul societății E. S.A. a celor 74 de struți a fost imputată inculpatului P., prin urmare, aceste bunuri nu puteau constitui foloase necuvenite pretinse și primite de inculpatul G. în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă cei doi funcționari sau prețul plătit de cumpărătorul de influență pentru presupusa influență în scopul satisfacerii intereselor sale comerciale.

Interesul personal al inculpatului P. în efectuarea acestor investiții la ferma B.... este confirmat și de inculpatul G. care în declarațiile sale (din 15 iunie 2015 și 19 iulie 2016) a arătat că, deține circa 10 ha teren în ...., dobândit în urma reconstituirii dreptului de proprietate și prin achiziționarea de pe piața liberă, teren care se învecinează cu al numitei T., soacra lui T., cele două familii se

cunosc de mult timp, fiind vecini. În anul 2010 a fost rugat de G. să îl ajute pe un prieten al său să crească struți, a fost de acord, sens în care, a primit de la P., în custodie 60 de struți, pe care îi îngrijea, struții fiind ținuti și adăpostiți pe terenul ce aparțineau gospodăriei martorului și a lui T.. A stabilit cu P. să îl angajeze cu contract de muncă, a fost încheiat de P. pe C., iar la solicitarea inculpatului au mai fost angajate încă alte patru persane din sat, tot cu contract legal de muncă pe aceeași firmă. A mai arătat că, în cursul anului 2012 P. a vândut 20 de struți unei persoane din Giurgiu, unui anume P., în schimbul unei cantități de lucernă necesară pentru hrana celorlalți struți, însă, deși struți au fost dați, acea persoană nu a mai livrat lucerna.

În legătură cu remorca, tractorul și celelalte bunuri aduse de P. în gospodărie a arătat că, potrivit documentelor, sunt bunurile societății E. S.A., lucru cunoscut de către inculpat, motiv pentru care nu a pretins vreodată că îi aparțin.

În ceea ce privește cheltuielile salariale pentru cei 6 angajați pe societatea C., în perioada 2011- 2015, se constată că, potrivit înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, Asociația C.... (unde P. deține funcția de președinte al Consiliului Director) a fost înființată și a dobândit personalitate juridică în anul 2009 (Hotărârea Judecătoriei Sector 1 din 29 iunie 2009, fila 51, vol. 12 d.u.p.), membrii fondatori fiind P., C., B. și I. S.A. în scopul dezvoltării cooperării economice cu Japonia de către toate județele țării (filele 40-50, vol. 12 d.u.p.), aspect confirmat atât de inculpatul P. cât și de martorii C. și B. în declarațiile lor.

Potrivit anexei la procesul verbal de control nr. 135283 din 27.04.2015, efectuat de ITM Gorj la Asociația C.... (filele 6-17, vol. 15 d.u.p) a rezultat că, din verificarea, prin sondaj, a dosarelor de personal ale salariaților, printre alte persoane angajate figurau și G. (contract individual de muncă nr. 15/20.10.2011, cu începere de la 25.10.2011, filele 41-46, vol. 15 d.u.p.), P. (contract individual de muncă nr. 18/20.10.2011, cu începere de la 25.10.2011, filele 156-169, vol. 16 d.u.p.), A. (contract individual de muncă nr. 19/20.10.2011, cu începere de la 25.10.2011, filele 36-40, vol. 15 d.u.p.), contracte care se regăsesc și în vol. 16 d.u.p. iar, în anul 2015, în cadrul Asociației C.... a fost identificat un singur salariat A. ce figura cu contractul individual de muncă nr. 19/20.10.2011 (adresa nr. 10173/din 22.05.2015 a ITM Gorj și actele anexate , filele 25-30, vol. 15 d.u.p.).

Inculpatul P. într-o declarație nedată aflată la fila 85, vol. 5 d.u.p., a menționat că, în perioada octombrie 2011-iulie 2012 la Asociația C. au fost angajați și soții C. (în baza contractului de muncă nr. 17/20.10.2011 care s-a încheiat la 2 februarie 2012) și G. (în baza contractului de muncă nr. 16/20.10.2011 care s-a încheiat la 3 iulie 2012) și B. (în baza contractului de muncă nr. 03/07.12.2012 care a încetat la 13 decembrie 2014, prin pensionare.

Fiind audiați în legătură cu împrejurările în care au desfășurat activități la ferma din ...., martorii A. (declarațiile din 31 martie 2015 și 16 iunie 2017), C. (din 31 martie 2015 și 19 mai 2017 ) și P. (din 31 martie 2015 și 2 octombrie 2017 ) au arătat că au prestat activități la ferma din ...., care aparține lui P., acesta fiind persoana care le-a încheiat contractele de muncă pe Asociația C., că

se ocupau de îngrijirea struților ce aparțineau lui P., care a mai adus și un tractor și o remorcă.

La un moment dat au fost vânduți o parte din struți unei persoane și că cel care discuta cu P. era G., persoană care avea animale proprii în acea gospodărie.

Niciunul dintre martori nu cunoaște cui aparține ferma în acte însă aceștia știu că în acel loc avea teren și T., iar pe la fermă treceau și inculpații G. și P.. În plus, martora P. a precizat că după efectuarea percheziției în anul 2015 la gospodăria din .... a continuat să aibă grijă de struții domnului P., fiind însă angajată de fiul acesteia, P., la o altă societate, I..

Aceleași aspecte au fost relevate și de martora C. în cursul urmăririi penale (declarația din 31 martie 2015) la audierea căreia s-a renunțat de către instanță, având în vedere că au fost administrate suficiente probe în dovedirea aceluiași împrejurări faptice și situației medicală a martorei, aflată în imposibilitate de deplasare, conform mențiunilor făcute de soțul acesteia, martorul C. la termenul de judecată din data de 19 mai 2017.

Având în vedere depozițiile martorilor privind activitățile prestate la ferma .... pentru îngrijirea struților ce aparțineau lui P. și împrejurările în care au fost încheiate contractele de muncă legale pentru cei șase angajați în cadrul Asociației C. (existența unei înțelegeri între cei doi inculpați pentru realizarea unor activități agricole pe terenul deținut de soacra lui G.), nu se poate aprecia că prestarea muncii în cadrul gospodăriei de la .... s-a făcut în interesul lui G. și ar reprezenta prețul plătit de P. pentru cumpărarea de influență.

În consecință, față de împrejurarea că activitățile desfășurate de inculpatul G. în luna octombrie 2011 pentru primirea în audiență a inculpatului P. de către directorii S. și C. nu a fost determinată de pretinderea și primirea unor foloase necuvenite ci pentru a-l ajuta pe P. în realizarea unui proiect în domeniu (realizare energie în cogenerare), iar ipoteza susținută de procuror că scopul intervenției ar fi vizat facilitarea cumpărării de energie de către P. este exclusă, în condițiile în care niciuna dintre cele două companii nu puteau vinde energie pe piața liberă decât prin bursă, precum și de împrejurarea că bunurile pretins a fi date de către P. inculpatului G. în schimbul traficării influenței, în realitate, nu au ieșit din patrimoniul SC I. S.A., (parte din ele fiind remise și după realizarea pretinsei traficări) și au reprezentat aportul acestuia din urmă la realizarea activității agricole care a făcut obiectul înțelegerii cu G., Înalta Curte apreciază că faptele descrise la pct. 3 din actul de sesizare nu întrunesc, sub aspect obiectiv, elementele de tipicitate ale infracțiunilor de trafic de influență și cumpărare de influență.

Ca atare, întemeiat pe dispozițiile art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. b teza I Cod procedură penală, va achita pe inculpatul G., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal (pe relația cu P.) și pe inculpatul P. pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărarea de influență, prev. de art. 292 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

**3.2.5. Acuzația de efectuare de operațiuni economice ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - reținută în sarcina**

**inculpatului G. și de complicitate la efectuare de operațiuni economice ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - reținută în sarcina inculpatului G. (pct. 4 din rechizitoriu, filele 69-106).**

Pornind de la incompatibilitățile impuse de art. 82 alin. 1 lit. a) și e), art. 110 și art. 102 lit. b) și c) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, persoanelor ce dețin funcțiile anumite funcții publice, parchetul a reținut că, în perioada 2010-2015, inculpatul G. în exercițiul funcțiilor de .... și ...., prin nesocotirea dispozițiilor legale menționate, a desfășurat o activitate infracțională complexă, în realizarea unei rezoluții infracționale unice, respectiv a exercitat, în fapt, activități specifice calităților de asociat (percepere de dividende), administrator (reprezentarea societății) și director general (activități comerciale), astfel cum sunt reglementate de Legea nr. 31/1990, în legătură cu ferma agricolă din ...., care de facto, îndeplinea rigorile juridice ale unei societăți comerciale cu răspundere limitată.

În acest sens, s-a reținut că inculpatul G. și-a construit o fermă pe terenul soacrei sale T., investiția în această fermă a fost suportată cu titlu gratuit, de inculpatul P. (animale, utilaje și forță de muncă pentru a-l capacita pe G. ca prin traficarea influenței (conferită de exercițiul funcțiilor de .... și ....) să-l ajute în obținerea unor contracte importante în domeniul energiei electrice iar pentru a disimula proprietarul și proprietățile firmei inculpatul P. a preconstituit convenția, datată 5.10.2009, nesemnată de părți, fără ca aceasta să fie înregistrată la Registrul Comerțului, deși prin activitățile desfășurate, ferma îmbrăca *de facto* statutul unei societăți comerciale cu răspundere limitată.

Pentru disimularea totală a societății și activității de comerț, a fost folosită ca paravan și Asociația Familială – G., reprezentată prin inculpatul G. (devenită ulterior, Întreprinderea Familială G.), sens în care au fost încheiate, în ordine cronologică: contractul de comodat autentificat sub nr.3977/16.10.2008 la BNP R. dintre T. (soacra inculpatului G.) și Asociația Familială G., reprezentată de inculpatul G., prin care T. preda în folosință gratuită pe perioadă de 15 ani de la data contractului Asociației Familiale suprafețele de 48.100 mp teren arabil, tarlăua 49, parcela 420 și 10.000 mp pădure situată în tarlăua 48 parcela 416/1 (dată la care s-a făcut predarea terenurilor, aflate în extravilanul ...., valoarea folosinței acestor terenuri a fost apreciată prin comodat la suma de .... lei; convenția, datată 05.10.2009, între inculpatul G. și inculpatul P., nesemnată de părți, prin care fiecare se obliga să pună în comun bani, mijloace și muncă, pentru realizarea unei exploatații agricole de creștere și valorificare a struților, în ...., pe un teren de aproximativ 9 hectare, cu construcțiile existente pe el la această dată, în plus, G. urma să angajeze personalul necesar, să supravegheze lucrările de investiții iar P. să asigure finanțarea amenajării fermei și achiziționării a 20 de familii de struți, care vor constitui baza activității ulterioare; contract de custodie, datat 24.09.2010 (cu act adițional datat 22.09.2011 prin care s-a prelungit termenul contractului de la 23.09.2011 la 31.12.2015), încheiat între S.C. I. prin inculpatul P. și inculpatul G., ce avea ca obiect lăsarea mărfii (animale) în păstrarea custodelui și anume 60 de struți (20

de familii) și 20 pui de struți (semnat de părți), animale achiziționate de I. de la M., contra sumei de .... euro, potrivit contractului din 4 iulie 2010 și declarate de G. la Registrul agricol (cod de exploatație ....).

Potrivit mențiunilor din Registrul agricol al Primăriei T., la ferma din ...., în anul 2014, figurau 200 struți și 200 rațe, iar în anul 2015, cu ocazia percheziției la sediul fermei, au fost identificate doar șase exemplare de struți.

La fermă, pe lângă aceste animale, se mai aflau 126 de capre de diferite rase (Alpina Franceză, Saanen, Murciana Granandina și din rasa românească) achiziționate de G. la datele de 24.10.2011 și 15.11.2011 de la exploatarea de proveniență IF. B. din .... și cu o zi înainte de percheziția domiciliară, au fost date în exploatare potrivit contractul nr.1/21.01.2015 societății G. S.R.L. reprezentată de B., pe o perioadă de 5 ani (unde asociat era și C. – cu o cotă de 40%).

S-a mai reținut de către parchet că pe lângă aceste investiții, inculpatul P. a mai adus ca aport la fermă și un tractor HY504 cu remorcă, în valoare de .... lei, respectiv .... lei precum și cheltuielile salariale pentru cei șase angajați pe asociația C...., în sumă de .... lei.

În legătură cu activitățile concrete de gestionare, administrare și efectuare a operațiunilor financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția efectuate de inculpatul G. s-a reținut de către procuror: alegerea și angajarea personalului necesar desfășurării activității la fermă și, care ulterior, a fost încadrat cu carte de muncă la C...., prin intermediul inculpatului G., persoană de încredere a inculpatului G.; implicarea personală în asigurarea sursei de apă stabilită la fermă prin construcția unui puț, lucrarea realizată de firma SC S. și facturată pe firma M. SRL, în valoare de .... lei; asigurarea furajelor pentru animale (șrot) sens în care efectuat demersuri la martorul N. și implicarea în vânzarea unor animale lui P.; popularea bălții de 2.000m.p. cu păstrăv, din apropierea fermei, prin intermediul martorului D.; asigurarea cu lemne ce intră în costul de întreținere al fermei; asigurarea serviciilor de incubare a ouălor de struț și tăbăcirea de piei de struț prin intermediul martorului S., negocierea și încheierea contractului de exploatare animale nr. 1/21.01.2015 dintre G. și G. SRL; împărțirea produselor obținute la fermă; încercarea de a înstrăina anumite animale de la fermă pe relația B.-F..

Referitor la activitatea desfășurată de G. s-a reținut că, în perioada 2010 – 2015, cu intenție, i-a înlesnit și l-a ajutat pe inculpatul G. în săvârșirea faptei de efectuare de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția (de .... și ....), în sensul că, a acceptat să acționeze în mod ocult și disimulat în sensul asumării în mod nereal a calității de proprietar al fermei, efectuând pentru inculpatul G. diferite acte de gestionare și administrare a fermei, inclusiv operațiuni financiare ca acte de comerț (negocieri, contracte ș.a.) cunoscând realitatea surselor de finanțare și realitatea proprietarului fermei (exploatarea agricole), care era inculpatul G., situate în ....

În dovedirea acuzațiilor aduse inculpaților G. și G. au fost relevate de procuror: declarațiile inculpaților G., P., G., declarațiile martorilor C., B., S. și S., B. și P., T., F., B., P., denunțul din 23.02.2015 al martorului G., înscrisurile ridicate la perchezițiile domiciliare și respectiv depuse de părți (convenția din 05.10.2009, nesemnată, contractul de custodie dintre I. S.A. și G., cu anexa 1;

adresa 556/29.01.2015 a Primăriei T. privind comunicarea efectivelor de animale deținute de G. din ...., aflate în Registrul agricol vol.2, poz.44 tip1 pe anii 2010 – 2014; înscrisuri comunicate de APIA privind situația subvențiilor primite de G., înscrisurile de la OCPI privind situația terenurilor din cadrul fermei din T., contractul de exploatare animale datat 25.01.2015 dintre S.C. G. SRL și G.; declarațiile de avere și de interese pentru perioada 2008-2014 ale lui T.; proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 30.07.2015 (efectuate în dosarul nr...../P/2014, conexat la prezentul); proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 04.04.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 privind pe B.; proces verbal de certificare a comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicații la distanță din data de 31.03.2014 privind înregistrările efectuate în dosarul nr...../P/2011 privind pe G., proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 30.06.2015 privind pe G. cu referire la întâlnirile dintre aceasta și inculpatul P., inculpatul D. și martorul Surachi Denis; proces verbal de certificare a comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicații la distanță din data de 09.07.2015 privind înregistrările ambientale efectuate în dosarul nr...../P/2011 cu privire la întâlnirea din 25.02.2015, între orele 12.32 – 13.10, dintre G. și B. și proces verbal de certificare a comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicații la distanță din data de 08.07.2015 cu privire la G., B. și F..

Având în vedere modalitatea formulării acuzației aduse inculpatului G., de către parchet, respectiv că, în perioada 2010-2015, în exercitarea funcției de .... și ...., prin încălcarea dispozițiilor de incompatibilitate prev. de art. 102 lit. b și c și art. 110 și art. 82 alin.1 lit. a din Legea nr. 161/2003, a exercitat, în fapt, activități specifice calităților de asociat (percepere de dividende), administrator (reprezentarea societății) și director general (activități comerciale), astfel cum sunt reglementate de Legea nr. 31/1990, în mod ocult și prin interpuși, în legătură cu ferma agricolă situată în ...., care de facto, îndeplinea rigorile juridice ale unei societăți comerciale cu răspundere limitată, Înalta Curte apreciază că se impun a fi făcute câteva precizări în legătură cu elementul material al laturii obiective a normei de incriminare.

Potrivit dispozițiilor art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 modificată, este sancționată cu pedeapsa închisorii, fapta de efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană, dacă este săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Astfel, scopul normei de incriminare constă în sancționarea încălcării obligației legale de abținere ce incumbă subiectului activ de a nu se situa într-o stare de incompatibilitate, care în cauză, vizează funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice; calitatea de comerciant persoană fizică (art. 82 alin. 1 lit. a) și e) din Legea 161/2013), respectiv calitatea de asociat, membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare sau financiare,

companii naționale, societăți naționale ori regii autonome și desfășurarea de activități comerciale, direct sau prin persoane interpuse (art. 110 rap. la art.102 lit. b) și c) din Legea nr. 161/2013).

Deși, se reține de parchet, că inculpatul G. a exercitat, în fapt, activități specifice calităților de asociat (percepere de dividende), administrator (reprezentarea societății) și director general (activități comerciale), astfel cum sunt reglementate de Legea nr. 31/1990, se constată că probele administrate și chiar cele relevate de procuror în susținerea acuzației nu fac dovada că acea gospodărie din ...., a avut natura juridică a unei societăți comerciale cu răspundere limitată, înregistrată la Registrul Comerțului, în condițiile impuse de art. 5 alin. 2 și 7 din Legea societăților comerciale nr. 31/1990.

Exercitarea „de facto” a activităților de asociat, administrator și director general presupune ca *în drept* această societate să existe, să aibă personalitate juridică dobândită în condițiile Legii societăților comerciale nr. 31/1990 republicată, iar atribuțiile respective să fie exercitate de către o altă persoană decât cea care îndrituită în drept (stabilită prin actul constitutiv/statutul societății, adunarea generală a asociaților și pentru care au fost îndeplinite condițiile de publicitate la registrul Comerțului) a le exercita. Astfel, noțiunile folosite de acuzare pentru a contura natura juridică a gospodăriei de la .... ca fiind „de facto” o societate comercială cu răspundere limitată și activitățile comerciale desfășurate de inculpatul G., specifice calităților de asociat, administrator și director general, nu au acoperire în legea societăților comerciale, doar în conținutul art. 71 alin. 3 din legea specială se face referire la administratorul de drept și de fapt, însă în contextul activităților ce pot fi realizate în cadrul unei societăți comerciale organizată în condițiile legii.

Or, din probele administrate rezultă că, în contextul efectuării unei percheziții la sediul I. S.A. a fost ridicată o convenție datată 5.10.2009, încheiată între G. și P., nesemnată de părți, prin care fiecare se obliga să își aducă aportul la realizarea unei exploatări agricole la ferma de la .... prin creșterea de struți (inculpatul G. cu terenul de 9 ha și implicarea în derularea activităților de angajare a personalului, supraveghere a activităților iar P. cu investițiile financiare și materiale în realizarea obiectivului propus-exploatație agricolă de creștere și valorificare a struților), convenție care însă nu stabilește natura juridică a acestei asocieri, nu a fost semnată de părți și înregistrată la Registrul Comerțului, astfel că, nu poate susține interpretarea procurorului că acea gospodărie din ...., a avut natura juridică a unei societăți comerciale cu răspundere limitată sau că au fost realizate activitățile specifice funcției de asociat, administrator și director general.

Tot pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000, norma penală impune două condiții esențiale, respectiv, operațiunile comerciale să fie efectuate ca acte de comerț și operațiunile comerciale să fie incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe o persoană o îndeplinește.

În lipsa unei definiții legale, în doctrină și jurisprudență s-a statuat că efectuarea de operațiuni financiare înseamnă realizarea unor tranzacții referitoare la bani și la credite și vizează desfășurarea oricărei activități care presupune o plată, o circulație a banilor sau a creditelor și care se circumscriu

activităților și domeniilor limitativ prevăzute de art.1 lit.e din Legea nr. 78/2000, respectiv „operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasamentul mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale”.

Totodată, operațiunea comercială trebuie să fie efectuată ca act de comerț, să constituie un act sau o acțiune de intermediere în circulația banilor, făcută în mod organizat, întrucât, nu orice operațiune financiară este și act de comerț.

Odată cu adoptarea noului Cod civil și a Legii nr. 71/2011 de punere în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, care operează cu noțiunile de „activități de producție, comerț sau prestări de servicii”, actele de comerț și activitățile comerciale vizează operațiunile ce privesc activitățile de producție, comerț sau prestări servicii.

Or, în acest context, operațiunile financiare la care norma de incriminare face referire în conținutul art. 12 lit. a din legea specială trebuie să fie efectuate de un profesionist, incluzând aici și comercianții (art. 8 alin. 1 din Legea nr. 71/2011) în exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ (Nota de studiu nr. 5.494/1.775/V-3/2016, Secția Judiciară a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție).

Având în vedere aceste aserțiuni teoretice, Înalta Curte apreciază că în cauză nu este îndeplinită niciuna dintre cele două condiții cerute de norma penală, respectiv inculpatul G. nu a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț (activități de producție, comerț sau prestări servicii) și care să fie incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o avea în exercitiul funcțiilor de .... și .....

În legătură cu acuzațiile aduse, inculpatul G. în declarațiile date în cursul procesului penal, a recunoscut încheierea unei convenții între acesta și inculpatul P., datată 5.10.2009, pe care însă nu a semnat-o, intenția lor fiind de a realiza o exploatare agricolă de creștere și valorificare a struților, însă nu în vederea realizării unei activități comerciale și obținerii unor foloase, ci întemeiat pe relațiile de prietenie dintre inculpați, cunoscând că inculpatul P. este interesat de a face investiții în zonă.

A mai arătat că, se gospodărea împreună cu soția și cu soacra sa, T. și astfel a hotărât să își realizeze o construcție pe terenul acesteia, a început acea construcție care încă nu este finalizată și, întrucât i-au fost sustrate mai multe bunuri (geamuri, porțiuni din acoperiș) l-a rugat pe G., vecin și prieten de mai mulți ani, să aibă grijă și de terenul soacrei sale și de construcție, acesta din urmă având teren lângă cel al inculpatului, cu o gospodărie în care creștea cu animale (vacă, porci, păsări, capre etc.), necesare pentru asigurarea mijloacelor de subzistență. Știe că în anul 2012 sau 2013 G. a achiziționat de din Transilvania mai multe capre de rasă (60 de capre) achiziții în care nu a fost implicat.

Cunoscând relația de prietenie dintre G. și P., acesta a acceptat să primească în custodie aceste bunuri și o procură din partea lui P. pentru cumpărarea de terenuri agricole în zonă, însă din lipsa banilor P. nu a mai cumpărat teren.

În anul 2009, inculpatul P. achiziționat 60 de struți din Ungaria, un tractor și o remorcă pe care le-a folosit la lucrările agricole și întreținerea struților, bunuri pe care le-a lăsat în custodie lui G. și care au fost achiziționate pe I.. Tot P. i-a angajat pe G. și alte persoane din zonă, cu contracte legale de muncă, la Asociația C...., pentru activitățile desfășurate la gospodărie pentru creșterea și îngrijirea struților.

Produsele obținute la gospodăria de la .... nu au fost comercializate fiind consumate de angajați și familiile lui G. și P. dar și de familia inculpatului.

La rândul său, inculpatul G. în depozițiile date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (15 iunie 2015 și 19 iulie 2016) a arătat că, s-a născut și a crescut în .... iar prin reconstituirea dreptului de proprietate și prin cumpărarea unor terenuri de pe piața liberă a dobândit suprafața de 10 ha teren, învecinat cu suprafețele deținute de T., soacra lui G., care deținea 4,8 ha teren arabil și 1 ha teren forestier. Principala sa activitate o constituie cultivarea terenului și creșterea animalelor, activități din care își asigură mijloacele de subzistență.

Pe G. îl știe de mult timp și în anul 2010 a fost contactat de acesta pentru a-l ajuta pe un prieten de-al său interesat de creșterea struților, context în care s-a întâlnit cu P., în toamna anului 2010, când i-a dat în îngrijire circa 60 de struți. La acel moment înțelegerea a fost ca struții să îi adăpostească în grajdurile aflate pe terenul lui T., teren pe care îl folosea din anul 2008 în baza unui contract de comodat.

Pentru activitățile prestate pentru îngrijirea struților P. i-a încheiat contract de muncă legal atât inculpatului cât și altor 4 localnici, au fost remunerați cu o sumă egală cu venitul minim pe economie, contracte încheiate pe Asociația C.....

La momentul când se ocupa de struții lui P., avea în gospodăria sa mai multe animale: vaci, porci, oi, capre și cai, în anul 2011 achiziționase din jud. Alba 60 de capre de rasă (alpină franceză, zanen, mursiana granandină) pe care le îngrijea și le-a declarat la Direcția Sanitară a jud. ....

Pentru derularea activității, P. a adus la fermă un tractor, o remorcă și a efectuat lucrări de reabilitare a grajdurilor aflate pe terenul lui T.. P. și T. nu veneau des la fermă, iar produsele de origine animală obținute în gospodărie și legumele obținute pe terenurile exploatate de acesta au fost folosite pentru consumul în familie și o parte date lui G. și P. care, din câte știe, le dădea prin acel ONG copiilor nevoiași din zonă.

Din exploatarea struților nu au fost obținute decât ouă care au fost consumate de angajații de la fermă iar 50 de ouă au fost trimise la Giurgiu pentru eclozare, dar li s-a comunicat că nu conțin embrioni și nu au mai trimis altele.

În anul 2012, P. a vândut unei persoane din Giurgiu, numitul P., circa 20 de struți în schimbul unei cantități de lucernă necesară pentru a hrăni ceilalți struți, însă acea persoană nu mai livrat lucerna.

A mai arătat că mențiunile din evidențele Primăriei T. privind situația animalelor din gospodărie comunicate DNA, la solicitarea acestei instituții nu sunt reale pentru că menționează existența struților la fermă din sem I al anului 2010, or, aceștia au fost aduși în luna octombrie 2010. La Primăria T. nu a depus

nicio declarație privind situația animalelor din gospodăria sa, doar la Direcția Sanitar Veterinară ....., pe care o avea și medicul veterinar din .....

Referitor la vânzarea caprelor către G. a arătat că, inițiativa i-a aparținut dată fiind starea sa de sănătate, însă nu a vândut aceste capre ci le-a dat în exploatare lui B. pe care o știa din zonă că se ocupă cu creșterea caprelor.

Niciodată nu a pretins că ar fi proprietarul bunurilor reprezentând investiția făcută de P. (tractorul și remorca sau a struților), întrucât nici nu putea, fiindcă figurau înregistrate pe I. S.A. Nu putea să pretindă nici calitatea de proprietar al terenului lui T. câtă vreme rezulta din acte acest lucru iar impozitele și dividendele reveneau proprietarului.

Apărările inculpaților G. și G. au fost susținute parțial de depozitia inculpatului P. din cursul urmăririi penale și confirmate, în tot, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești, în care a arătat că, la sfârșitul anului 2008 - începutul anului 2009, a avut inițiativa înființării C. (unde avea calitate de președinte), membră a Camerei de Comerț și Industrie a României. Întrucât, la înființare era necesar ca membrul fondator să fie și o societate comercială care ar fi putut susține din punct de vedere financiar existența C....., în calitate de acționar majoritar la I. SA și inițiator al proiectului, a adus aceasta societate în acțiunea de înființare a Camerei de Comerț menționate. Având natura juridică a unui ONG, obiectivul acestuia era de a întrajutora persoanele defavorizate din anumite zone, cu referire la București, Gorj, Giurgiu, Mehedinți, dar și de a iniția relații cu firme din afara spațiului european, cu referire la Japonia, pentru a derula relații comerciale în România sau pentru a facilita locuri de muncă pentru persoanele din aceste zone în spațiul național. Pentru ca avea nevoie de resurse materiale în susținerea activității camerei de comerț și industrie al cărui inițiator era, s-a gândit că ar putea înființa o fermă pentru „a ajuta cu produse”, sens în care s-a consultat și cu prietenul său G., pentru că erau din aceeași zonă. A apreciat, la acel moment, că un avantaj l-ar reprezenta creșterea struților, au luat decizia ca la viitoarea fermă să se ocupe și de acest sector, respectiv creșterea struților.

Astfel, a purtat o discuție cu G. pentru a înființa o fermă, acesta i-a comunicat că lângă terenul său din .... are teren și inculpatul G. în suprafață de circa 2 ha și l-ar putea ajuta în realizarea unei gospodării tip fermă. În acest context, s-a încheiat convenția din 5.10.2009, desemnată de părți, de care inculpatul a și uitat având în vedere că era prieten cu G. și au făcut o înțelegere nu mai avea importanță acel act.

Inculpatul a arătat că, a cumpărat 60 de struți (20 de familii) și 20 pui de struț, un tractor și o remorcă, că a făcut reparații la adăposturile pentru struți și că a lăsat în custodie aceste bunuri lui G., bunuri care au fost achiziționate pe societatea I. S.A. și în patrimoniul căreia au rămas. A mai arătat că, a încheiat G. și alte cinci persoane contracte de muncă legale, înregistrate pe Asociația C....., pentru activitățile desfășurate de la fermă și îngrijirea struților.

Referitor la produsele obținute în gospodărie a precizat că, o parte, au fost date sub formă de ajutoare sociale persoanelor defavorizate din zonă și, o parte, au fost împărțite între cei care lucrau la fermă și familiile lor.

Susținerile inculpatului din cursul urmăririi penale privind primirea unor bunuri alimentare de la fermă, în fiecare săptămână, în valoare de circa .... euro

pe lună (gâște, rațe, fructe, carne de porc, ouă de struț și găină) nu sunt susținute de probele administrate, astfel cum se va detalia în cele ce urmează.

Astfel, folosința de către G. a terenului, aparținând lui T. (fiind fără relevanță penală împrejurarea că semnarea titlului de proprietate s-a făcut de către G. în perioada cât era prefect al jud. Gorj) s-a realizat în baza contractului de comodat autentificat sub nr. 3977/16.10.2008 la BNP R. (fila 273, vol.10d.u.p.) încă din anul 2008, fapt ce face credibile susținerile inculpatului G. referitoare la împrejurările în care l-a rugat pe G. să se ocupe de gospodăria soacrei sale, ale inculpatului G. că interesul său era de a obține mai mult teren, întrucât la acel moment deținea în jur de 50 de vaci, și infirmă aprecierea parchetului că încă de atunci, când nici nu se inițiasse vreo discuție legată de constituirea unei ferme de către G., nefiind încheiată nici acea convenție datată 5.10.2009 și nesemnată de părți, se încerca disimularea proprietarului și a proprietății fermei de la B....

Cât privește investiția făcută de P. la ferma de la B.... aceasta este dovedită de înscrisurile aflate la dosar, respectiv, documentele contabile ale SC ICEP E. SA în legătură cu achiziționarea la 4.07.2010 de către societate, de la M., a unui număr de 60 struți și 20 pui de struți, în valoare totală de .... euro (contractul de vânzare cumpărare din 4.07.2010), animale înregistrate de G. în Registrul agricol al Primăriei T. (cod de exploatare ...), pe care le-a primit în custodie de la P. potrivit contractului de custodie din 24.09.2010, semnat de părți (filele 6-24, 80-89, vol.5 d.u.p.), documentele privind investițiilor în curs la ferma de la B.... cu referire la un tractor, o remorcă și materiale necesare refacerii adăposturilor, cheltuielile cu forța de muncă a celor șase persoane ce prestau activități la gospodăria din ....., angajate la Asociația C.....

Această investiție nu a fost făcută pentru a-l capacita pe G. în vederea traficării influenței pentru obținerea unor contracte comerciale în domeniul energiei de către P. pentru argumentele expuse pe larg la pct. 3.2.4. din hotărâre, ci pentru a-și satisface propriul interes legat de susținerea din punct de vedere financiar a C...., scop în care a și înființat asociația, de a întrajutora persoanele defavorizate din anumite zone, cu referire la București, Gorj, Giurgiu, Mehedinți și de a iniția relații cu firme din afara spațiului european, cu referire la Japonia.

Totodată, înscrisurile care atestă achiziționarea a cei 60 de struți și 20 de pui struți de către I. S.A. de la M. confirmă și susținerile inculpatului G. privind data la care au fost aduși struții de P. la fermă, în semestru II al anului 2014, contrar celor menționate în Registrele întocmite de Primăria T. la solicitarea DNA, astfel că, este reală susținerea inculpatului că datele din acele registre privind efectivul de animale din gospodăria lui G. nu corespund realității, împrejurare dovedită și de depozițiile martorilor audiați care au fost la gospodărie de la B. și au putut constata personal câte și ce fel de animale se aflau în gospodăria inculpaților în perioada 2010-2015.

În legătură cu activitățile desfășurate în cadrul gospodăriei de la B., locația acesteia, proprietarul animalelor și al bunurilor folosite la activitățile agricole și pentru îngrijirea animalelor, martorul T., medic veterinar, în depozițiile date în cursul procesului penal (din 2 februarie 2015 și 16 iunie 2017) a arătat că, G. avea o exploatare zootehnică în ....., că a apelat la serviciile sale o singură dată când a cumpărat din jud. Alba mai multe capre de rasă și, în

acest context, martorul a făcut înregistrările în exploatarea lui G., pentru animale mature fiind necesar acel marcaj, însă nu cunoaște dacă caprele au fost vândute ulterior și nici nu i-a solicitat acel aviz sanitar veterinar necesar pentru vânzare. De altfel, nici nu a emis vreun aviz sanitar pentru G. pentru vânzarea vreunui produs agricol de la ferma acestuia.

Știe că anterior anului 2000, G. a deținut mai multe vaci (vreo 30 de vaci) și atunci martorul a înregistrat aceste animale în exploatarea lui G.. Din zvon public a auzit că terenul folosit de G. nu ar aparține acestuia ci lui G. iar în legătură cu ferma unde G. avea animalele a arătat că era de dimensiunea unei gospodării țărănești mai extinse.

Și martorul C., medic veterinar din anul 2012 în cadrul circumscripției veterinare a comunei .... a menționat în declarațiile date (din 28 ianuarie 2015 și 15 septembrie 2017) că, a fost la gospodăria lui G. în câteva rânduri pentru a vaccina animalele, că în acea gospodărie care știe că aparținea lui G. se aflau se aflau 3 cai, două exemplare de rasă comună și un ponei, 2 bovine, aproximativ 60 de capre din 3 rase: alpina, franceză, zanen și moursiană și aproximativ 20 de capre tinere (din anul 2012), porci vietnamezi, din care două exemplare adulți și 10-15 pui, între 7-10 porci obișnuiți, păsări, respectiv găini, rațe, găște, câțiva păuni și struți, aproximativ 3 familii (o familie fiind formată dintr-un mascul și 2-3 femele), însă pentru struți nu a acordat asistență veterinară.

Pe inculpatul G. l-a cunoscut la fermă și i-a fost prezentat de G. ca fiind un prieten al său. Singura discuție despre struți purtată cu G. a vizat faptul că animalele își răneau ciocul într-un gard de sârmă și trebuiau sacrificate și că ar fi trimis ouă la eclozat, în Giurgiu.

La fermă lucrau și alte persoane din sat dar nu știe cine era angajatorul și nu a emis niciodată vreo autorizație sanitar veterinară lui G. necesară în cazul comercializării produselor agricole și animale din gospodărie.

Referitor la vânzarea unor capre către SC G., proprietatea lui G. a precizat că a întocmit acele formulare de mișcare F2, ce cuprindeau mențiuni diferite, în sensul că proprietarul animalelor rămânea același pe perioada exploatării animalelor într-o altă locație.

De asemenea, martora A. a precizat atât la urmărire penală cât și în fața instanței de judecată, în declarațiile din data de 16 iunie 2017 și 28 ianuarie 2018 și, că a mers în vizită la ferma de la B. împreună cu copiii, la invitația lui G., în anul 2013, că a văzut câteva exemplare de capră din rasa alpină franceză și saneen al căror proprietar știe că este G., întrucât a acordat consultanță unui client într-un proiect pe fonduri europene. Nu știe cine este proprietarul fermei de la B..

În opinia martorei, la B. era o exploatare în gospodărie și nu de tip comercial pentru că nu era o înregistrare la DSVSA.

De asemenea, martorul S. (19 ianuarie 2018) a arătat că G. deține terenul învecinat cu T. că la fermă a văzut câțiva struți, vaci, porci, găini, rațe, câțiva păuni, animale care se regăsesc într-o gospodărie mai mare. Martorul a mai arătat că G. avea un tractor și o remorcă de la o firmă din București pe care o folosea în exploatarea struților, iar G. era proprietarul unui tractor mai mic. Nu știe să fi fost comercializate produsele de la fermă.

Prin depozițiile lor, martorii confirmă atât împrejurarea că activitatea desfășurată la B. era aceea specifică unei gospodării cât și faptul că inculpatul G. deține o parte din animale, că niciun moment acesta nu a încercat să își atribuie proprietatea altor bunuri decât a celor care îi aparțineau, astfel cum rezultă și din evidențele direcției sanitar veterinar.

Martorul P. care a achiziționat în anii 2009 sau 2010 în jur de 15 struți a arătat în declarațiile sale (din 1 iulie 2015 și 2 februarie 2017) că intenționa să cumpere struți și a discutat cu G., în perioadă când au fost colegi în Parlament, iar G. i-a spus că sunt greu de întreținut. Fiind pasionați amândoi de animale a convenit cu acesta să ia 15 struți, a luat animalele de la o fermă din B. unde a discutat cu o persoană în vârstă, însă nu știa că ferma aparține lui G., urmând să dea lucernă în schimb însă nu a livrat decât o parte din lucernă. Îl știe pe P. dar nu știe dacă struții erau ai acestuia și nu își aduce aminte dacă au purtat vreo discuție în acest sens.

Împrejurarea relatată în cursul urmăririi penale referitoare la plata sumei de 9.000-10.000 lei unei persoane de la ferma de unde a luat struții, nu este reală și s-a datorat faptului că la acel moment se afla în executarea unei pedepse și nu a citit depoziția, doar a semnat-o.

A arătat că în opinia sa ferma de la B. era o gospodărie și nu fermă de producție, prin comparație cu o fermă de creștere a struților cunoscută de martor care avea în jur de 1000-2000 de struți și abatorizare.

În legătură cu aceste împrejurări relevante sunt și depozițiile martorilor P. și B., persoane care au fost implicate în activitatea de identificare a unei surse de apă pentru construcția unui puț și care au arătat, în cursul cercetării judecătorești (15 septembrie 2017 și 2 octombrie 2017) că, la ferma din B., unde G. avea construită o casă de locuit, nu au văzut ce animale erau și nici alte persoane care să se ocupe de fermă, singura persoană pe care au văzut-o a fost inculpatul G. dar nu pot preciza ce activități desfășura la fermă. În plus, martorul P. a precizat că aspectele consemnate de procuror în declarația din cursul urmăririi penale (28 ianuarie 2015), cu referire la numărul struților și animalelor aflate la ferma aparținând lui G., nu corespunde realității, fiind posibil o eroare de consemnare, întrucât spațiul de la ferma din B. nu permitea creșterea nici a unui număr de 40 de struți cu atât mai mult a 200 de struți, a semnat acea declarație fără să citească întrucât nu a avut ochelarii la el.

Această precizare a martorului nu poate fi primită în contextul în care prin semnarea depoziției și-a asumat conținutul ei, însă instanța apreciază că aspectele relatate de martor și consemnate în declarația de la urmărire penală nu sunt susținute de materialul probator administrat în cauză care face dovada că P. a achiziționat în anul 2010, un număr de 80 struți, prin urmare, nu era posibil ca în perioada 2010-2012 să fi existat un număr așa mare de exemplare în condițiile în care o parte au fost dați martorului P. iar ouăle nu au putut fi eclozate întrucât nu conțineau embrioni, aspect confirmat și de martorul S..

Relevantă sub aspect probator prezintă și depoziția martorului N., dată în cursul urmăririi penale (din 22 iunie 2015, în cursul cercetării judecătorești s-a constatat imposibilitatea obiectivă de audiere a martorului dată fiind starea de sănătate precară ce împiedică deplasarea acestuia) în care a arătat că, îi cunoaște pe G. și P., de la acesta din urmă a aflat că a făcut o fermă pe terenurile ce

aparțineau soacrei lui G., pe care creștea struți, sens în care a și achiziționat coji de semințe de la martor, pentru a hrăni struții, martorul deținând la acea vreme o fabrică de ulei.

În legătură cu activitățile desfășurate la ferma din B. martorii A., P., C. au arătat, în mod constant, în cursul procesului penal, că cel care i-a angajat la ferma de la B. a fost P., contractul fiind încheiat pe Asociația C..., că la fermă se ocupau de creșterea și îngrijirea struților, că în gospodărie avea animale și G. iar produsele de origine animală (lapte, brânză, ouă de struț ș.a.) și produsele vegetale erau împărțite între ei și familiile lui G., G. și P., aceștia veneau mai rar la fermă. Au mai arătat martorii că, parte din produse erau folosite de P. pentru a fi împărțite copiilor nevoiași din zonă, prin Asociația C.. În plus, martorul A. a arătat că știe că un tractor și o remorcă de la fermă aparțin lui P., iar G. avea și el o platformă și două căruțe.

Și martorii B., C. și B. în depozițiile lor au arătat că, la B. era o gospodărie, existau animale fiind o fermă de agrement, martorul B., primar al com. T., precizând că terenurile din gospodăria de la B. aparțin lui T., că pe aceste terenuri există o construcție și câteva anexe iar unul dintre vecini este G., persoană ce deține și mai multe parcele în zonă. Știe că animalele de la fermă aparțin lui G. pentru că a verificat telefonic registrele agricole pe anii 2013, respectiv 2010, atunci când a fost audiat la DNA, aspect confirmat și de înscrisurile transmise ulterior, dar nu știe cui aparține gospodăria de la B..

La locația de la B. erau animale puține (un cal, o vacă, câteva păsări, câțiva struți), astfel că nu se poate aprecia că este o fermă.

Înalta Curte reține, totodată, că nu este îndeplinită nici condiția cerută de norma de incriminare ca operațiunile financiare săvârșite ca acte de comerț să fie incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană și să fie săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, indiferent dacă scopul a fost sau nu atins, prin urmare, realizarea actelor operațiuni nu poate contura elementul material al infracțiunii prev. de art. 12 lit.a din Legea nr.78/2000.

Astfel, niciunul dintre martorii audiați în cauză nu susține împrejurarea relevantă de procuror a implicării inculpatului G. în activitățile de gestionare, administrare și efectuare a unor operațiuni financiare ca acte de comerț. Așa cum s-a arătat, martorii A., P., C. și inculpatul G. au arătat că persoana care i-a angajat a fost numitul P., în contextul investițiilor făcute și a interesului pe care acesta îl avea în dezvoltarea relațiilor comerciale în zonă.

Implicarea inculpatului G. în realizarea lucrărilor de foraj pentru identificarea unei surse de apă a fost relevantă de martorii P. și B. și nu poate avea natura unei gestionări și administrări a fermei, câtă vreme nu s-a dovedit existența unei societăți comerciale în vreuna din formele de organizare prevăzute de legea specială, iar interesul inculpatului era justificat și firesc în condițiile în care a început construcția unei case de locuit pe acel teren și folosința apei este necesară oricărei gospodării.

În același registru se înscriu și acțiunile întreprinse de inculpatul G. de a solicita și obține necesarul de lemne pentru încălzirea construcției amplasate pe terenul de la B..

Împrejurările în care inculpatul G. a omis să menționeze în declarația de avere suprafața de pădure, pusă la dispoziția lui G. prin contractul de comodat, au fost analizate pe larg în cadrul pct. 3.2.1. și nu au relevanță sub aspectul acestei acuzații.

Cât privește implicarea inculpatului G. în obținerea serviciilor de incubare și eclozare a ouălor de struți și tăbăcirea pieilor de struț, apreciate de acuzare ca fiind operațiuni comerciale ca acte de comerț, Înalta Curte constată că probatoriul administrat nu a dovedit nicio implicare a inculpatului în astfel de activități.

În acest sens, martorii S. și S. au arătat în declarațiile date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 28 ianuarie 2015, 1 iulie 2015 și 16 iunie 2017, respectiv din 26 ianuarie 2015, 9 martie 2015 și 16 iunie 2017) că, l-au cunoscut pe G. în urmă cu 10 ani fiind implicați în proiectul „Repopularea României cu dropii” proiect care nu s-a mai finalizat. Dețin în .... o societate care se ocupă și de tăbăcire pieilor de struți dar, în principal, de eclozarea ouălor de struț. Nu au eclozat ouă pentru G. pentru că au primit doar 2-3 ouă de la acesta și nu conțineau embrioni. Martorul S. a arătat că îl cunoaște pe P., au participat împreună la seminarii pentru valorificarea energiei regenerabile, nu știe dacă avea struți. Este real ce a declarat la urmărire penală în sensul că, a primit de la P. sau G. câteva ouă de struț și au ieșit 5-7 pui pe care i-a dat la fermă, dar nu au încheiat vreun contract de prestări servicii. A mai arătat martorul că, a fost la ferma lui G. din B. dar era o mini grădină zoologică și nu o fermă sau gospodărie.

Referitor la discuțiile purtate de inculpatul G. privind popularea unei bălți cu păstrăv, martorul D. a arătat că, a mers la ferma de la B., la solicitarea unor prieteni, pentru a-și exprima o opinie cu privire la posibilitatea populării unei bălți cu păstrăv, în condițiile în care martorul se ocupa cu creșterea și comercializarea păstrăvului pe piață. A verificat sursa de apă și a constatat că balta nu oferea condiții pentru populare cu păstrăv, i-a comunicat acest lucru lui G., persoană pe care a identificat-o în sala de judecată. La fermă s-a întâlnit și cu G. căruia i-a transmis același lucru. În opinia martorului locația de la B. nu era o fermă organizată ci o locație unde se creșteau câteva animale (2-3 struți, porumbei, rațe, măgar etc).

Totodată, discuțiile purtate de inculpatul G. cu martorul P. în legătură cu achiziționare unui număr de 9-15 struți, în condițiile relevate de martor, nu reprezintă o negociere a unei activități comerciale având în vedere că nu s-a stabilit termenii acestei tranzacții, remiterea animalelor s-a făcut de G. care arătat că l-a anunțat pe P. și s-a stabilit ca în schimbul struților să fie dată lucernă, hrană necesară pentru hrănirea struților de la fermă.

Relevantă sub acest aspect este depoziția martorului N. din cursul urmăririi penale care a arătat că cel care a achiziționat șprot pentru hrana struților a fost P. care i-a și comunicat că are aceste animale la o fermă din B..

În legătură cu pretinsa negociere realizată de inculpatul G. în încheierea contractului de exploatare a animalelor, dintre G. și SC G. privind darea în exploatare a unui număr de 100 capre de rasă, pe o perioadă de 5 ani, Înalta Curte constată că probele administrate nu fac dovada că activitățile pretins a fi

desfășurate de inculpat se circumscriu sferei operațiunilor economice ca acte de comerț.

În legătură cu acest aspect inculpatul G. a precizat că a achiziționat aceste capre în cursul anului 2011, când a cumpărat un număr de 60 de capre de diferite rase (rasa zanen, alpină franceză mursiana granadină) din jud. Alba, aspect confirmat atât de martorii T. și C., medici veterinari care au realizat înscrierea exemplarelor în evidențele direcției sanitare, a aplicat marcajele necesare exemplarelor adulte și au întocmit formularul de mișcare dintr-o exploatație în alta „F2” cât și înscrierile aflate la dosar, formularele „F2”, evidențele animalelor înregistrate de proprietari la direcția sanitar veterinară din comună (filele 240-256, 368-378, vol. 10 d.u.p.).

Cât privește încheierea contractului 1/21.01.2015 dintre G. și SC G. SRL (filele 369-373, vol. 10 d.u.p.), susținerile inculpatului G. privind motivele medicale care l-au determinat să încheie acest contract și lipsa de implicarea a lui G. în această activitate, sunt confirmate și de martora B..

În acest sens, martora B. a arătat, în mod constant, în declarațiile date în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 27 ianuarie 2015 și 2 octombrie 2017) că, din anul 2012 a fost administrator la SC G. și asociat, împreună cu C. și R., iar pe G. l-a cunoscut în perioada 2013-2015, în timpul derulării unei afaceri personale a martorei. Cunoaște că G. avea o exploatație de animale în ....., în jur de 80-100 capre de rase diferite iar, în anul 2014, datorită unor probleme de sănătate ale acestuia a fost de acord să preia în exploatație caprele, sens în care s-a încheiat contractul de exploatație nr.1/2015. Contractul prevedea ca societatea G. să exploateze animalele, au fost întocmite formularele de mișcare și avizele sanitar veterinarie iar, după ce s-a încheiat perioada de exploatare, a restituit caprele proprietarului, respectiv lui G.. Nu a purtat cu altă persoană vreo discuție în legătură cu acest contract de exploatare a animalelor în afară de G..

Pe G. îl cunoaște însă nu au discutat în legătură cu exploatarea caprelor primite de la G..

A primit numărul de telefon a lui G. de la G., însă într-un alt context, când martora intenționa să deschidă un magazin în Carrefour ....., Discuția telefonică din septembrie 2014 a fost purtată cu G. dar în vederea realizării unei forme de asociere la nivel local a producătorilor agricoli și crescătorilor de animale, acesta fiind și sensul discuției relevată de procuror privind depunerea unor acte la Registrul Comerțului pentru cooperativa agricolă.

În opinia martorei, prin compararea cu ferma deținută de aceasta, ferma de la B. este un loc de relaxare, G. fiind un pasionat al grădinăritului.

Martorul C. a arătat în fața instanței, în declarația din data de 2 octombrie 2017, că nu cunoaște nimic în legătură cu modalitatea în care s-a negociat contractul de exploatație și dacă acest contract a fost încheiat de dintre B. cu G.. Aspectele relevate în conținutul declarației din 27 ianuarie 2015, date în fața procurorului, privind ridicarea unor capre de la ferma din B., care ar fi aparținut lui G., modalitatea în care s-a realizat negocierea contractului de exploatație a animalelor nu sunt împrejurări pe care martorul să fi cunoscut personal ci a dorit să spună că știa anumite aspecte de la B. și a încercat să explice mecanismul în cazul acestor exploatații de animale.

În legătură cu ferma de la B. acesta a precizat că a fost de mai multe ori la acea locație, îi cunoaște pe G. și G., însă nu știe cui aparține ferma, dar a văzut mai multe rase de animale, în număr redus (găini, capre, aprox. 30 de struți, găște, porumbei etc.), dar nu era o fermă care să realizeze o activitate economică ci o gospodărie.

Nici convorbirile telefonice și în mediul ambiantal relevate de procuror nu susțin acuzațiile aduse inculpaților G. și G., acestea fac dovada că între G. și martorii din cauză au fost purtate discuții privind depunerea unor acte la Registrul Comerțului, comunicarea numărului de telefon a inculpatului G. și privind proprietarul struților (cu referire la P.), însă nu conturează alte circumstanțe factice în susținerea acuzației decât cele la care martorii au făcut referire și le-au explicat în conținutul declarațiilor.

Ca atare, având în vedere că niciuna din probele administrate nu face dovada implicării lui G. în negocierea și încheierea contractului privind exploatarea animalelor dintre societate G., reprezentată de B. și G., Înalta Curte apreciază că nu poate fi susținută acuzația privind exercitarea de activități comerciale ca acte de comerț de către G. și nici a realizării actelor de complicitate de către G. în sensul ajutorului dat inculpatului G. de a disimula dreptul de proprietate asupra acestor bunuri.

Tot în dovedirea activităților desfășurate de inculpatul G. în realizarea elementului material al infracțiunii prev. de art 121 lit.a din legea specială, în actul de sesizare se reține că, acesta a încercat înstrăinarea și a altor bunuri (capre), pe relația cu B. - F., relevată în acest sens fiind denunțul din data de 23.02.2015 a lui G., depozițiile martorilor B. și F., convorbirile telefonice și orice tip de comunicații privind întâlnirea dintre G. și B..

Sub acest aspect, Înalta Curte constată că aspectele relevate de G. în conținutul denunțului formulat la data de 23.02.2015 (filele 284-290, vol. 4 d.u.p) cât și în conținutul declarațiilor din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 10 martie 2015 și 2 februarie 2017) în legătură cu intenția inculpatului G. de a înstrăina capre și solicitarea adresată martorului de a încheia un contract de vânzare cumpărare în acest sens între G. și F., prin intermediul lui B., nu sunt susținute de niciun mijloc de probă.

Astfel, în depozițiile sale din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (din 10 martie 2015 și 2 februarie 2017), martorul F. a precizat că pe G. l-a văzut o singură dată când a fost însoțit de B., pe care îl știe de 5 ani de zile. Nu știe care sunt relațiile dintre G. și B., dar acesta din urmă, în cursul anului 2014 l-a contactat să îi comunice că este în zonă cu G. și dacă ar putea să treacă pe la ferma din C.... a martorului. A doua zi, B. împreună cu G., o persoană, D., au venit la ferma martorului, s-au purtat mai multe discuții cu G., cu caracter general, posibil și legate de struți.

După câteva săptămâni a fost sunat de B. care i-a comunicat că G. ar avea capre de vânzare, că acesta are probleme financiare și că prețul unei capre este de 500 euro. Martorul nu a intenționat să cumpere capre iar, ulterior, când s-a întâlnit cu B., acesta insista în încheierea unui contract de vânzare cumpărare, martorul a cerut anumite informații legate de animale, pe care B. nu le cunoștea. Tot în legătură cu achiziționarea caprelor a fost sunat și G. care i-a comunicat că se va ocupa de încheierea contractului dintre martor și T.. Martorului i s-a părut

nejustificată insistența lui G. și din experiență știe că pentru o asemenea vânzare nu avea nevoie de un contract. Mai mult, avea angajați consilieri la societatea sa și se putea consulta cu aceștia, nu avea nevoie de serviciile martorului G..

Martorul a mai arătat că nu a discutat niciodată cu G. despre încheierea acestui contract iar dacă era necesar să îl împrumute pe G. cu bani ar fi făcut un contract de împrumut cu acesta.

Nu este lipsit de relevanță nici faptul că martorul a arătat că, în perioada cât s-a discutat de încheierea contractului, a fost citat la DNA unde s-a întâlnit cu G. care, încercând să îl intimideze, i-a spus că este cercetat pentru grup infracțional organizat și trebuie să facă declarații cu privire la G..

Faptul că în legătură cu încheierea acestui contract de vânzare cumpărare despre care martorul G. a relatat în conținutul denunțului, nu s-a discutat niciodată cu G., în contextul arătat de denunțator, este confirmat și de martorul B. în declarațiile date (din 10 martie 2015 și 2 februarie 2017).

De altfel, chiar martorul G. a precizat că nu a purtat o asemenea discuție cu G., însă a apreciat că B. și F. au discutat cu G. și intenționează să îl ajute pe acesta date fiind dificultățile financiare prin care acesta trecea, fără a se baza în această apreciere pe un element cert care să o confirme.

Ceea ce trebuie remarcat este faptul că pretinsa intenție de vânzare a caprelor în scopul ascunderii proprietății bunurilor de la ferma din B., vizează exemplare de rasă, în contextul în care din actele și lucrările dosarului rezultă că, singurele capre aflate la gospodăria din B. erau ale inculpatului G., potrivit mențiunilor din registrul agricol și evidențelor sanitar veterinar, animale care au fost date în exploatare de G. societății G. din data de 25 ianuarie 2015, pe o perioadă de 5 ani și pentru care se realizase deja presupusa activitate infracțională a lui G. (în modalitatea negocierii și încheierii contractului). Or, în acest context, aspectele relevate de martorul denunțator G. cu referire la intenția de încheiere a unui contract în luna februarie 2015 de către G., nu sunt susținute de materialul probator administrat în cauză.

Referitor la convorbirile telefonice și alte forme de comunicare de la distanță, precum și planșele foto privind întâlnirile dintre G. cu inculpatul P., martorul C. și inculpatul D., relevate de procuror în susținerea acuzațiilor aduse inculpaților G. și G., se constată că acestea confirmă doar împrejurarea că inculpatul G. s-a întâlnit cu acele persoane și au fost purtate convorbirile invocate de acuzare, aspecte ce nu au fost contestate de niciuna dintre părți, însă nu oferă alte elemente sub aspect probator, decât cele relatate de inculpați și martori în conținutul depozițiilor și cele ce rezultă din înscrisurilor aflate la dosar, astfel că nu pot susține acuzațiile imputate inculpaților.

De asemenea, discuțiile telefonice și prin sms dintre B., G. și F. referitoare la vânzarea unor capre și aspecte legate de încheierea unui contract între două persoane fizice, inclusiv convorbirea telefonică din data de 21.01.2015, ora 8:24:08 – 08:25:10 au loc în contextul în care cercetările au fost derulate deja în cauză *"niciun post nu a difuzat că el are atâtea capre"* și nu oferă alte elemente de noutate sub aspectul acuzațiilor decât cele precizate de martori în depozițiile date, nefiind lipsită de relevanță nici împrejurarea că sub aspectul instigării la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată față de B. în legătură cu acest contract, cercetările au fost disjuncte și fac obiectul unui alt dosar.

Față de toate aceste argumente, Înalta Curte apreciază că din probele administrate în cauză nu rezultă că activitățile realizate de G. în cadrul fermei de la B. sunt operațiuni ce privesc activitățile de producție, comerț sau prestări de servicii (operațiuni financiare ca acte de comerț), incompatibile cu funcția de .... și .... și că au fost efectuate în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, astfel că, întemeiat pe dispozițiile art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală va dispune achitarea inculpatului G. pentru săvârșirea infracțiunii de efectuare de operațiuni economice ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000).

Totodată, probele administrate nu au făcut dovada că prin acțiunile sale inculpatul G. l-a ajutat pe inculpatul G. să disimuleze proprietatea terenului și bunurilor aflate în gospodăria din ...., dimpotrivă, acțiunile sale au fost justificate de calitatea de proprietar a unora dintre bunuri (capre, vaci, porci și alte animale aflate la fermă, cu excepția struților), de custode a altor bunuri (reprezentând investițiile făcute de P.) sau de realizare a acțiunilor de exploatare a terenului în baza contractului de comodat încheiat cu T., prin urmare, nu se poate aprecia că realizează conținutul constitutiv al laturii obiective a complicității.

În consecință, întemeiat pe dispozițiile art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală va dispune achitarea inculpatului G. pentru complicitate la infracțiunea de efectuare de operațiuni economice ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000.

**Distinct de aceste acuzații, la încadrarea în drept dată faptelor în sarcina inculpatului G. se reține și comiterea infracțiunii de spălare de bani, faptă prev. de art. 29 lit. b din Legea nr. 656/2002 modificată,** constând în aceea că, în perioada 2010 – 2015, cu intenție, *a ascuns și disimulat adevărata natură a provenienței și proprietății* fermei din ...., și drepturilor asupra acesteia (care, de facto, era o societate comercială cu răspundere limitată aparținând inculpatului G.), respectiv a beneficiilor rezultate, în cuantum de .... lei, prin asumarea rolului de proprietar ocult al acesteia, cunoscând că provin din săvârșirea infracțiunii prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000.

În descrierea faptei de la pct. 4 procurorul nu face nicio referire la activitățile concrete întreprinse de inculpatul G. în legătură cu disimularea provenienței bunurilor și proprietății fermei din B. sau a beneficiilor rezultate, în cuantum de .... lei care să contureze elementele de tipicitate ale infracțiunii de spălare de bani, ci reține că disimularea ar fi fost realizată prin asumarea rolului de proprietar ocult al acestor bunuri (mobile și imobile), cunoscând că provin din infracțiunea prev. de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000. Aceleași activități pretins a fi realizate de inculpat în ascunderea provenienței proprietății fermei de la B. și a beneficiilor realizate ( bunuri reprezentând investițiile făcute la fermă de P. și drepturile salariale pentru cei șase angajați la fermă, printre care și inculpatul G.) se regăsesc și în descrierea actelor de complicitate la infracțiunea prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 modificată, de la pct. 4 din actul de sesizare.

Or, este greu de înțeles din conținutul acuzației aduse inculpatului G. la secțiunea „în drept ” cum a fost posibilă disimularea proprietății unor bunuri mobile și imobile pentru care existau înscrisuri doveditoare ce atestau fără echivoc proprietarii acelor bunuri, calitatea în care inculpatul G. exploata acele terenuri (proprietatea sa și și ale lui T.), folosea bunurile mobile (reprezentând investiția făcută de P.) în activitățile desfășurate la ferma de la B. și cum ar fi putut să disimuleze beneficiul unor drepturi salariale obținute de lucrătorii de la ferma din B., printre care și cele obținute de inculpat, în condițiile în care erau încheiate contracte legale de muncă de către Asociația C.....

În analiza acuzației adusă inculpatului G., Înalta Curte reține însă, că obiectul material al infracțiunii de spălare de bani îl constituie bunurile asupra cărora se exercită elementul material al infracțiunii și care provin din comiterea unei infracțiuni. Or, în cauză, bunurile a căror proveniență se pretinde că a fost disimulată (actele juridice care atestă un titlu ori un drept de proprietate al acestora, investițiile făcute la ferma din B. de către P. și beneficiile salariale necuvenite) nu s-a dovedit că au făcut obiectul unei infracțiuni (unde inculpatul G. a avut calitatea de complice), fiind dispusă o soluție de achitare sub aspectul comiterii a unor infracțiuni de corupție prev. de art. 12 lit.a din Legea nr.78/2000 modificată, întemeiat pe dispozițiile art. 16 lit. b teza I Cod procedură penală, fapta nu este prevăzută de legea penală, pentru argumentele arătate la pct. 3.2.5 din considerentele hotărârii.

Ca atare, întrucât în cauză nu s-a dovedit că bunurile a căror proveniență se pretinde că a fost disimulată au făcut obiectul unei infracțiuni, Înalta Curte constată că nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani și, întemeiat pe dispozițiile art. 396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală, va achita pe inculpatul G. pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr.656/2002, modificată.

**3.2.6. Acuzațiile de constituire de grup infracțional organizat (în forma constituirii și în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate, prev. de art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal), reținute în sarcina inculpaților G., B. și D. (pct. 5 din rechizitoriu, filele 106-127).**

S-a reținut în actul de sesizare că, în încercarea de a-și „desăvârși” activitatea infracțională (folosirea influenței pentru obținerea de foloase necuvenite) inculpatul G. a constituit un grup infracțional organizat, în luna august 2014, alături de inculpații B. și D. (oameni de afaceri între care exista o relație de încredere dobândită în timp), având ca scop crearea mecanismului de eludare a obligațiilor fiscale față de statul român în activitatea comercială de export produse alimentare către Federația Rusă prin interpunerea Turciei (stat care nu avea impuse sancțiuni economice de export, așa cum avea Uniunea Europeană, din partea Federației Ruse pentru exportul de produse agro-alimentare).

Rolul de lider era recunoscut inculpatului G. care, deși nu avea resursele financiare ale celorlalți doi inculpați, avea demnitatea publică necesară (....) pentru a fi respectat și ascultat de aceștia.

Scopul grupului era de a specula situația juridico-economică dintre Uniunea Europeană și Rusia, care aveau ridicate în mod reciproc un rând de bariere comerciale, prin găsirea unor soluții juridice prin care să realizeze un export de produse românești în Rusia prin interpunerea în acte a unui partener turc, fapt ce impunea ascunderea în acte a provenienței bunurilor (tăgăduirea că acestea provin din România, membră a Uniunii Europene) și a destinației lor în raport de autoritățile române, care nu trebuia să fie Rusia, ci Turcia.

În realizarea scopului convenit, membrii grupului aveau atribuții specifice, fiecare dintre ei ocupându-se de găsirea unei soluții care să răspundă comandamentului grupului de a livra direct produse din România în Rusia prin interpunerea fictivă a unei firme turcești și/sau moldovenești sau ucrainene, precum și pe un traseu care putea include tranzitarea acestor țări. Astfel, inculpatul B. avea conexiunile în mediul de afaceri turc din România, iar la solicitarea inculpatului G., aceste conexiuni urmau să fie făcute și în mediul de afaceri din Turcia prin intermediul lui S.. Totodată, inculpatul B. avea posibilitatea achiziționării de produse din cele ce făceau obiectul sancțiunilor și punerii la dispoziție a firmelor sale pentru realizarea acestor exporturi (una dintre ele fiind S. S.R.L.).

De asemenea, inculpatul D. avea contactele necesare în Republica Moldova, Ucraina și Rusia pentru a pune în practică și concretiza planul de afaceri.

Între membrii grupului exista o coeziune deosebită, în care confidențialitatea și încrederea își aveau rădăcinile în relațiile vechi de prietenie dintre aceștia. Comunicările dintre membrii grupului s-au realizat și în afara teritoriului României, cu referire la inculpații D. și G. care s-au întâlnit în mod conspirat de două ori cu omul de afaceri M., prima întâlnire având loc în afara țării, prin august – septembrie 2014, când s-au întâlnit în Republica Macedonia (unde inculpatul G. se afla în legătură cu un seminar pe linie profesională), iar cea de-a doua, a avut loc în data de 11.11.2014 în București, la Restaurantul ....

În dovedirea situației de fapt s-a reținut ca fiind relevante: relațiilor economice dintre Uniunea Europeană și Federația Rusă la acel moment, când Federația Rusă față de regimul autonom de sancțiuni impus de Uniune a instituit un embargo unilateral pentru produsele agro-alimentare provenite din țările europene, declarațiile inculpaților G., B. și D., declarațiile suspectilor S. și C., ale martorilor O., A., convorbirile telefonice dintre inculpații G., B. și D., dintre inculpați și martorii T., N., proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 30.07.2015 (efectuate în dosarul nr...../P/2014, conexat la prezentul), proces verbal de certificare a convorbirilor și comunicărilor telefonice din data de 03.06.2015, efectuate în baza mandatelor declasificate prin adresa 67/CDC/27.05.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 30.06.2015 privind pe G., proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 10.07.2015 privind pe inculpatul B. (întâlnirea cu O. din 04.02.2014), proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 10.07.2015 privind pe inculpatul G. (întâlnirea din 26.11.2014 de la Restaurantul .... cu inculpatul D. și martorul O.), proces verbal de certificare a

măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 10.07.2015 privind pe inculpatul G. (întâlnirea din 11.11.2014 de la Restaurantul .... cu inculpatul D. și M.), proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 21.07.2015 privind pe inculpatul G. (întâlnirea din 29.09.2014 de la Cafeneaua S. cu numitul P. și posibil S.), proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 21.07.2015 privind pe inculpatul G. (întâlnirea din 15.09.2014 din incinta terasei Restaurantului V. cu inculpatul D. și alte persoane neidentificate), proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 21.07.2015 privind pe inculpatul G. (întâlnirea din 16.09.2014 din incinta terasei Restaurantului V. cu inculpatul D. și posibil inculpatul P., un individ pe nume B.), proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 21.07.2015 privind pe inculpatul B. (întâlnirea din 25.09.2014 din clădirea Aviației Civile Utilitare cu suspectul S.), proces verbal de certificare a măsurilor de supraveghere video sau prin fotografiere din data de 21.07.2015 privind pe inculpatul G. (întâlnirea din 01.10.2014 din incinta Restaurantului V. cu inculpatul D.) și procesele verbale cu rezultatele perchezițiilor informatice efectuate.

Prioritar analizei acuzației de constituire a unui grup infracțional organizat prin raportare la elementele de tipicitate ale infracțiunii, Înalta Curte reține că, modalitatea de formulare a acuzațiilor aduse inculpaților deși este aptă de a stabili limitele judecății este imprecisă sub aspectul conținutului său constitutiv, astfel, se reține în actul de sesizare că pentru a-și desăvârși activitatea infracțională (care în acuzațiile de la pct. 3.2.2- 3.2.5 a vizat traficul influenței în exercițiul funcțiilor de .... și .... cu diverși funcționari publici pentru obținerea de foloase necuvenite), inculpatul G. împreună cu D. și B. a constituit, în august 2014, un grup infracțional organizat, în contextul în care scopul grupului reținut de parchet este crearea unui mecanism de eludare a obligațiilor fiscale față de statul român în activitatea comercială de export produse alimentare către Federația Rusă prin intermediul Turciei, stat care nu avea impuse sancțiuni economice de export din partea Federației. Prin urmare, pregătirea infracțiunii scop a grupului infracțional organizat se circumscrie unei alte sfere infracționale, infracțiuni la regimul vamal și pentru care nu era necesară folosirea influenței în vederea obținerii de foloase necuvenite, după cum, parchetul nici nu a arătat în descrierea faptei cum anume inculpatul G. și-a traficat influența din perspectiva funcției de .... pentru pregătirea realizării scopului grupului infracțional organizat.

Totodată, în preambulul acuzației se face referire la constituirea unui grup infracțional organizat în vederea pregătirii infracțiunii de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate fără a se arăta care sunt, în concret, obligațiile fiscale ce urmau a fi eludate prin efectuarea exportului de produse agro-alimentare din România către Rusia, prin intermediul Turciei.

Referitor la interesul inculpaților de a constitui grupul infracțional organizat, în luna august 2014, în vederea realizării exportului de produse agroalimentare din România către Federația Rusă prin intermediul Turciei (stat care nu avea impuse sancțiuni economice de export din partea Federației așa cum

avea Uniunea Europeană), prin crearea unui mecanism de eludarea a obligațiilor fiscale față de statul român în activitatea comercială de export, Înalta Curte reține, contrar ipotezei susținute de acuzare că situația juridico-economică dintre Uniunea Europeană și Federația Rusă nu putea determina crearea unui mecanism de eludare a obligațiilor fiscale față de statul român, întrucât embargoul pentru exportul de produse agroalimentare era impus de Rusia țărilor din Uniunea Europeană, prin urmare, legislația națională nu interzicea exportul unor asemenea produse către Rusia, așadar, nu era necesară întocmirea unor documente nereale (transport sau comerciale) pentru activitățile de export din România către această țară. În ceea ce privește sancțiunile internaționale impuse Rusiei de către Uniunea Europeană determinat de acțiunile Rusiei de destabilizare a situației din Ucraina, se constată că acestea nu au vizat comerțul cu produse agroalimentare, ci produse și tehnologii cu dublă utilizare, servicii pentru furnizarea, în mod direct sau indirect, necesare pentru exploatarea și extracția petrolului marin de mare adâncime sau a petrolului din zona arctică sau proiectele legate de petrolul de șist în Rusia, explorarea forestieră și servicii de finisare, furnizarea de ambarcațiuni specializate etc. (astfel cum rezultă și din adresa nr. 918 din 14.01.2015 a MEF, Direcția Generală a Vămirilor încuviințată de instanță și depusă de inculpatul G., aflată și în dosarul nr. ....P/2014 conexas la prezentul dosar).

Revenind la acuzația adusă inculpaților G., D. și B., Înalta Curte reține că, niciuna din probele administrate nu face dovada existenței unui grup infracțional ce ar fi fost constituit în scopul pregătirii comiterii infracțiunii prev. de art. 273 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal sau realizării exportului de produse agroalimentare din România către Federația Rusă prin intermediul Turciei.

În noua reglementare (art. 367 Cod penal) a fost preluat conținutul normei de incriminare din art. 7 din Legea nr. 39/2003 și sunt sancționate actele de inițiere sau constituire unui grup infracțional organizat ori aderare sau sprijinire sub orice formă a unui astfel de grup, astfel că, infracțiunea ce intră în scopul grupului infracțional are un sens mai larg, respectiv orice infracțiune poate constitui scopul pentru care grupul a fost constituit.

Acțiunea de *constituire*, ca variantă alternativă a elementului material în conținutul normei de incriminare, implică asocierea efectivă, în scopul de a ființa în timp și de a pregăti, organiza și duce la îndeplinire săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni grave, fiecare membru urmând să se supună unei discipline interne și anumitor reguli privind ierarhia, rolurile și planul de activitate.

Astfel, pentru existența infracțiunii este necesar să existe minim trei persoane, grupul infracțional trebuie să fie structurat, să existe pentru o perioadă și să acționeze, în mod coordonat, în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni. Conceptul de „structură determinată” folosit de legiuitor pornește de la o coordonare în plan vertical a grupării constituite, caracterizată printr-o ierarhie clară, în care liderul dă ordine, directive infracționale, iar membrii le execută, acțiunile fiind convergente în îndeplinirea obiectivelor comune tuturor celor ce compun grupul.

Pluralitatea constituită a fost incriminată prin art. 367 din Codul penal ca infracțiune, în considerarea pericolozității sale, decurgând din chiar scopul grupării, și anume, săvârșirea de infracțiuni. Pentru existența faptei este, așadar, suficient ca infracțiunea să fi fost planificată *și nu efectiv comisă*, astfel că legiuitorul incriminează și actele de pregătire care iau forma inițierii grupului infracțional organizat. Dacă infracțiunea ce intră în scopul grupării a fost însă efectiv comisă, va exista un concurs de infracțiuni între grupul infracțional organizat și respectiva infracțiune ce a intrat în scopul grupării.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea prevăzută de art. 367 alin. 1 Cod penal se comite numai sub forma intenției directe, calificată prin scopul prevăzut în conținutul elementului subiectiv al incriminării.

Raportat la aceste considerații teoretice, se constată că inculpații G., D. și B. au fost trimiși în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, al cărui lider era G., iar, pentru realizarea scopului convenit, membrii grupării aveau atribuții specifice, B. conexiuni în mediul de afaceri turc din România, posibilitatea achiziționării de produse agro-alimentare și punerea la dispoziție a firmelor sale pentru realizarea exporturilor, iar D. contactele necesare în Republica Moldova, Ucraina și Rusia în vederea concretizării planului de afaceri.

Așa cum s-a arătat constituirea, ca variantă alternativă a conținutului constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 367 alin. 1 Cod penal, presupune o colaborare și un consens între anumite persoane în alăturarea eforturilor pentru a se constitui într-o grupare, a se supune unei discipline și a acționa potrivit unui plan bine conturat în vederea realizării scopului prevăzut de lege, or, din expunerea situației de fapt și analiza ansamblului probator, nu rezultă o asemenea înțelegere între cei trei inculpați.

Astfel, inculpatul G. în declarațiile date în cursul procesului penal (din 29 ianuarie 2015 și 23 septembrie 2016), a arătat că nu a discutat cu D. sau B. și nici cu altă persoană despre vreun export de produse ori realizarea vreunui export de produse alimentare din România spre Federația Rusă, prin intermediul Turciei sau altei țări, deși legislația română permitea acest lucru, în Federația Rusă nu se puteau efectua exporturi cu produse provenind din țările Uniunii Europene, existând un embargo unilateral impus de Federație. În niciuna dintre discuțiile pe care le-a purtat cu B. sau cu D. nu se face referire la cuvântul „vamă”, prin urmare, scopul organizării grupului nu era acela de a prezenta documente false la vamă, de altfel, nu exista un grup infracțional organizat.

Pe fondul unor discuții pe care le-a avut cu B., care se plângea de faptul că întâmpina dificultăți în derularea activităților comerciale, sens în care a renunțat la a mai a face afaceri cu statul, într-o discuție telefonică purtată cu acesta în anul 2014, i-a sugerat că ar avea posibilitatea ca prietenii lui din Turcia, despre care îmi povestise anterior, să facă exporturi în Federația Rusă de produse agroalimentare. Cu acea ocazie, B. a apreciat ca fiind o afacere bună și i-a spus că ar putea să exporte carcasse de porc, i-a răspuns în sensul că „de unde poate exporta Turcia produse din carne de porc”, iar la afirmația acestuia că ar putea proveni din România, i-a subliniat faptul că Federația Rusă are impus un embargo pentru țările UE și că doar din Turcia ar putea proveni produsele agroalimentare. Din câte cunoaște, această afacere nu a demarat.

A mai arătat că, la începutul lunii septembrie 2014, a fost rugat de B. să îl însoțească într-o deplasare în Turcia, la Istanbul, la un târg sau la o expoziție, scopul pentru care i-a făcut această invitație a fost acela de a se plimba și a-i asigura traducerea, întrucât nu cunoștea nicio limba străină. Nu a putut onora invitația, întrucât urma să se deplaseze în Republica Macedonia, în interes de serviciu, însă l-a sunat pe generalul B., care a fost de acord să îl însoțească pe B. la Istanbul. A avut o discuție telefonică cu generalul B., care a fost de acord, urmând ca cei doi să se întâlnească pentru a stabili detaliile deplasării. Nu cunoaște care au fost persoanele care l-au însoțit pe B. în Turcia și nici detalii în legătură cu această deplasare. După 2-3 săptămâni, a fost contactat de B., care i-a spus că a fost în Turcia și a făcut aprecieri pozitive în legătura cu B., fără a-i comunica alte detalii.

În perioada 2007-2008 l-a cunoscut pe D. prin intermediul lui P., cei doi cunoscându-se de mai mult timp. Cu D. s-a întâlnit de mai multe ori, fiind de față și alte persoane, nu reține dacă au fost situații în care s-a întâlnit doar cu D. și B., însă cu nicio ocazie nu s-a discutat despre exportul unor mărfuri de orice natură din România pentru Federația Rusă, care să treacă prin Moldova. Referitor la actele pretins a fi falsificate sau care ar fi trebuit să fie falsificate în vamă pentru exportul unor astfel de produse, acuzația nu are o susținere în plan real, având în vedere că produsele puteau ieși din România legal, problema care s-ar fi pus ar fi doar la intrarea în Federația Rusă. De altfel, nu s-a discutat acest aspect în convorbirile avute cu interlocutorii săi sau cu ocazia întâlnirilor precizate.

La rândul său inculpatul B., în declarația din data de 23 septembrie 2016, a arătat că aspectele reținute în actul de sesizare privind constituirea unui grup infracțional organizat nu sunt reale. Astfel, în anul 2014 a hotărât împreună cu familia și cu ceilalți colaboratori, sfătuindu-se în același timp și cu G., că nu este profitabil să facă afaceri cu statul, sens în care colaboratorii firmei l-au sfătuit să se axeze pe import-exportul de conserve legume și alte produse conservate sau proaspete. În acest context, a plecat în Turcia, unde, prin intermediul unui prieten, al cărui nume nu și-l amintește, a contactat mai multe firme într-o perioadă de aprox. 6 luni, a obținut și a trimis oferte, întrucât dorea să desfacă aceste produse în marile supermarketuri (Carrefour, Ocean, Mega Image etc.).

A prezentat ofertele lanțurilor de magazine menționate, însă nu a reușit să obțină un contract cu acestea, a angajat chiar și un director comercial cu experiență, în persoana lui O.. A adus produse pentru promovarea mărfurilor pe care intenționa să le vândă, pentru care a achitat taxele vamale, însă nu am reușit să încheie un contract.

La inițiativa lui O., care a făcut un plan privind activitatea viitoare a firmelor, a început să participe la târguri internaționale, sens în care a participat la târguri din India, Polonia, de unde au adus materiale publicitare și mostre de produse. A hotărât să participe și la un târg internațional la care a prezentat produse din România, care s-a desfășurat în Turcia, în toamna anului 2014. La acest eveniment, a participat împreună cu soția, O., directorul de franciza din România și soția acestuia, al cărui nume nu și-l amintește, generalul B. și un cetățean turc S., care locuia în Pitești și care l-a însoțit în Turcia și cu alte

ocazii. L-a rugat și pe G. să meargă cu ei, întrucât era o persoană reprezentativă pentru acest eveniment însă acesta a refuzat, dar după câteva zile, l-a contactat telefonic și i-a spus că va merge generalul S., persoana reprezentativă, cunosător de limbi străine. Cu această ocazie i-a comunicat ca generalul S. trebuie să promoveze o centrală pe baza de deșeuri menajere a unui prieten din Brașov.

La târgul din Turcia a promovat și produse din grâu și porumb, cărbune, găsind posibili parteneri interesați de astfel de produse, cu referire la un cetățean turc, al cărui nume nu îl cunoaște. În această deplasare, l-a însoțit pe S. la Camera de Comerț din Turcia, unde a făcut câteva poze, însă nu au discutat cu acesta despre embargoul impus de Federația Rusă.

După ce a revenit din Turcia, s-a întâlnit cu D., pe care l-a cunoscut în urmă cu 2 ani, tot prin intermediul nașului său G., care, de multe ori, bea cafeaua cu acesta la un restaurant din apropierea locuinței sale. Lui D. i-a povestit despre intenția sa de a desface produsele pentru care a primit oferte din Polonia și Turcia, în cadrul rețelei de magazine tip supermarket menționate și l-a rugat, cunoscând că acesta are deja un contract cu Carrefour pentru comercializarea de ulei floarea soarelui, să introducă și produsele sale în anexele la contract. Pentru furnizorii existenți în rețea nu era necesară încheierea unui nou contract la livrarea unor produse noi, ci acestea erau menționate în anexele contractului și supuse spre aprobare de către beneficiari, doar în ceea ce privește tipul produsului și prețul acestuia.

În cadrul unei discuții pe care a avut-o cu D., i-a spus acestuia că este interesat și de achiziționarea unor produse din Republica Moldova, produse din carne, pentru că a auzit ca sunt de o calitate superioară celei de la noi. Acesta i-a promis că vor face o vizită în Republica Moldova și i-a cerut să îi comunice numele firmelor din Turcia care pot livra produse pentru a le înscrie la Camera de Comerț din Federația Rusă și ei să devină comisionari (intermediari). Atunci i-a propus să devină ei titularii afacerii, însă D. i-a spus ca Federația Rusă a impus un embargou țărilor din UE, despre care eu nu știa. Nu a mai discutat cu D. după ce a aflat acest lucru în legătura cu afacerea pe care i-a propus-o și nici nu a mai înscris acele produse în anexele la contractul pe care acesta le avea cu Carrefour.

Este posibil ca, la una dintre aceste discuții, pe care le-a purtat cu D. la o cafea, să fi participat și nașul de cununie al fiicei sale, T.. Nu a intenționat să încalce vreun embargou impus de Federația Rusă și nici nu a falsificat vreun document pentru a fi folosit la vamă pentru importul/exportul unor mărfuri.

Convorbirile telefonice reținute în actul de sesizare, le recunoaște au fost purtate de el, însă nu toate îi aparțin, doar cele redată în actul de sesizare în descrierea faptei de la pct. 2 – constituirea unui grup infracțional organizat și care i-au fost indicate de către instanța cu ocazia audierii, și au fost purtate cu G., respectiv cu D..

Pe generalul S. îl cunoaște de mai mult timp, fiind tot din zona ...., era o persoană glumeață, s-a mai văzut cu acesta și după revenirea din Turcia, de vreo 2 ori, când a venit împreună cu prietenii din Brașov la biroul său de .... pentru a prezenta centrala. Expresia relatată în convorbirea telefonică din

22.09.2014 în intervalul orar 17:42, în sensul că generalul S. „ar fi dus un pic” viza faptul că era glumeț și aceasta a fost opinia sa privind personalitatea lui S..

Despre afacerile sale îi povestea lui G. ca unui tată și i-a relatat și modul în care a decurs participarea la evenimentul din Turcia. Nu a discutat cu G. ceea ce aflase de la D. în legătură cu embargoul impus de Federația Rusă.

Și inculpatul D. în declarațiile date în cursul procesului penal (din 22 ianuarie 2015 și 6 mai 2016) a arătat că, nu a comis fapta ce i se reține în sarcină.

A menționat că are dublă cetățenie, română și moldovenească, a avut mai multe societăți comerciale la care a fost acționar sau administrator, care au funcționat doar în Republica Moldova, cu excepția SC P. SRL, unde era acționar și care a exercitat activități și în România, respectiv în perioada 2007-2012.

Din anul 2012 a devenit reprezentantul societății Z. din Bulgaria, ce aparține cetățeanului macedonean M., firmă ce avea ca obiect de activitate producerea și comercializarea ulei comestibil din floarea soarelui.

Pe G. l-a cunoscut în cursul anului 2012 prin intermediul lui P. care era asociat în cadrul B. SRL însă cu G. nu am avut afaceri comerciale, ci doar o relație de prietenie.

Pe B. l-a cunoscut prin intermediul lui G. în cursul anului 2013 sau începutul anului 2014 și nici cu acesta nu am desfășurat relații comerciale.

La începutul anului 2014, într-o discuție pe care a avut-o cu B., cu care s-a întâlnit de aproximativ 2-3 ori și pentru o perioadă scurtă de timp, acesta i-a relatat despre intenția sa de a importa produse din Republica Moldova, cu referire la carne și produse din carne, însă existau unele probleme la import întrucât veneau din spațiul limitrof UE și existau dificultăți la obținerea avizelor la introducerea în țară. Toate aspectele relatate au rămas la nivelul de discuție și nu s-au concretizat în derularea unor activități comerciale. Nu a discutat cu B. sau cu G. nimic în legătură cu constituirea vreunui grup privind exportul de produse agro-alimentare către Federația Rusă prin intermediul Turciei.

Cele două convorbiri telefonice, menționate în cuprinsul actului de sesizare îi aparțin și au fost purtate cu inculpatul B.. Convorbirea din data 14.08.2014, intervalul orar 12:33:34, a fost purtată cu B., dar se referea la exportul unor produse din Turcia către Federația Rusă și nu a unor produse din România sau altă țară a UE către Federație. Nu a cunoscut discuțiile pe care B. le-a avut în Turcia și nici de faptul că anumite produse trebuiau să provină din România pentru a fi exportate în Federația Rusă. Acest lucru rezultă din conținutul convorbirii telefonice la care a făcut referire, B. exprimându-și nemulțumirea și teama privind calitatea produselor, sens în care i-a explicat acestuia că nu prea avea ce să exporte din România.

Convorbirea din data de 25.08.2014, ora 17:34:34, este purtată de el cu B., însă nu își amintește la ce se referă pasajul care i-a fost citit în instanță „am vorbit în Moldova de ce m-ai rugat tu, produse încolo încoace...păi vino, măi omule, să discutăm că am înțeles că și T. se duce acolo... merg eu cu el...” . Crede că era vorba despre G. însă nu știe contextul în care a dat acel răspuns. Din cate își amintește, s-a deplasat la .... pentru afaceri personale și i-a spus lui

B. că, dacă nu se va descurca și va avea nevoie de ajutor, privind condițiile de cazare, îl va contacta.

În discuția din data de 25.08.2014 s-a referit la faptul că se pot importa produse din Rep. Moldova, însă cu acele probleme referitoare la obținerea avizelor.

A mai arătat că s-a întâlnit cu G. și cetățeanul macedonean M., fiind o întâlnire care nu avea ca scop derularea sau consolidarea vreunei relații comerciale, iar G. se afla în aceeași perioadă într-o delegație în interes de serviciu. Nu își aduce aminte dacă la întâlnirea din Macedonia s-au deplasat și în altă țară sau localitate decât locurile în care s-au întâlnit. Știa că G. urma să vină într-o delegație în interes de serviciu în Macedonia și pentru că M. era o persoană importantă și voia să îi arate lui G. că îl cunoaște, a stabilit acea întâlnire comună.

După aprox. 1-2 luni, s-a întâlnit din nou cu M. și G. însă, de data aceasta în București, la restaurantul ....., invitația fiind făcută tot de el. Și cu această ocazie, discuțiile au avut un caracter personal, cu referire la familie și prieteni, nu s-au discutat afaceri și nici nu s-a discutat despre pornirea sau derularea unor activități comerciale.

În actul de sesizare s-a reținut împrejurarea că mai multe persoane s-au deplasat în Turcia pentru stabilirea unor contacte comerciale, însă din acel grup nu îl cunoștea decât pe B., nu știe care a fost motivul deplasării ori rezultatul acesteia.

În depoziția pe care a făcut-o la DNA în data de 22.01.2015, a arătat că nu dorește să răspundă la întrebarea dacă a discutat cu G. în legătură cu embargoul impus de Federația Rusă țărilor europene, însă nu pentru că ar fi dorit să ascundă ceva, ci doar pentru că era obosit, fiind după un drum mai lung și după o activitate intensă desfășurată în acea perioadă și urma să plece în Ucraina pentru achiziționarea unei noi linii de producție, obținerea uleiului din floarea soarelui.

Nu a desfășurat nicio activitate comercială cu vreuna din firmele administrate sau controlate de B., singurul beneficiar în România fiind Carrefour (S....).

Niciodată nu a intenționat să constituie un grup infracțional organizat în scopul și în modalitățile descrise în actul de sesizare. Tot ceea ce a cunoscut de la B. și în legătura cu care a purtat discuțiile reflectate în actul de sesizare au vizat exportul unor produse din Turcia către Federația Rusă și importul unor produse din Republica Moldova pentru piața din România și nicidecum destinate către Federația Rusă. Nu își aduc aminte să fi discutat cu B. ca anumite firme, care se arătau interesate în a exporta produse turcești către România și, respectiv, firme românești, care să exporte produse către Turcia, să fie înregistrate la Camera de Comerț din Turcia și astfel să devină intermediari.

În prima convorbire telefonică a discutat cu B. despre posibilitatea legală ca doar produsele turcești să fie exportate în Federația Rusă și acest lucru era posibil în condițiile în care firma din Turcia se înregistra la Camera de Comerț și, numai după ce primea avizele, putea face exportul.

Referirea la „generalul” din conținutul convorbirii telefonice din data de 14.08.2014 viza un prieten al său din Federația Rusă, cu care obișnuia să meargă la pescuit.

Din declarațiile inculpaților rezultă că inculpații G. și B. se cunoșteau de mai mult timp, exista o relație apropiată între ei bazată pe prietenie și cumetrie (naș-fin) iar între G. și D. și între acesta din urmă și B. o relație de prietenie încă din anul 2012, D. și B. fiind oameni de afaceri interesați de dezvoltarea activităților comerciale ale firmelor deținute ori pe care le administrau, fără însă a se constitui în vreun grup infracțional organizat în scopul reținut de acuzare. De altfel, parchetul nu face dovada activităților întreprinse de inculpați pentru constituirea și organizarea efectivă a grupului în vederea realizării scopului infracțional comun, însă atribuie rolul de lider inculpatului G., determinat de calitatea acestuia de ...., fără vreo susținere în plan probator și, de executanți, inculpaților B. și D., prin prisma activităților comerciale derulate de aceștia și interesului lor de a-și dezvolta afacerile, deziderat urmărit de oricare dintre comercianți.

Împrejurările relevate de inculpați privind natura relațiilor dintre ei, subiectul discuțiilor purtate în mediul social și privat sunt susținute de depozițiile martorilor S. (din 22 ianuarie 2015, 10 martie 2015 și 28 noiembrie 2017), O. (din 3 februarie 2015 și 16 iunie 2015), P. (din 28 ianuarie 2015 și 15 septembrie 2017), O. (din 26 ianuarie 2015 și 13 octombrie 2017), B. (din 26 februarie 2018), S. (din 28 ianuarie 2015, 1 iulie 2015 și 16 iunie 2017), S. (din 26 ianuarie 2015, 9 martie 2015 și 16 iunie 2017) și T. (din data de 7 mai 2015 dată în cursul urmăririi penale, audierea în cursul cercetării judecătorești a martorului nu a fost posibilă, acesta nu a putut fi identificat existând date că se sustrage de la cercetarea penală într-o cauză în care are calitatea de inculpat) care au arătat că, inculpații G., B. se cunosc de mai mult timp, fiind în relații de cumetrie (naș-fin), că inculpatul B. se consulta cu G. fiind în relații apropiate, însă nu în legătură cu derularea unor activități comerciale în care să fie implicat G.. Au mai arătat că, inculpații G., D. și B. se cunosc de mai mult timp, fiind în relații de amicitie iar la întâlnirile la care au participat martorii împreună cu inculpați sau doar o parte dintre inculpați, nu au auzit ca aceștia să discute despre derularea vreunei activități comerciale ori să fie interesați de exportul de produse agroalimentare din România către Rusia prin intermediul Turciei.

De asemenea, martorii B., și F. au arătat că în cursul anului 2014, inculpatul G. și prietenul acestuia, D., împreună cu martorul B. au fost în vizită la ferma lui F. din Corabia, împrejurare în care nu au fost purtate discuții privind derularea unor activități comerciale, D. fiind cel care a purtat discuții cu F. dar în legătură cu producțiile viticole din zonă și o fabrică de ulei de floarea soarelui din Bulgaria deținută de acesta din urmă.

Astfel, nu rezultă din nicio probă existența unui consens al inculpaților G., B. și D. de a se constitui într-un grup infracțional organizat sau că inculpatul G. avea rolul de lider al grupului. Faptul că cei trei inculpați se cunoșteau de o perioadă îndelungată de timp, că inculpații B. și D. au desfășurat activități comerciale, fiind oameni de afaceri, că relațiile dintre ei se bazează pe încredere câștigată în timp, așa cum reține și procurorul, nu poate susține aprecierea că a existat un consens al inculpaților realizat abia în luna august 2014 și că

întâlnirile dintre inculpați în locuri publice și în mediu privat au fost făcute în mod conspirativ, având în vedere că toate aceste întâlniri au fost asumate de inculpați și au avut loc și în prezența altor persoane audiate ca martori, care au precizat că cei trei se aflau în relație de amicitie, sau de cumetrie (G. cu B.) și niciodată, nu au discutat despre vreo intervenție a inculpatului G. în afacerile derulate de B. sau D. ori că inculpatul G. ar fi implicat în vreo activitate comercială.

Referitor la preținsele activități desfășurate de cei trei inculpați în realizarea scopului grupului, în perioada 2014-2015, Înalta Curte constată că probele administrate nu susțin această acuzație.

S-a arătat în actul de sesizare că, în realizarea scopului grupului, inculpații G., B. și D. s-au întâlnit de mai multe ori atât în țară cât și în afară, relevantă fiind deplasarea lui B. la târgul de franciză din Istanbul, din perioada 17-18 septembrie 2014, detaliile vizitei fiind puse la punct de G., prin intermediul suspectului S. (martor în cauză) care l-a și însoțit pe B. în Turcia.

În același cadru al comunicării dintre membrii grupului se înscriu și întâlnirile din perioada august-septembrie 2014 dintre G., D. și omul de afaceri M. din Republica Macedonia și din 11.11.2014 din București de la Restaurantul .....

Cât privește deplasarea lui B. în Turcia, contrar celor reținute de procuror, probele administrate susțin apărările inculpatului în sensul că, scopul deplasării la târgul de franciză de la Istanbul a fost acela al dezvoltării relațiilor comerciale în domeniul import export de conserve legume și alte produse conservate sau proaspete, pentru ca, ulterior, să le distribuie în marile lanțuri de magazine, respectiv Carrefour, Mega Image. În acest sens, inculpatul B. a participat și alte târguri internaționale din India și Polonia de unde a adus mostre de produse și materiale promoționale.

Faptul că a discutat cu nașul său despre intențiile sale de viitor în derularea acestor relații comerciale a fost recunoscut de către inculpații B. și G., însă nu determinat de intenția lor de a constitui un grup infracțional organizat în scopul ascunderii provenienței bunurilor și a destinației lor în cadrul unor exporturi de produse alimentare din România în Rusia prin intermediul Turciei, ci întemeiat pe relațiile apropiate dintre cei doi (naș-fin), context în care, l-a și invitat pe G. să îl însoțească în această deplasare dar și determinat de faptul că inculpatul B. nu cunoștea nicio limbă străină pentru a purta un dialog cu eventuali parteneri de afaceri din Turcia.

Astfel, martorul O. în declarațiile date în cursul procesului penal (din 3 februarie 2015 și 16 iunie 2017) a arătat că, în anul 2014 a participat la un interviu pentru postul de director vânzări la firma S. S.R.L., ce aparține lui B., pe care l-a obținut. În această calitate știe că B. dorea să realizeze o activitate de comerț în România și martorul a apreciat că pentru a obține informații este necesar să participe la expoziția organizată în Turcia (Istanbul) de Asociația Francizelor din Europa. Tot pentru realizarea activității de comerț, martorul l-a însoțit pe B. și în alte deplasări la târguri sau expoziții, cu referire la deplasările efectuate cu 2-3 luni înainte de cea din Turcia, în Polonia și India iar, în țară, a făcut demersuri în cadrul întâlnirilor cu reprezentanții Carrefour și Mega Image pentru desfacerea acestor produse, însă nu au reușit.

Pentru deplasarea de la expoziția de la Istanbul martorul l-a contactat și pe A., persoană care i-a și însoțit în Turcia, împreună cu L. și un domn pe care martorul nu îl cunoaște. Anterior plecării la târgul de franciză din Turcia, martorul a discutat și cu un domn „V.” care era interesat de a aduce produse din Republica Moldova în scopul comercializării în România. Niciodată cu B. și D. nu a discutat despre intențiile inculpaților de a realiza vreun export de produse alimentare în vreo țară iar pe G. nu îl cunoaște.

Depoziția martorului se coroborează și cu declarațiile martorilor A. (din 2 mai 2015 și 16 iunie 2017), președinte al Asociației Române de Franciză la acel moment și B. (din 26 februarie 2018), contabil al societăților deținute de B., inclusiv al SC S. SRL, care au arătat că B. era interesat de importul unor produse alimentare pe care să le comercializeze în magazinele supermarket Carrefour, Mega Image și Kaufland, sens în care a participat la mai multe târguri din Polonia și Turcia. Martorul A. a mai arătat că în timpul vizitei în Turcia în condițiile menționate nu s-a discutat despre exportul unor produse în Rusia și i-a recomandat martorului O., chiar înainte de plecare, să meargă și la Camera de Comerț din Turcia dacă reprezentanții francizei nu se regăsesc la standul expoziției.

Nici pretinsa intervenție a inculpatului G. în realizarea acestei întâlniri între membrii grupului, astfel cum susține parchetul, nu este dovedită de niciun mijloc de probă, dimpotrivă, din declarațiile martorului S. (audiat în cursul urmăririi penale, la data de 22 ianuarie 2015, ca suspect și în cursul cercetării judecătorești, la data de 28 noiembrie 2017, ca martor) rezultă că, acesta a fost rugat de G., pe care îl cunoaște de mai mult timp, să îl însoțească pe un prieten al acestuia, B., în Turcia la un târg de franciză pentru a efectua traducerea și a relaționa cu persoanele oficiale în derularea unor eventuale contracte comerciale. A acceptat propunerea, a fost la Istanbul unde s-a întâlnit cu B. și împreună cu acesta și martorul S., care asigura traducerea în și din limba engleză, s-au deplasat și la Camera de Comerț și Ministerul Economiei din Turcia pentru a pune bazele unei eventuale afaceri. După ce a revenit din Turcia a purtat o discuție cu G. căruia i-a spus că există posibilitatea unei afaceri pentru obținerea de energie electrică prin folosirea zăcămintului de cărbune, sens în care ulterior, au fost purtate mai multe discuții între B. și F., persoană implicată în realizarea centralei de la ....., la birourile lui B., întâlniri la care G. nu a participat.

La rândul său martorul C. a arătat în declarațiile date (5 februarie 2015 și 13 octombrie 2017) că, pe B. l-a cunoscut în anul 2014, când acesta l-a contactat în legătură cu o intervenție medicală ce se putea realiza în Turcia (implant de păr) la un prieten al martorului. În luna septembrie 2014, a fost contactat de B. care i-a spus că pleacă în Turcia la o expoziție și dacă se pot întâlni, invitație onorată de martor. Cei doi s-au întâlnit la o expoziție, la Istanbul, unde B. promova imaginea firmelor sale intenționând să vândă energie și cărbune. B. i-a solicitat martorului să îl însoțească la aeroport de unde au luat o persoană S., un general. A doua zi l-a însoțit pe B. la Camera de Comerț și Industrie din Turcia, acesta fiind însoțit de alte două persoane, la o întâlnire stabilită deja, unde au fost purtate discuții cu reprezentanții Camerei, iar inculpatul B. a primit cartea de vizită a lui A., om de afaceri important în Turcia, stabilind cu acesta o

întâlnire în aceeași seară. La întâlnire martorul a stat 10-15 minute, timp în care cei doi au discutat despre o posibilă vânzare de cărbune și energie electrică, B. a promis că se va interesa de calitatea cărbunelui după ce va reveni în țară. La circa o lună după ce au revenit în țară, martorul a fost contactat de A. care i-a reproșat că, B. nu și-a respectat promisiunea. Martorul a mai discutat cu directorii firmelor lui A. și cu privire la prețul unei cantități de 20.000 tone grâu pe care acesta intenționa să o cumpere de la B., discuții s-au purtat și cu O., director la firma S., ce aparține lui B.. A mai arătat martorul că nu îi cunoaște pe G. și D..

Aspectele relevate de martor se coroborează cu depozițiile martorelor S. (din 18 martie 2015 și 16 iunie 2017) și L. (din 18 martie 2015 și 19 mai 2017) care au arătat că, în perioada iulie-noiembrie 2014, în care au desfășurat activități la societatea A. în cadrul C...., în domeniul identificării unor posibili clienți, au purtat corespondență cu un cetățean turc interesat de cumpărarea unei cantități de porumb sau ulei, însă nu cunosc dacă s-au și realizat respectivele relații comerciale; nu îi cunosc inculpații din prezenta cauză.

Prin urmare, niciunul dintre martorii audiați în cauză nu confirmă susținerile procurorului referitoare la motivul deplasării lui B. în Turcia ori al intervenției lui G. în realizarea unei comunicări între membrii grupului, dimpotrivă, depozițiile martorilor confirmă apărările inculpaților G. și B. referitoare la scopul vizitei lui B. la târgul de franciză ce viza derularea unor activități comerciale, altele decât scopul grupului (exportul unor produse din România către Federația Rusă prin intermediul Turciei) respectiv, importul de produse alimentare din Turcia și comercializarea acestora în magazinele supermarket din România (Mega Image, Carrefour), iar intervenția inculpatului G. la martorul S. a constat în solicitarea de a-l însoți pe B. în Turcia. Nu este lipsită de relevanță nici împrejurarea că, în cauză, au fost dispuse soluții de clasare față de fața de S. și C. sub aspectul comiterii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, împrejurările faprice fiind aceleași în raport de contribuția acestora la vizita lui B. în Turcia.

De asemenea, convorbirile telefonice dintre B. și G. din 08.08.2014, ora 20:04 (aceasta a și fost audiată în ședința publică din 2 noiembrie 2017 de către instanța de judecată) și 12.08.2014, orele 13:40:58 și 21:15:35, asumate de inculpați, nu susțin aprecierea procurorului privind calitatea de lider a inculpatului G. în cadrul grupului infracțional organizat, în contextul în care din conținutul lor rezultă doar împrejurarea că inculpatul G. i-a comunicat lui B. că îl va pune în legătură cu S., persoană care l-a și însoțit pe inculpat la târgul de franciză, dimpotrivă confirmă susținerile inculpaților și ale martorilor în sensul că deplasarea a avut ca scop realizarea unor contacte de către B. cu firme din Turcia pentru importul unor produse ce ar fi putut fi comercializate în supermarketurile din România. Mai mult, din conținutul acestor convorbiri rezultă că inculpatul B. nu cunoștea de existența unui embargo impus de Federația Rusă, astfel că, acțiunile sale nu puteau viza realizarea scopului grupului.

În ceea ce privește convorbirile telefonice din 29.04.2014, ora 17:03:16, 1.05.2014, ora 15:24:04, 20.05.2014, ora 10:15:59, 20.05.2014, orele 16:19:28 și 20:54:20 și 21.05.2014, ora 14:59:06, apreciate ca fiind relevante de procuror în

dovedirea acuzației, Înalta Curte reține că acestea au fost purtate în intervalul de timp, aprilie-mai 2015 și, exced perioadei infracționale de constituire și acțiune a grupului infracțional organizat (august 2014-2015), iar, o analiză a conținutului acestor convorbiri din perspectiva acuzației aduse inculpaților G., B. și D. nu se mai justifică.

De asemenea, întâlnirile dintre inculpatul B. cu martorii S., S., F. și P. la sediul biroului său din ..., (din cadrul ...) după revenirea de la Istanbul, necontestate de niciunul dintre cei ei, fac dovada că aspectele relatate de martori în legătură cu interesul inculpatului B. de exporta cărbune în Turcia sunt reale, de această afacere fiind interesat și F. și infirmă susținerile procurorului că scopul întâlnirii l-a constituit stabilirea unor relații între membrii grupării pentru a realiza importul exportul de produse agroalimentare din România către Federația Rusă prin intermediul Turciei și întocmirea unor documente de transport sau comerciale falsificate care să fie folosite la autoritate vamală.

Referitor la întâlnirile conspirative dintre membrii grupului, cu referire la G. și D., din țară și din afara țării, Înalta Curte constată că din probele administrate rezultă că, în perioada august-septembrie 2014, inculpatul G. s-a deplasat în Republica Macedonia la un seminar pe linie profesională, fiind ..., împrejurare în care s-a întâlnit cu inculpatul D. la Skopje, unde acesta din urmă i l-a prezentat pe M., proprietarul societății Z. din Bulgaria, ce avea ca obiect de activitate producerea și comercializarea de ulei comestibil din floarea soarelui, societate reprezentată de D. în România.

Susținerile inculpaților privind întâlnirea din Republica Macedonia, determinată de relațiile de amiciție dintre cei doi și intenția inculpatului D. de a-și impresiona prietenul cu relațiile pe care acesta le are în rândul oamenilor de afaceri importanți (în speță cu M. proprietarul fabricii de ulei din Bulgaria, Z. S.A.) sunt credibile, în condițiile parchetului nu a administrat nicio altă probă care să le infirme sau să dovedească că în cadrul acelei întâlniri au fost discutate aspecte legate de realizarea scopului grupului infracțional organizat (importul-exportul de produse agroalimentare din România către Federația Rusă prin intermediul Turciei sau pregătirii infracțiunii prev. de art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal).

Relevante sub acest aspect fiind depozițiile martorilor V. (din 3 aprilie 2015 și 3 aprilie 2017), C. (din 1 aprilie 2015 și 19 mai 2017) și S. (din 3 aprilie 2015 și 3 aprilie 2017), angajați ai unor societăți comerciale din țară care au arătat că în derularea activităților comerciale cu firma Z. S.A. din Bulgaria, producătoare de ulei de floarea soarelui, au cunoscut faptul că societatea aparține lui M. iar D. se ocupa de activitățile de export, o parte din martori l-au cunoscut personal pe inculpat, cu excepția martorului V. care doar a purtat discuții telefonice cu acesta.

Faptul că inculpatul D. intenționa să îl însoțească pe G. într-o deplasare în afara țării rezultă din conținutul convorbirii telefonice din data de 25.08.2014, ora 17:34:34, însă acesta nu poate susține acuzația că scopul întâlnirii a fost acela de se realiza o comunicare între membrii grupului în condițiile în care inculpații erau prieteni, se cunoșteau de mai mult timp iar o întâlnire între cei trei se putea realiza și în alte condiții.

Referitor la convorbirea telefonică din data de 14 august 2014, ora

12:33:34, dintre inculpații B. și D., inculpatul D. a precizat că nu se referea la exportul unor produse din Turcia către Federația Rusă și nu din România către Federație, aspect ce rezultă cu evidență din conținutul convorbirii în sensul că B. își exprimă nedumerirea și teama cu privire la calitatea produselor, împrejurare în care în care inculpatul i-a explicat că din România nu prea avea ce să exporte.

În legătură cu ce-a de-a doua întâlnire relevantă de acuzare care avut loc la Restaurantul .... din București, în ziua de 11 noiembrie 2014, la care au participat inculpații G., D. și M. probele administrate (activitățile de supraveghere video și prin fotografiere, depozițiile inculpaților) fac dovada că aceste persoane s-au întâlnit, aspect asumat și de inculpați în declarațiile lor din cursul procesului penal, dar nu în vederea realizării unei comunicări între membrii presupusului grup infracțional, astfel cum s-a reținut de procuror, ci la inițiativa lui D. și în continuarea relațiilor de amiciție stabilite în contextul vizitei inculpatului G. în Republica Macedonia între cei trei, apărările inculpaților fiind credibile sub acest aspect în lipsa altor elemente probatorii care să dovedească contrariul.

Prin urmare, nefiind administrată de acuzare nicio dovadă din care să rezulte contrariul, instanța apreciază că afirmațiile inculpaților referitoare la scopul întâlnirilor sunt reale, neexistând vreo împrejurare sau un element de probațiune care să demonstreze caracterul ilicit, infracțional, al respectivei întrevederi.

De altfel, procurorul nu a făcut nici dovada activităților întreprinse de inculpați pentru a pregăti infracțiunea de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate. Singurul martor audiat în legătură cu acest aspect fiind S. (depozițiile din 6 aprilie 2015 și 3 aprilie 2015) care a arătat că, fiind de serviciu la vama ...., la pct. 1 monitorizări transporturi și tranzite din Bulgaria spre România, a fost anunțată de polițiștii de frontieră că pe bac, se află 2 camioane care nu au documente de proveniență a bunurilor și că urmau să fie controlate. La controlul efectuat de martoră, șoferii camioanelor i-au dat un număr de telefon de la o firmă din Dâmbovița unde urmau să ducă marfa, martora a sunat la cel număr după care a fost sunată de un domn din Bulgaria, însă cum nu cunoștea limba bulgară nu s-au putut înțelege. Nu cunoaște ce s-a întâmplat cu cele două camioane și marfa transportată însă nu îl cunoaște pe D. și nu știe nimic în legătură cu constituirea unui grup infracțional organizat constituit din D., G. și B..

Ca atare, având în vedere că probele administrate nu susțin acuzațiile aduse inculpaților, Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, va achita pe inculpații G., B. și D. pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional, prev. de art. 367 alin. 1 Cod penal.

Se va constata că inculpatul G. a fost reținut 24 de ore prin ordonanța din 10 martie 2011 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. ..../P/2011, începând cu data de 10.03.2015, ora 11<sup>35</sup> până la data de 11.03.2015, ora 11<sup>35</sup>.

*Referitor la apărările inculpaților G., B. și D. privind autoritatea de lucru judecat a încheierii nr. 176/11.03.2015 în legătură cu împrejurările faptice asupra cărora s-a statuat deja, cu referire la infracțiunile de trafic de influență și*

cumpărare de influență precum și constituirea unui grup infracțional organizat, Înalta Curte constată că, prin încheierea menționată au fost analizate probe din perspectiva îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 223 Cod procedură penală, respectiv a existenței unei suspiciuni rezonabile că inculpatul a săvârșit o infracțiune și dacă în raport de natura și gravitatea acesteia se impune luarea unei măsuri privative de libertate, prin urmare, aprecierile judecătorului în legătură cu inexistența unor probe în dovedirea săvârșirii infracțiunii, în contextul în care cercetarea penală nu era finalizată, nu poate consfinți în mod definitiv asupra existenței infracțiunii ori a întrunirii elementelor de tipicitate ale faptelor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, așa cum se susține de către acuzare.

*În legătură cu solicitările formulate de inculpații G., B., P. și G., în principal sau în subsidiar, privind pronunțarea unor soluții de achitare întemeiate pe dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală (inexistența faptei) sau art. 16 alin. 1 lit. c Cod procedură penală (nu există probe care să dovedească comiterea ei de către inculpat), Înalta Curte reține că, față de argumentele expuse la analiza fiecărei infracțiuni în parte, o reluare a acestora în contrapondere cu solicitările inculpaților nu se mai justifică.*

Totodată, Înalta Curte apreciază că dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. a Cod procedură penală (cu excepția infracțiunii de constituirea unui grup infracțional organizat) nu pot fi reținute ca temei juridic în adoptarea unor soluții de achitare, astfel cum a solicitat apărarea, întrucât nu este incidentă ipoteza particulară a inexistenței, în materialitatea lor, a faptelor, cu consecința neproducerii vreunei modificări fizice în realitatea obiectivă, singura situație care se circumscrie normei de procedură invocate, dar care nu își găsește aplicabilitate în speță.

Față de soluțiile de achitare, ce urmează a fi dispuse în cauză cu privire la toți inculpații din cauză, în temeiul art. 404 alin. 4 lit. c Cod procedură penală, Înalta Curte va dispune ridicarea măsurii asigurătorii a sechestrului instituit prin: **ordonanța** din data de 22.06.2015 dată în dosar nr...../P/2011 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupției asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea inculpatului G. până la concurența sumelor de .... euro și .... lei; bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea inculpatului B. până la concurența sumelor de .... euro și .... lei; bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea inculpatului G. până la concurența sumei de .... lei **și ordonanța** din data de 23.06.2015 dată în același dosar asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea inculpatului P. până la concurența sumei de .... lei.

Totodată, având în vedere soluțiile de achitare ce urmează a fi pronunțate în cauză cu privire la toți inculpații trimiși în judecată, în temeiul dispozițiilor art. 398 raportat la art.275 alin. 3 Cod procedură penală, instanța va dispune să rămână în sarcina statului a cheltuielilor judiciare avansate de acesta, urmând ca onorariul convenit apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați, în sumă de câte 520 lei, să rămână, de asemenea, în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII**

## HOTĂRĂȘTE :

**1.1.** În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. b teza a II-a Cod procedură penală, achită pe inculpatul G. ( ...), pentru săvârșirea infracțiunii de fals în declarații, în formă continuată, prev. de art. 326 Cod penal cu referire la art. 28 din Legea nr. 176/2010, cu aplicarea art. 35 alin. 1.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală achită pe inculpatul G., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal (pe relația cu B.).

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală achită pe inculpatul G., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 5 Cod penal (pe relația cu B.).

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. b teza I Cod procedură penală, achită pe inculpatul G., pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 Cod penal (pe relația cu P.).

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală achită pe inculpatul G. pentru săvârșirea infracțiunii de efectuare de operațiuni economice ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000).

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală achită pe inculpatul G. pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional, prev. de art. 367 alin. 1 Cod penal.

Constată că inculpatul G. a fost reținut 24 de ore prin ordonanța din 10 martie 2011 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. ....P/2011, începând cu data de 10.03.2015, ora 11<sup>35</sup> până la data de 11.03.2015, ora 11<sup>35</sup>.

**2.** În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. b teza I Cod procedură penală achită pe inculpatul B. (...), pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărarea de influență, prev. de art. 292 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, achită pe inculpatul B. pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional, prev. de art. 367 alin. 1 Cod penal.

**3.** În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. b teza I Cod procedură penală achită pe inculpatul P. (...), pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărarea de influență, prev. de art. 292 alin. 1 Cod penal rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

**4.** În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. b teza I Cod procedură penală achită pe inculpatul G. (...), pentru complicitate la infracțiunea de efectuare de operațiuni economice ca acte de comerț incompatibile cu funcția în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani, bunuri sau foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I Cod procedură penală achită pe inculpatul G. pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr.656/2002, modificată.

5. În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit. a Cod procedură penală achită pe inculpatul D. (...), pentru săvârșirea infracțiunii de constituirea unui grup infracțional, prev. de art. 367 alin. 1 Cod penal.

**II.1.** În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c Cod procedură penală ridică măsura asigurătorie a sechestrului instituit prin ordonanța din data de 22.06.2015 dată în dosar nr...../P/2011 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupției asupra:

- bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea inculpatului G. până la concurența sumelor de 1.... euro și .... lei;
- bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea inculpatului B. până la concurența sumelor de .... euro și .... lei,
- bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea inculpatului G. până la concurența sumei de .... lei.

2. În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c Cod procedură penală ridică măsura asigurătorie a sechestrului instituit prin ordonanța din data de 23.06.2015 dată în dosar nr...../P/2011 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupției, asupra bunurilor mobile sau imobile aflate în proprietatea inculpatului P. până la concurența sumei de .... lei.

Conform art. 398 raportat la art.275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Onorariul convenit apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați, în sumă de câte 520 lei, rămâne în sarcina statului.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei minutei.

***Pronunțată în ședință publică, azi, 11 mai 2018***